

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2682

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
विमलपुत्रादि	-	धर्म	पूर्ण	-	3/6	230	संस्कृत	कागज	10	22		

धर्म प्रवृत्ति

इदं पुस्तकं नारायण धामनकारस्य

इदं पुस्तकं नारायण धामनकारस्य

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीभवानिशंकराभ्या नमः ॥ अथ धर्म
 प्रवृत्तिर्लिख्यते ॥ नारायणं नमस्कृत्य कामदां वसरस्वतीम् ॥
 गणनाथं गुरुं श्वापि धर्मसंरक्षणाय वै ॥ १ ॥ धर्मप्रवृत्तिं क्रि
 यते क्लेशो नारायणे न तु ॥ विदुषां धर्मनिष्ठानां संपत्तिं धर्म
 वर्द्धनीम् ॥ २ ॥ आलोक्य धर्मं शास्त्राणि मन्वाद्यपि हता
 निवै ॥ अश्वलायनस्तुत्रं च वृत्तिं नारायणं तथा ॥ ३ ॥ सार
 मेव समुद्रस्य स्मृतिर्निर्वाचनं यथा ॥ सिद्धांतानि समूहानि
 निविचार्य लिख्यते मया ॥ ४ ॥ शैवादि काः प्रवक्ष्यामि क्रि
 या श्वानुक्रमेण तु ॥ तिथीनामपि सर्वासां निर्णयानप्यसंश
 यात् ॥ ५ ॥ योगीश्वरः ॥ यस्मिन्नेदो मृगः हृष्टः स्तस्मि ॥ १ ॥

धर्मान्निबोधिताः॥ धर्मसंरक्षणार्थाय तस्मिन्नेव सेदि
 जः॥६॥ अथात्मचिंतनं॥ उषःकाले समुत्थाय चिंतयेदात्म
 नोहितं॥ स्मृत्या नारायणं देवं स्तोत्राय पितृसंज्ञयेत्॥७॥ तु
 अथ मीनविधिः॥ प्रभाते मेषु नेत्रे च प्रस्त्रावेदं तधावने॥
 स्नाने भोजनकाले च मीनं बहुविधीयते॥८॥ याज्ञवल्क्यः॥
 दशहस्तं यरिसं जप्त्वा नं कुर्यात् जलाशये॥ रातहस्तं पुरीषे तु
 नदीतीरे च तुर्गुणं॥९॥ याज्ञवल्क्यः॥ दिवा संध्यासुकला
 स्तं ब्रह्मसंज्ञं उद्ध्युखः॥ कुर्यात् नृपुत्रीषे तु रात्रौ च दक्षि
 णमुखः॥१०॥ ब्रह्मचारी विषयमिति केचित्॥ एकवस्त्र
 विषयमिति केचित्॥ वसिष्ठः॥ दद्यात्तु पत्नीं तु पश्य

तः कंठं लंबितं ॥ विष्मन्त्रं च ग्रही कुर्याद्यदाकर्णं समाहितं ॥
 मन्त्रे तु दक्षिणे कर्णे पुरीषे वा मकर्तुं के ॥ धारयेद्ब्रह्मस्त्रं तु
 मेधुनेऽप्युपवीतवत् ॥ १२ ॥ अंतर्धाय तर्णे भूर्भुवः शिरः प्राच
 यवाससा ॥ वाचं नियम्य यत्नेन षीवनोऽप्युपवर्जितः ॥
 ॥ १३ ॥ इत्वासमोपादयद्ये मलमन्त्रं समुत्सजेत् ॥ अन्य
 था कुस्तेयस्तु मलं प्राश्य तिसृदिजः ॥ १४ ॥ फलं ह्येजे क
 चित्वा वा त्मिके गिरि मस्तके ॥ देवा लयेन दीतिरिदं मे पुष्ये
 पुरादुले ॥ १५ ॥ स व्यछाया सुवक्ष्ये पुमां गे मोक्षां बुभुक्ष
 सु ॥ अग्नौ च गच्छंस्तिष्ठंश्च विष्णुं मन्त्रं च नोत्सजेत् ॥ १६ ॥
 वाय्वग्न्यर्कं गोसोमं श्वसंध्यां बुध्नीदिजन्मतः ॥ पश्य ॥ २१ ॥

४ चतुर्णामपि रत्नानां प्राणिनोती वचो नमः॥ प्राणिभ्योऽपि नमिष्ये ह्यसर्वं
व्युपजीव्य नमः॥ मतिमद्व्यो नराग्रे ह्यस्तेभ्यो ग्रे ह्युवा उवाः॥ विप्रेभ्योऽपि

नमिमुखांश्चैतान्विष्ठांश्च मंत्रं च नोत्सजेत् ॥ १७ ॥ मनुः ॥ अ
रण्ये उदके रात्रौ चोर व्याघ्र कुले पथि ॥ हस्ते मन्त्रपुटी च
इव हस्तो न दुष्पति ॥ काष्ठादिनाप्यपानस्थ ममेध्यं निम
जीतवे ॥ कंदमूलफलंगारेर्नामैध्यं निमजीतवे ॥ मंत्रं ह
त्वा विनाशो च कष्टं बध्वादिजोतमः ॥ कथितो मन्त्रपुक्तो
च समदो नरकं व्रजेत् ॥ इति मन्त्रपुटी वात्सर्गः ॥ १८ ॥ रोगचं ॥
तीर्थे रोगे च न कुर्वीत कुर्वीतो हतवारिणः ॥ नाभिमात्रं ज
लं यत्का कुर्याच्छोचमनुधत्ते ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ रोगचं तु दिवि
धं प्रोक्तं बाह्यमभ्यंतरं तथा ॥ मृज्जलाभ्यां स्मृतं बाह्यं भाव
शुद्धिस्तथांतरं ॥ गृहीतं त्रिंशं श्लोकं शायमभिरभ्युधत्ते ज

गविर्दोस्तोतिरुषः कर्तुं विप्रस्यत

लेः ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादिति द्रुतः ॥ स्मृतिः ॥
 मधुभवर्णविप्रस्य क्षत्रस्य रक्तमृत्तिका ॥ वैश्यस्य पी
 तचर्ण तु शूद्रस्य ह्रस्वामृत्तिका ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ अंतर्ज
 ले देवगोहवल्मिके मूषकश्च वै ॥ इतश्चोवावद्रिष्टाचन
 ग्राह्याः पंचमृत्तिकाः ॥ मद्यमूत्रसमीपे वा च क्षमूळ
 स्थिता च या ॥ वापि कुर्यात्तत्र गेषु न ग्राह्याः पंचमृत्तिकाः ॥
 मार्गेश्वरस्मरणनस्त्रापा सुलामलिनाय जेतु ॥ कदा
 गारा स्थिरहितानाहरे च कुर्यात्तत्र ॥ अंतर्जलगतया
 द्यादूरतो मणिवंधनात् ॥ अरण्यकेषु चैवास्याद्रामेष्वा
 हरणं विदुः ॥ स्मृतिः ॥ आहरे मृत्तिकां विप्रः कुलात्स ॥ ३ ॥

रितकूलयोः॥ शुद्धदेशोत्तुसंबीक्ष्यशार्कसश्मविचर्जितां॥
 अभावेमदयुक्तायायस्मिदेशोत्तुयाभवेत्॥ तथाशोचं
 प्रकुर्वीतद्विजोमृत्तिकयापिच॥ अर्द्धप्रसन्नमात्रात्तुप्र
 थमामृत्तिकास्मृता॥ द्वितीयात्तुत्ततीयात्तुतदधार्द्धप्रकि
 र्तिताः॥ त्रिपर्वपूर्वमात्रावामृत्तिकाक्षप्रमाणकाः॥
 आर्द्रामलकमात्रावामुत्रशोचेतुमृत्तिका॥ एकालि
 गेकरेतिस्त्रउभयोर्मृदयंस्मृतं॥ पंचापानेदरोकस्मिन्नु
 भयोःसत्यमृत्तिका॥ एतच्छोचंगहस्थस्यदिगुलंब्रह्म
 चारिणाम्॥ वानप्रस्थस्यत्रिगुलंयतीनांचचतुर्गुलं॥
 दिवायद्विहितंशोचंतद्वर्द्धनिश्रीकीर्तितम्॥ तदधर्मा

तुरेयोक्तमातुरस्यार्द्धमध्वनि ॥ स्त्री शूद्रादेरशक्तानां
 बालानां चोपवीतिनां ॥ गंधलेपस्य यकरं शोचं कुर्या
 दतंद्रितः ॥ शोचयेत्तनः सदा कार्यः शोच मूलेऽदि जस्म
 तः ॥ शोचाचारविहीनस्य सकलानि व्यल्ताः क्रियाः ॥
 मूत्रं वा श्ममलं विप्रो यस्मात्वा विसृजेद्यदि ॥ आजंघं
 क्षालयेन्मूत्रे दिश च म्यकटिं मूले ॥ मूत्रास्तु दिगुणं
 शुक्लैर्मैथुने त्रिगुणं स्मृतं ॥ फल्गुनां तु शोचयेत्तिरिक्तान्य
 था शुवितामियात् ॥ पादपृष्ठे वा दमूले ति स्त्रस्त्रिस्त
 श्वमृत्तिकाः ॥ एके कया मृदा पादो हस्तौ प्रक्षालये ॥ ४ ॥
 ततः ॥ चामं प्रक्षालयेत्पादं शूद्रादेर्वार्थकं च न ॥ शो

रवि

चांतेवामपादंतुयश्चाद्दक्षिणमेवच॥ इतिरोगेचविधिः॥
अथगंगद्रूपेधिः॥ चतुरष्टदिषद्द्याष्टगंडूषैः शुध्यतेक
मात्॥ मूत्रेपुरीषेभुक्तस्येतेरेतः प्रस्नवणेपिच॥ पुरतः
सर्वदेवाश्चदक्षिणेपितरस्तथा॥ ऋषयः पृष्टतः सर्वेवा
मेगंडूषमुत्सजेत्॥ आस्तुरखोवायुदस्तुरखोदिराचम्य
ततः परं॥ उक्तकाष्ठेनकुर्वीतवाग्यतोदंतधावनं॥
स्मृतिः॥ मुखेपर्युषितैश्चस्माभदेदशुचिमान्तरः॥
ततः कुर्यात्प्रयत्नेनशुध्यर्मेदंतधावनं॥ खदिरश्चक
रंजश्चकरं बश्चवटस्तथा॥ तितितिलिवेणुयष्टश्चाद्या
मनिबस्तथैवच॥ अपामार्गश्चबिल्वश्चहृक्श्चैदं

वरस्तथा ॥ एतेप्रशास्ताः कथितादंतधावनकर्मसु ॥
 समिद्धः क्षीरवदस्यप्रमाणं द्वादशगुणं ॥ कनिष्ठि
 काग्रवस्त्रं पूर्वां दृष्टतकूर्चकं ॥ अथनिष्ठिद्व
 द्वाः ॥ स्मृतिसारसमुच्चये ॥ गुर्वाकतालहिंतालः के
 तकीचमहावटः ॥ खर्जरनारिकेलं शस्येतेतृणा
 राजकाः ॥ तृणराजसमोयेतं यः कुर्यादंतधावनं ॥
 नरः श्यां डालयो निस्थाघावदुंगानपश्यति ॥ अथ
 वर्जतिथिः ॥ स्मृतिसंग्रहे ॥ अभ्यंगे चोदधिस्नाने
 दंतधावनमेथुने ॥ जातेचनिधनेचेवतिथिस्ताका
 लि की स्मृता ॥ अतिपत्तर्चषष्ठीषुनवमीद्वादशी

षु च ॥ दंतानां काष्ठसंयोगोऽयत्नेन विवर्जयेत् ॥ स्मृतिः ॥
अर्के च वै धृतो याति संक्रांतं जन्म वासरे ॥ वर्जयेद्दंतका
ष्ठं तु न संदिषु च पर्वसु ॥ तृहोः पर्योः सद्यः कुर्याद्दंता
दंती विना ॥ तयोऽपि च कर्तव्यं जंबूनिच्चापह्वयेः ॥
स्मृतिः ॥ एकादश्यां तेषां पर्योः कर्तव्यं दंतधावनं ॥ स्मृ
त्युक्तं च मनसु त्वाव्रतसं कल्पमाचरेत् ॥ उदिते च सहस्रा
शो यः कुर्याद्दंतधावनं ॥ स चिता भक्षितस्तनपितृव
शास्यधातकः ॥ स्मृत्यंतरेऽपि ॥ अंगारवालुकाभिश्च भ
स्मां मुक्तिं नरेवैरपि ॥ इष्टिकालोऽसुपाषाणैर्न कुर्याद्दंत
धावनं ॥ अभावे दंतकाष्ठानां निषिद्धा मांति शीतथा ॥

अपां द्वादशांगुलैर्मुखं शुद्धिर्भविष्यति ॥ इति दंतधा-
 वनविधिः ॥ अथ स्नानविधिः ॥ उत्तमं तु नदी स्नानं त-
 डागे मध्यमं स्मृतं ॥ कूपस्नानं च सामान्यं भांडस्नानं
 यथावथा ॥ नदीषु देवखातेषु प्रातः स्नायाद्दिने दिने ॥
 तद्भावे तडागे वा कूपस्नानं समाचरेत् ॥ जले निम-
 ज्य बद्धीयाच्छिरसा मा च मथयत्ततः ॥ पुनराचम्य सं-
 कल्प्य नद्यां स्नानं समाचरेत् ॥ विष्णुः ॥ सप्तहा प्रात-
 रस्नायादिजः ऋद्रत्नमाप्नुयात् ॥ तस्मात्स्नानं प्रकर्त-
 व्यं रविवारे सदैव हि ॥ मनुः ॥ अत्यंतमलिनः कायोन-
 वच्छिद्रसमन्वितः ॥ स वसेव दिवारात्रौ प्रातस्नानं वि-

विरोधनं ॥ नदीगतुमशक्तश्चेद्देवास्मानमाचरेत् ॥
 स्वयंचैवाथ शिष्ये श्वपुत्रे श्वोद्धृतवारिणः ॥ पाराश
 रः ॥ नस्मायाश्चूदहस्तेननेकहस्तेनवातथा ॥ उद्धृता
 भिरपिस्नायादाहताभिर्दिजातिभिः ॥ स्मृत्यर्थसा
 रे ॥ जानुमाने जले तिष्ठन्नावा मंनहि दुष्यति ॥ उप
 विष्टः समावा मे जानुमाना दधौ जले ॥ दिराचम्य नि
 मज्जाथ पुनरेव दिराचमेत् ॥ मन्त्रेणैव शिरवा बध्वा
 प्राणायामं ततश्चरेत् ॥ यमः ॥ केशाभ्यां धारयेद् भौश्चि
 खाबंधं विधाय च ॥ प्राणायामं ततः कुर्यात्संकल्पं च समु
 द्यरेत् ॥ विष्णुः ॥ नाभिमाने जले तिष्ठन्सप्तदादशपं
 नाभिमाने जले तिष्ठन्नावा केशाद्विधादिजः ॥ निरुद्धकर्णनासश्च

विरोधनं ॥ नदीगतुमशक्तश्चेद्देवास्मानमाचरेत् ॥

च च ॥ त्रिवारमपि चास्तुत्य स्नानमेव विधीयते ॥ स्नात्वा
 यदि हं प्रक्षाल्य पुनस्तृणादि राचमेत ॥ आपो हिष्ठाभिर्न
 वभिर्वारुणेर्मांजयेदथ ॥ सागुष्ठं यज्ञसूत्रेण त्रिः प्रदक्षिण
 माचरेत् ॥ याः प्रवत इति जपेदिमं मे गङ्गा इत्युचः ॥ स्मृतिः ॥
 संकल्पं सक्तु पठनं मार्जनं चाद्यमर्षणं ॥ देवादितर्पणं चै
 वपंचागं स्नानमाचरेत् ॥ वसिष्ठः ॥ स्नातसोभिमुखं स्नाया
 मार्जनं चाद्यमर्षणं ॥ अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राङ्मुखोऽपि
 मुखोऽपि वा ॥ स्नातसोभिमुखो मज्जे घत्रापः प्रवहति च ॥
 स्थावरेषु च सर्वेषु ह्यादिसाभिमुखस्तथा ॥ यायाः समु
 द्रगानघास्ता सुस्नानं तु स नुरव ॥ सर्वेषां शिखिनामेव ॥ ७ ॥
 विना वाजसनेयिनः ॥ प्रयैता पारिजातः सारावल्यां ॥ गो

५ प्रभव आपस्तेन मवते हेळइत्यन्वा

मयस्तानं॥ आचम्य गोमयं वा महस्ते धृत्वा विभज्मन्॥ त्रे
धातुप्रणवेनैव संप्रोक्ष्य भूर्भुवस्वरोम्॥ सर्वदिक्षु क्षिपे
त्किंचिद्गोमयप्रणवेन तु॥ मानस्तोकरतिमंत्रमुष्कातरक्षि
मंत्रयेत्॥ गंधद्वारा मित्यनेन मस्तकाद्यनुलेपयेत्॥ उदुत
मं मुग्धिनो हिरण्यशृंगमित्यपि॥ याः प्रवृत्तइसे कया जल
मध्ये प्रवेशयेत्॥ सुमित्रियानइति जलं दक्षिणे प्रक्षिपे
द्दहिः॥ नमो नारायणायेति चतुरस्रं प्रकल्पयेत्॥ तीर्थं पु
ष्करसंलयत्तत्र सन्निहितो हरिः॥ इदं विष्णुरित्यनेन मंत्रेण र
विमीक्षयेत्॥ स व्याहृतिं कां गायत्रीं जह्यास्तानं समाचरेत्॥
दिशश्च मयजलेनैव धृत्वा चैवोर्ध्वं पुंड्रकां॥ अंतश्चरति सा
चम्य समुद्रादूर्ध्वं संध्य॥ आपो अस्मान् गायत्र्या चरित्वा

॥८॥

साह्यभिषेचयेत्॥ ततः स्नात्वा द्विराचम्य संनयो यंति वेज
 पेत्॥ आपो हि ष्टे ममे गंगे स त्वन्नो अग्न इत्यथ॥ आह तिभि
 श्च मंत्रांते कुशे मर्जितमाचरेत्॥ आपो हि ष्टादिभिर्मंत्रै
 र्जलमाहो ज्यवेततः॥ क्रतुं चेत्यादिभिर्मंत्रै रद्यमर्षणं क
 भवेत्॥ हंसः शुचिषदित्येकां पुतं पवित्रेणेति च॥ स व्याह
 ति गायत्रीं त्रिजं स्वार्थानि मज्जायेत्॥ अथाचम्य ततो विद्वां
 नामभिः केरावादिभिः॥ द्वादशभिर्निमज्जाथ क्रतुं च
 ति च वेजयेत्॥ हंसः शुचिषदित्येकां त्रिजं पभूर्ध्रि सिंच
 येत्॥ त्वन्नो अग्न इत्येकां च स त्वन्नो अग्न इत्यथ॥ तरुस
 इति सूक्तं च जपं स्नात्वा समाचरेत्॥ अकारादिहकारांता
 न्क वः सर्वास्तुताः पठेत्॥ विप्रश्चानुक्क मेणे वस्तानका

॥८॥

लेतुसर्वदा॥ आग्ना अग्नइहावसे॥ अधीनासंपरि॥ अयं
यज्ञोदेवयाः॥ अग्ने भवसुसमिधा॥ अतीयामनिदः॥ अ
ग्निं दूतं पुरोदधे॥ अग्ने बाधस्व॥ आद्या मुखीय॥ तद्विहोः॥
यत्किंचेदं॥ स्वरतो वर्णतोश्चैव जयेदेता ऋचश्च स्मृतः॥ त्रि
रापु यदि राचम्य गायत्र्या स्नानमाचरेत्॥ शो न कः॥ ह
स्ताभ्यां जलमादाय सह देवाभिर्मंत्रितं॥ मस्तके च मुखे वा
को हृदये च हृदयतः॥ अभिषिंचेत्स्वमात्मानं गायत्र्या यो
निमुद्रया॥ एकावत्या जपेष्ट तस्या बैष्णवी च ऋचंततः॥
स्मृत्कृत्तु विधिना स्नात्वा द्दिराचम्य ततः परं॥ प्राणायाम
मन्त्रयं हत्वा संकल्प्य तर्पयेत्पितृन्॥ अक्षतो हवकपूर्णेन

देवतीर्थे नतत्रतु ॥ ब्रह्मादितर्पणं कुर्यात्प्राञ्जुखश्चोपवि
 श्यथ ॥ उदञ्जुखो नीवितीतुयवसं मिश्रितोदकेः ॥ हस्त
 देवाय नादिंश्चतर्पयेदपि तिर्थतः ॥ हस्तिणाभिमुखो भू
 त्वा प्राचीना विद्यतः परं ॥ तर्पयेत्सिततीर्थे नतिलेः सो
 मः पितृभ्यथा ॥ यन्मया दुष्कृतं तोयं शरीरमलसं भवं ॥
 तैसां पस्यैविशुध्यर्थं यस्मात्तर्पयाम्यहं ॥ असंस्मृता
 श्वयेके चिज्जलाशुः पितरो मम ॥ तेषां मायायनायेत
 द्दयते सलिलं मया ॥ हस्ताभ्यां निक्षिपेत्तोयं तत्तीरे स
 लिलाद्वहिः ॥ उत्तीर्य पीउयेद्दस्त्रं मंत्रतोदक्षिणे ततः ॥
 येकेचास्मिन्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ॥ ते गृहं

एतद्विषयपरिहारार्थं

तु मया दत्तं वस्त्रं निष्पिडनोदकं ॥ इ भान्विस्वयतलीरेउप
 वीतिदिशचमेत् ॥ अङ्गि न्नवस्त्रसंप्रोक्ष्यशुचिचिदिति
 मंत्रतः ॥ परिधाय सुवस्त्रे तु युवं वस्त्राणि मंत्रतः ॥ स्ना
 त्वा देहं नमस्ते तत्रिरो रोग्य मथादिजः ॥ योगी ॥ तस्मा
 कायं नमस्ते तद्यंबरेण करैश्च ॥ नैश्वले ह्येन साम्यं वपु
 नः स्नानेन शुध्यति ॥ तिस्रः कोप्यर्धकोटिचयानिलोपा
 निमानुषे ॥ वसंतिसर्वतीर्थानितस्मान्नपरिमार्जये
 त् ॥ पिबंति शिरसौ देवा पिबंति पितरो सुखात् ॥ मध्यं च
 यक्षगंधर्वा अधस्तात् सर्वजंतवः ॥ सुरापानसमंतोयं
 यच्छतः केशविंदवः ॥ दक्षिणे जानू वीतोयं वामे तुरधि

॥१०॥

भवेत् ॥ वसिष्ठः ॥ स्नानं कृत्वा धत्ते वस्त्रे पतंति केशा विं
 दवः ॥ तस्नानं निष्कलं हे यं पुनस्नानेन शुध्यति ॥ अथ
 वस्त्रविधिः ॥ श्रुतिस्मृतिप्रमाणेन ग्राह्य वस्त्रं च धा
 रयेत् ॥ षट्कर्मणि यतो ग्राह्यं वस्त्रं तु न धारयेत् ॥
 वसिष्ठः ॥ अपवित्रपटो न ग्नौ न ग्नश्चाद् पटस्मृतः ॥
 न ग्नश्च मलिनो वस्त्रो न ग्नः कोपिनवानपि ॥ काषाय
 वसिस्तान् ग्नान् ग्नोस्तो तर्षवानपि ॥ अंतः केशो व
 दिः केशो मुल्लकश्च स्तथैव च ॥ साक्षान् ग्नस्य विज्ञेयो द
 शान् ग्नाः प्रकीर्तिताः ॥ द्योगुलं चतुरंगुलं चोत्तर्यं पट
 निर्मितं ॥ काषायद्वयवस्त्रं च मलिनं केशभूषितं ॥

॥१०॥

छिन्नाग्रं चोपवस्त्रं च कुत्सितं कर्म तो विदुः ॥ नग्नः काष्ठा
यवासास्या नग्नः कोपिन केवलः ॥ नग्नः संधितवस्त्र
श्च नग्नो विदरा वस्त्रकः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दग्धं जीर्णं च म
लिनं मुष्णकोपहंत तथा ॥ स्वादितंगो मृहिष्याद्ये साया
जं सर्वथा हि जैः ॥ नीलिरक्तं तु यद्वस्त्रं दुर्तरेः परिवर्जये
त् ॥ स्त्रीणां क्रीडंति संयोगे शयनीये न दुष्यति ॥ पातना
दिनायाश्चैव तद्धृते रूपं जीवनात् ॥ अपवित्रो भवेद्दि
प्रस्त्रिभिः हृद्देर्विशुध्यति ॥ नीलिरक्तं महावस्त्रं वि
प्रः स्वांगेषु धारयेत् ॥ तंतु संतति संख्या कं वसेद्यमपु
रुद्वं ॥ द्रव्यांतरयुता नीली न दुष्यति कदाचन ॥ कं व

लेपदसुत्रे च नीलिहोषो न विद्यते ॥ स्त्रियो वस्त्रं सदा त्याज्यं
 मन्यवस्त्रं विवर्जयेत् ॥ अधृतं कृत्वा धृतं च पूर्वेषु धृतिमे
 व च ॥ त्रयमेतदसंबद्धं सर्वकर्मसु वर्जयेत् ॥ इषद्धोतं
 स्त्रियाद्धोतं श्रद्धाद्धोतं तथैव च ॥ अधृतं तच्च विज्ञेयं शु
 क्लं दक्षिणाय पल्लवैः ॥ अस्सु नोपीबुयेद्दस्त्रं सर्वेषां दिज
 सत्तमः ॥ खट्वायाः शुष्कमुपरितदस्त्रं न च धारयेत् ॥
 धोतं चतुर्गुणं ब्रूत्वा भुमावग्रं निषीडयेत् ॥ वामको
 षे तु निक्षिप्य द्दिराचम्य विशुध्यति ॥ प्रागग्रमुदग
 ग्रं वा धोतं वस्त्रं प्रसारयेत् ॥ प्रसृग्दक्षिणयोः ब्रूत्वा पु
 नः शौचं विधीयते ॥ एकवस्त्रानभुंजीयान्नं कुर्याद्दे

वतार्चनं ॥ न कुर्यात्सित्कर्मणि दानं होमं जपं पादिकं ॥
खंडवस्त्रावृता श्वेदवस्त्राद्वा प्राचतस्तथा ॥ वचनं तस्य
न प्राप्नुवन् श्वानोच्छिष्टं ह विर्यथा ॥ स्नानं दानं जपं होमं स्वा
ध्यायं पितृकर्म च ॥ नेकवस्त्रोद्भिजः कुर्याच्छ्राद्धं भोज
नसत्क्रियां ॥ वसिष्ठः ॥ अहं हस्तं नवं श्वेतं संदर्शनं
न्यधारितं ॥ अहं तं तद्भिजानीयात्सर्वकर्मसु पावनं ॥
दक्षिणेतरयोः कप्योः कंठं बध्नातियोद्भिजः ॥ नाभौ
च वामकुक्षौ च पृष्ठे चैव यथाक्रमं ॥ अथार्द्रवस्त्रनिष्क्रि
य्य उन्नं ॥ स्नानं स्रवार्द्रवस्त्रं तु उत्तरीयकं हर्षतः ॥ घ
तवस्त्रमधो कुर्याद्वाचम्यं च पुनर्दयं ॥ नोत्तरीयः मध्यः

॥१२॥

कुर्यान्नोपर्यस्य मंवरं ॥ अज्ञानाद्यदि कुर्वीति पुनः स्नाने
 न शुध्यति ॥ धृत्वा वस्त्रं विधानेन करे चामिनि धापयेत् ॥
 आर्द्रं वस्त्रं दिशश्च मयि निष्पीड्य पुनराचमेत् ॥ तथा च स्मृ-
 तिः ॥ निष्पीड्य वस्त्रमाचम्य ततः संध्यामुपासते ॥ म-
 ध्याहेतुर्पङ्गादूर्ध्वं वस्त्रनिःष्पीडनं भवेत् ॥ न चादि-
 स्नानतो गेहे स्नानवस्त्रं सदा हि जः ॥ स्वयमेव च नि-
 ष्पीड्य स्त्रियाहस्तेन दोषहृत् ॥ दादन्त्यापंच द्रव्यांच
 संक्रांतौ श्राद्धवासरे ॥ वस्त्रं निष्पीडयेन्नैव न च क्षणे
 नियोजयेत् ॥ अथ सप्तस्नानानि ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
 मंत्रं भौमं तथाग्नेयं वायवं दिव्यमेव च ॥ वासुदेवमा

॥१२॥

न सं चैव स स्नानं न्य न्युक्त मातृ ॥ मंत्र स्नाने त्वरा कृत्वे
संक्षिप्य स्नान माचरेत् ॥ स्नानं चैव तु मध्याह्ने द्विजः कु
र्यात्स विस्तरं ॥ अथ गृह स्नानं ॥ गृहे गृहाभिमुखं विंघा
दयत्राभिमुखं रेवेः ॥ प्रवाहमभिमुखं कुर्यात्स्नानमेव
द्विजोत्तमः ॥ आपः स्वभावतो मेध्या किंपुनर्वान्हि संयुतः ॥
अतः संतप्ररा संति स्नानमुद्धेनवारिणा ॥ अभ्यंगे चै
व मांगल्ये गृहे चैव तु सर्वदा ॥ शीतोदके न स्नायान्न
धार्यं गोपि चंदनं ॥ शीतास्वप्सु निषिंचयेत् ॥ शीतास्ना
सु निषिंचयेत् ॥ ताभिः स्नानं गृहे श्रोतं न कुर्याच्छीत
वारिणा ॥ उपरागे क्वचरे च संकंठोपात्तपर्वसु ॥ गृ

देवापिप्रकुर्वीतिस्नानंशीतोदकेनच ॥ संकल्पंस्तुक्तयटनं
 मार्जनंवाद्यमर्षणं ॥ देवादिर्तर्पणं चैव गृहेपंचविचर्जयेत् ॥
 गृहस्नानेनकुर्वीतितर्पणंमार्जनंतथा ॥ तांतराचमनंकु
 र्यात्पश्चादाचम्यशुध्यति ॥ पादौप्रक्षाल्यपाणीचसमाच
 म्यगृहेद्विजः ॥ स्नात्वाशिरवांचवध्रीयादिराचम्यविशु
 द्ध्यति ॥ गृहेस्नानंयदाकृत्वास्नानवस्त्रोर्ध्वंकृत्यजेत् ॥
 अधोग्नेराजसपीश्रपारमृारवचोयथा ॥ स्नानंरत्वाचा
 र्द्रवस्त्रमुर्ध्वंउत्तारयेद्विजः ॥ आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चेषुन
 स्नानेनशुध्यति ॥ अथसर्वेकस्नानं ॥ श्वानमार्जति
 कुकुटमघभांडरजस्वला ॥ स्पृष्ट्वादेवकंचैवसर्वेकं ॥१३॥

१ माना विदुः समुत्सृज्य क्रियामुत्सृज्य पाचकः । देवार्चनपरो विप्रो विनाश
 वस्त्रत्रयं । सर्वदेवतको नाम ह्यक्येषु वर्जयेत् । चित्तिं च चित्तिकां
 स्नानमाचरेत् ॥ अथान्यश्वानि ॥ ततः कूपस्तान् ॥ अस
 जैः श्वानिताः कूपारस्तडागादितथेव च ॥ तेषु स्नात्वा च पी
 त्वा च पंचगव्येन शुध्यति ॥ ब्राह्मणः सत्रियौ वैश्यः शूद्र
 श्वेवाप्यजातयः ॥ एभिस्तूरवनिताः कूपाः स्नानं तत्र न का
 रयेत् ॥ पंचपिंडाननुधृत्य न स्नायात्परवारिषु ॥ स्नायान्न
 घादेव श्वानि हृदेषु च सरस्सु च ॥ अथ नदीरजोरोषः ॥
 सिंहाकर्कटयोर्मध्ये सर्वानिधारजश्चलाः ॥ तासु स्नानं न
 कुर्वीत वर्जित्वा समुद्रगाः ॥ योगीश्वरः ॥ रजोदुष्टेषु च
 स्नानं वर्ज्यं न घादिषु द्विजैः ॥ कर्पूरितरजैस्तासां संध्यो
 पस्तिं च पार्वणं ॥ गंगान्वयमुनाचेवपु क्षजाचसरस्व

यथा यथा लभ्यते । पृथुः देवमेक
 यथा यथा लभ्यते । पृथुः देवमेक

मा

९४

ती ॥ रजसानामिभूयंतये चान्येनदसंज्ञकाः ॥ अत्रविशो
 षमाह ॥ व्याघ्रपादः ॥ उपकर्मणिचोत्सर्गश्चेत्तस्नानेतथैवच
 चंद्रसूर्यगृहे चैवरजोदोषोनविद्यते ॥ अंभावेकूयवापि
 नामनपायभृतां प्रजेत् ॥ रजोदोषोपि यसि ग्रामभोगो
 तविद्यते ॥ अस्थिचर्मदिषुक्तं तुरवरश्चानादिदूषितं ॥
 उद्धरेदुदकं सर्वं शोधनं परिमार्जनं ॥ धनुः सहस्राण्यष्टौ
 च गतिर्यासानविद्यते ॥ नतानदिशब्दवहा गतास्ताः
 परिकीर्तिताः ॥ गतानां सर्वदा चैवरजोदोषोनविद्यते ॥
 तत्रस्नानं प्रकुर्वीत भार्गवस्य वचो यथा ॥ कुत्राविधिः ॥ ११२४ ॥
 स्मृत्पृथसरि ॥ कुशः काशायवाहूवाउशीराश्च सकुंदराः ॥

गोध्रमात्रीहयोमुंज्वादशदभाः प्रकीर्तिताः ॥ नभोनभ
स्यदरेति शुभान्दभाः समाहरेत् ॥ अयातयामास्तेदभा
नियोज्यास्युः पुनः पुनः ॥ ह्रस्वपक्षचतुर्दश्यामानीतव्याकु
रादिजेः ॥ अकार्तिकास्तथा शुद्धा अत ऊर्ध्वं विगर्हिताः ॥
स्नात्वा शुचोदभदेरो शुचिर्भुत्वा समाहितः ॥ प्राणना
यम्यसंकल्प्य कुशोत्पाटनमारभेत् ॥ प्रणवेनैव संग्रह्य
चत्वार्यदौ प्रयत्नतः ॥ दिग्देवतानां मंत्रेण चतुर्दिक्षु क्षि
पेत्कुशान् ॥ विरिञ्चितासहोसन्नपरमेष्ठी निसर्गजः ॥ नु
दसर्वाणि पापानि दभस्वस्तिकरो मम ॥ हुं पट्कारेण मं
त्रेण सहस्रं चित्वासमुद्धरेत् ॥ अचिन्ना ग्राह्य शुष्का ग्राः वि

५० प्रवृत्ति

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

१५

ये तु हरिताः कुशाः ॥ अंगिरः ॥ अहं न्यह निवर्माथं कुशो
साहः प्रशस्यते ॥ न पुर्वे धृति कुशमोग्या श्वेवोत्तरे कुशाः ॥
॥ १॥ मासिमास्युधृत कुशमासिमास्येव वोदिताः ॥ १२ ॥
पितृहृत्सेषु सर्वेषु कुशाग्राह्याः समाहिता ॥ दूर्वाश्च ह्यग्रा
सदाग्राह्याः सर्वेषु शुभकर्मसु ॥ १३ ॥ तथा च सूत्रे ॥ अप्र
छिन्नाग्रावेणं तर्गभौ प्रादेशमात्रौ कुशौ नानातयोरिति ॥
तथा च कारिकायां ॥ अनंतस्तस्मै यौ तु कुशौ प्रादेशसं
मितौ ॥ अनन्तच्छेदिनौ साग्रे तौ पवित्रौ मिधायकौ ॥ अ
थ निषिद्धा नाह ॥ शंख ॥ ये त्वंतर्गभिर्तादभयि च छिन्ना ॥ १५ ॥
न रेवेस्तथा ॥ कथितानि निदग्धांश्च कुशान्यनेन वज्रिये
नोत्तरोत्तरमासेषु पर्मा - द्विरसे प्रितः ॥ प्राज्ञाया संभृतान्दुर्गा
वर्ज्ये च ॥ देवकर्मणि ॥ कुशाभावे कांशास्युः काशाः कु

कुशाभावे कांशास्युः काशाः कु

कुशाभावे कांशास्युः काशाः कु

प

त॥ चित्तोत्तेष्वेषु येद भायेद भायज्ञ भमिषु ॥ स्तराणासनधि
डेषु डूभांस्तु विवर्जयेत् ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ यैः हतः पिंड निर्व
पः श्रोतुं वापित तर्पणं ॥ विष्णुना दिषु येद भास्तेषां सागो
विधीयते ॥ ३ ॥ प्रचेताः ॥ अमायांतु न खिद्यता कुशांश्च
समिधस्तथा ॥ सर्वथा वस्ति ते सोमे हिंसया ब्रह्महा भ
वेत् ॥ तथा च सोमो ह्यतो ॥ वनस्पतिगते सोमे यस्तु हिं
स्याद् न स्पतीन् ॥ घोरारायां भ्रूणहत्यायां युज्यते नात्र संश
यः ॥ अयं निषिद्धो व्यर्थ छेदनक मंगि छेदने नैव दोषः ॥ त
था च जावालि राह ॥ कुशांश्च कंच पुष्पाणि गवार्थं च
तण्डुलिकुं ॥ निषिद्धे पिच गृहीयाद् मावास्याह निदिजः ॥

१६

मनुः॥ अश्वदिने कर्त्तादिशंगच्छेत्तुदक्षिणं प्रवर्णनं भूमिं समू
 कानाहरेच्छुचिः॥ पराशरः॥ समित्युष्यकुशादीनि श्रोत्रियः
 स्वयं माहरेत्॥ अद्राणीतैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्नजस्रधः॥
 अथपवित्रलक्षणं॥ स्मृत्सर्वसारे॥ चतुर्भिर्दक्षिणैर्ब्राह्म
 ण्यैः पवित्रकं॥ एकैकं च न मुद्दिष्टं वर्णं यथा क्र
 मं॥ सर्वेषां वा भवेद्वा भ्यां पवित्रं ग्रंथितं न वा॥ त्रिभिस्त
 शंतिके कार्यं पौष्टिके पंचभिस्तथा॥ चतुर्भिश्चाभिचा
 रे स्यान्निःकारमेरितिके च न॥ द्वौ दक्षिणौ हस्तसर्व
 त्रीणां सने स हत्॥ हेमाद्रौ विरोधोक्तः॥ पंचभिः पौ
 ष्टिके चैव चतुर्भिर्यज्ञकर्मणि॥ तिस्रभिः पितृयज्ञे च

॥१६॥

होदभौ निसकर्मणि ॥ श्राद्धे ग्राह्याः स्त्रयः सात्राः कुशास्युः
षोडशंगुलाः ॥ हिमूलमेकत्रः कुर्यापवित्रं वाग्रमेकतः ॥
द्यंगुलं मूलवत्तयं ग्रंथिरेकांगुलं तथा ॥ चतुरंगुलमग्रं स्या
सवित्रस्य प्रमाणक ॥ स्नाने दाने जपे यज्ञे स्वाध्याये नित्य
कर्मणि ॥ सपवित्रो सदभौ वाकरोक्नुवीत नान्यथा ॥ उभे
यत्र स्थिते दभौ स मावा मतिर्यो द्विजः ॥ सोमपानफलं त
स्य भुक्तायज्ञफलं भवेत् ॥ ग्रंथिर्यस्य पवित्रस्य न तेनान्व
मनं चरेत् ॥ आचमेघसूमेहात्मा यथोच्छिद्यं तथैव सः ॥
ब्रह्मयज्ञे जपे होमे ब्रह्म ग्रंथिर्विधायते ॥ भोजने वत्तुले
प्रोक्तं मेषधर्मो विधीयते ॥ सपवित्रः सदभौ वाकर्म

गान्धमनचरेत् ॥ नोच्छिष्टं तु पवित्रं तु भुक्ते ॥ छिष्टं तु वर्जये
 त् ॥ यथा वज्रं सुरेन्द्रस्य शूलं हस्ते हरस्य च ॥ चक्रा युधं य
 था विष्टोरे वं विप्रक्रेकुराः ॥ अथ सुवर्णं दिपवित्राणि ॥
 योगी ॥ इभं पवित्रं ताम्रं च राजतं हे भमेव च ॥ विभ्रूषादिषि
 र्हे पवित्रं चोत्तरोत्तरं ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अनामिक्या धृतं हे
 मंतर्जन्यां रोष्यमेव च ॥ कनिष्ठिक्या धृतं खड्गं तेन पूता
 भवेन्नरः ॥ तर्जन्यं विभ्रयाद्रोष्यं स्वर्णं चोपकनिष्ठिया ॥
 ग्रहस्थः कर्णयोश्चैव शुभे रोके च कुंडले ॥ उत्तरीयं योग ॥१७॥
 पटंतर्जन्यां रोष्यमेव च ॥ कनीयसा पवित्राणि न धारय
 मिति कोशिकः ॥ पादुके चोत्तरीयं च तर्जन्यां रोष्यधारणं ॥

नधारयेत्सपिता ज्येष्ठे भ्रातरि जीवति ॥ ततिच भ्रातरि ज्ये
 ष्ठे यस्य चैव तु जीवति ॥ न तस्य मोनंतर्ज न्योरजतस्येव धा
 रणं ॥ यादु कारो हरणं चैव योगापदं तथैव च ॥ न जीवति त
 कः कुर्याद्गया श्राद्धं तथैव च ॥ १५ ॥ अथ यज्ञोपवितं ॥ ष
 तुः ॥ उपवीतं बटोरेकं देतये ॥ तयोः स्मृते ॥ एकमेव
 यतीनां स्यादिति धर्मोऽथ च स्थितः ॥ यज्ञोपवीते द्वा
 र्ये श्रोते स्मान्ने च कर्मणि ॥ तृतीयमुत्तरो यार्थे वस्त्राभा
 वे तदिष्यते ॥ परा नारः ॥ रंध्रादिनाभिपर्यंतं ब्रह्म सूत्रं
 यवित्रकं ॥ कने रोगप्रवृत्ति स्यादधिके धर्मनाशनः ॥
 आयुष्कामः सदा कुर्याद्दुयज्ञोपवितं च पंचभिः पुत्र

ननुः

ध०

१८

पराशरः

प्रवृत्तिः

कामस्याद्धर्मकामस्तथैव च ॥ दशाष्टौ वागहस्वस्य च
त्वारिवनवासिनः ॥ एकैकमुपवीतचयति नो ब्रह्मचारि
णः ॥ यज्ञोपवीतेनैकेन जपहोमादिकं कुरुते ॥ तत्सर्वं वि
लयं याति पितृणां नायति क्षतिः ॥ पतितं तद्वृत्तिं वापि
ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् ॥ नूतनं धारयेद्दिप्रः स्नानसंकल्प
पूर्वकं ॥ यज्ञोपवीतमेकैकं प्रतिमंत्रेण धारयेत् ॥ आच
म्यप्रतिसंकल्प्य धारयेन्मनुरब्रवीत् ॥ एकमंत्रेकसंक
ल्प्य धत्वा यज्ञोपवीतकं ॥ एकस्मिन् वृत्तिरेव सर्वं तद्वृत्तिना
त्र संशयः ॥ यज्ञोपवीतमजिनं मो जीदंडं च धारयेत् ॥ न
ष्टे भ्रष्टे न वं धत्वा नष्टे वेतज्जले क्षिपेत् ॥ यज्ञोपवीतिव

॥ १८ ॥

द्वायं वासः सकल कर्मसु ॥ सरुच शोपवीतेन व धीयाश्च
 द्वकर्मणि ॥ मनुः ॥ कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्योर्ध्वं च तं
 त्रिवर्त ॥ शालासूत्रममं रा हो वैश्यस्य स्याद्विस्तत्रकं ॥
 स्कादे ॥ उपवीतं क्रमेण स्यात्कार्पासं शाला मा विर्कः ॥
 त्रिवर्तदूर्ध्वं च तंतश्च भवेदायुर्विष्टद्वये ॥ उच्छिष्टं तोर
 णं छिन्नं विकीतं विधवाहृतं ॥ भुक्कोत्तरे त्वन ध्याये
 स्यते तु न धारयेत् ॥ विधवारचितं सूत्रमन ध्यायेत्
 तं च यत् ॥ त्रिच्छिन्नमप्यधोयातं भुक्कानिर्मितं मुत्सजे
 त् ॥ संग्रहो ॥ ऊर्ध्वं च तमधो च तपुनरूर्ध्वं च तंतथा ॥
 एतद्यशोपवीतं स्यात्तस्यैकाग्रं धिरिष्यते ॥ तैत्राः मेत्राः

ध ०१॥

॥१९॥

५०

कटाः कष्वाचरकाचाजसनेयकाः ॥ कंटादुतीयस्तत्रतुकु
युर्वेष्वालनद्विजः ॥ अयं नित्यविधिः ॥ बद्ध्याः सामगाः
श्वेवयेचाम्येयजुषास्तथा ॥ कंटादुतीयस्तत्रतुपुनः संस्का
रमहं नि ॥ अभंगे चोदधि स्नाने माता पित्रोर्मृते हनि ॥
कंटादुतीयस्तत्रतुकुर्याद्देष्वालनद्विजः ॥ अथ तिलकं ॥
ललाटे तिलकं कुर्यान्मृदा वापि च भस्मना ॥ तदभावे तु
तोयेन चन्दनेनापि वा द्विजः ॥ स्मृति सारसमुच्चये ॥ ऊर्ध्व
पुंड्रद्विजातीनां अग्निहोत्रसप्तविधिः ॥ आह्नकाले तु
संप्राप्ते कर्त्ता भोक्ता तु तत्पुनरेतत् ॥ ऊर्ध्वपुंड्रमृदः सोम्य
ललाटे यस्य दृश्यते ॥ स चांजालोऽपि शुद्धात्मा पूज्य राव

॥१९॥

न संशयः ॥ ब्रह्मघ्नो वाथ गोघ्नो वाहे तु क सर्वपाप हृत् ॥
गोपी चंदन संपर्कान्मुक्तो भवति तक्षणात् ॥ दशांगुलश
मातांस्यादुत्तमोत्तममुच्यते ॥ नवांगुलं मध्यमं स्याद्द्वं
गुलमतः परं ॥ सप्तषट्पंचभिः पुं मध्यमं त्रिविधं स्म
तं ॥ २५ ॥ ऊर्ध्वपुं मृदा कुर्यात्तिर्यक्कैव तु भस्मना ॥ चंदनेनो
भयं कुर्यादथथानरकं जेतु ॥ मध्यांगुली नियेते च धार
येद्दूर्ध्वपुं द्रुकं ॥ भुवमारभ्य यत्नेन ब्राह्मणाः सर्वकर्मसु ॥
भागवतानामंगुली नियमः ॥ अंगुष्ठः पुष्टिदः प्रोक्तो य
द्वास्या नमध्यमा भवेत् ॥ अनामिका श्रियंदद्यात्मुक्तिंद

५०

२६ ललाटे तिलकं कुर्यात् कुर्यात् श्रेयसाश्च नैष्ठिकाः ॥ तर्पणं च

अर्चति

॥ २० ॥

द्यात्प्रदेहिनी ॥ दध्मपाणिन कवीलभूमध्यादिप्रदीपचतुः
श्रीकामः पुष्टिका मोवायथेष्टतिलकंचवेत् ॥ स्नात्वा पुंड्रं
महाकुर्याद्दोमं हवातुभस्मना ॥ अभ्यंगोत्सवकाले तु क
स्तुरीचंदनादिना ॥ चतुस्त्रिध्वं गुलं पुंड्रं कनिष्ठं त्रिवि
धं स्मृतं ॥ जयो होमस्तथा दानं स्वाध्यायं पितृतर्पणं ॥
व्यर्थं भवति तत्सर्वं ऊर्ध्वपुंड्रं विना हतं ॥ भागवते विदो
षमेतत् ॥ स्नात्तं विषये तु स विरोधः ॥ स्वाध्यायजपहो
मादि संध्यादानादिकं च यत् ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं विना कुर्यात्तत्स
र्वं निष्फलं भवेत् ॥ ३ ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं चाब्राह्मणेः कर्मक
र्मकर्तृभिः ॥ वर्जयेत्तिलकं भाले आङ्गे चैव तु तर्पणे ॥

श्रेयसाश्च नैष्ठिकाः ॥ तर्पणं च अर्चति

॥ २० ॥

अभ्यंगे सतके चैव विवाहे पुत्रज नमनि ॥ मांगल्येषु च सर्वै
षु न धार्यंगोपि चंदनं ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा चंदाकारमथापि
वा ॥ श्राद्धं कर्त्तान कुर्वीत यावत्पीडा न निर्वयेत् ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं
सैव दाकुर्याद्यो ते स्मार्त्ते च कर्मणि ॥ कर्त्ता वाप्यथवा भोक्ता
न कुर्याच्छ्राद्धं कर्मणि ॥ नैव तिर्यङ्मूढा कुर्याद् ऊर्ध्वपुंड्रं च भ
स्मना ॥ चंदने नो भयं कुर्यादिति तन्मनुरब्रवीत् ॥ त्रिपु
ंड्रं सुरविप्राणां वर्तुलं न पवेक्ष्य योः ॥ अर्द्धचंद्रं तु भद्राणां
अन्येषां ऊर्ध्वपुंड्रं कं ॥ अथ भस्मधारणं ॥ ब्राह्मणानां
नृपाणां च भस्ममिश्रं च चंदनं ॥ नेत्रगुग्मप्रमाणं तु त्रि
पुंड्रं धरयेद्दिजः ॥ रत्नावल्यां मध्यमानामिको गुच्छेत्

रुद्रिपुंड्रं परमं पुण्यं जलं विष्णुमिवामकं ॥ येनाताराक्षसाः प्रेताः येचान्ये भूदजंतवः ॥ २

५०

५०

॥ २१ ॥

लारेयस्त्रिपुंड्रं ॥ तत्रिपुंड्रं भवेद्यस्तमहायातकनाशनं ॥
स्मृतिसारे ॥ अशुचिर्विष्यताचारो मनसा पापमाचरन् ॥
उचिरे च भवेन्म्रियं त्रिपुंड्रस्य च धारणात् ॥ नारदः ॥ त्रि
पुंड्रधारणं दृष्ट्वा यत्कार्यं तिन संशयः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्ने
न त्रिपुंड्रधारयेत्सुधीः ॥ विष्णुः ॥ यस्य पञ्चैर्द्विजैर्भुंक्ते शि
वभक्तस्त्रिपुंड्रं च कः ॥ स तां पट्टिं पुमांसेव सकळोचतु
शानन ॥ भक्तिर्यस्य भवेद्यस्मिन्मदिवाप्यथ भस्मनि ॥
तदेव धारयेद्दिदानीति वै मुनियो विदुः ॥ न पादुकस्थो
नादरेति जके त्वचलोकयन् ॥ न प्रावृतः शिरः कुर्यात् ॥ २१ ॥
लिलकं धर्मसाधनं ॥ ८ ॥ अथ संध्याकाण्डः ॥ उत्तमज्ञा

रकोपेतामध्यामा लुप्ततारका ॥ अधमा सूर्यसंयुक्ता प्रातः
संध्या त्रिधा स्मृता ॥ उत्तमा सूर्यसंयुक्ता मध्यामा लुप्तभा
स्करा ॥ अधमा नक्षत्रसंयुक्ता सायं संध्या त्रिधा स्मृता ॥ अ
होरात्रस्य यः संधिः सूर्यनक्षत्रवर्जितः ॥ सा तु संध्या समा
ख्याता मुनिभिस्तु त्वदर्शभिः ॥ संध्या तमा तृतीयं त्रैपंच
धां शो दिनस्य तु ॥ माध्याह्निकी तदूर्ध्वं वा पूर्वं वा स्याद्विवे
कहि ॥ संध्या काले तु संप्राप्ते संध्या नैव मुपासते ॥ जीवमा
ना भवेच्छूद्रो मृतश्चात्रैव जायते ॥ काले तु वंदिता संध्या
स्वर्गलोक्षप्रदायिनी ॥ अकाले वंदिता संध्या सा च वंध्या
वधूरिव ॥ काललोपे प्रायश्चित्तं ॥ संध्या काले त्वत्तिर्जाते

५० प्र०

॥२२॥

देवापि द्विजविद्यानां कार्ये समति संस्थिते ॥ संध्याविहीने दोषोस्तीतपस्तु

स्नात्वा चाम्य यथाविधिः ॥ त्रयेदृष्टं तदेवी ततः संध्यां
समाचरेत् ॥ ७ ॥ जमदग्निः ॥ एकाहं समति क्रम्य प्रसा
दादु हतं यदि ॥ अहोरात्रोषितो भूत्वा गाय-याश्वायुतं ज
पेत् ॥ राहू भंगो नृपस्यो भेरो गान्तो सत के पिव ॥ संध्या
वन्दने विच्छित्तिर्न दोषाय कदाचन ॥ अथ संध्याविधिः ॥
कारिका ॥ अन्यच्चाहरहः सत्यं संध्योपासनमुच्यते ॥
ग्रामाद्वहिरपांतीरे उपविश्यैव सद्विजः ॥ आचम्य मार्ज
नाद्यन्यस्मत्सुक्लं च करोत्यथ ॥ शौचाचारैतथापानेस्य
ष्टास्यष्टौ च पर्वणि ॥ पौराण्यं च मनं कुर्यान्नामभिः के

२ स्वशास्त्रविधिना चैव संध्या कर्म समाचरेत् ॥ =

॥२२॥

शवादिभिः॥ संध्यायां कर्म काले च स्मृते रात्रि च मनं स्मृतं॥
 ब्रह्मयज्ञे तु वे कुर्याच्छ्रुते मा च मनं हि जः॥ गोकर्ण हस्त हस्ते
 न माष मात्रं जलं पिबेत्॥ नूनं च मधिकं पीत्वा सुरापा
 न समं भवेत्॥ अंगुष्ठाग्रं समाकुंच्य मध्यमा मध्यपर्वणि॥
 गोकर्णं तद्वि विज्ञेयं सर्वेषां च मनो विह॥ स्मृतं तरे॥ सं
 हता गुलिह स्तेन गृहीत्वा चांबु वीक्षितं॥ मुक्तांगुष्ठक नि
 द्वाभ्यां त्रिः पिबेद्ब्रह्मतीर्थतः॥ शीतलं निर्मलं चांबु मधु
 रं क्षारवर्जितं॥ ग्राह्यमा च मनो स्नाने देवे पित्रे च कर्मणि॥
 अथ पुराणा च मनं॥ केशवादि त्रिभिः पीत्वा॥ द्वाभ्यां
 प्रक्षालयेत्करो॥ गैर्दूषाद्यो दि संमृज्ये कै कं पाणि पाद

द्वाभ्यामोक्षे च

॥२३॥

योः॥ मूर्ध्नि चैकं वचस्यैकं नासाक्षोः कर्णयोर्द्वयोः॥ वा
 ह्नानामोचहृदो मूर्ध्नि चैकं विनिक्षिपेत्॥ प्राणवपुर्व
 तन्नामचतुर्विंशतिसंख्यया॥ स्वाहातं प्राशयेद्धारिणमो
 तंस्यर्हयेद्दथा स्मृत्या च मनं॥ तथा च स्मृतिः॥ संहतां गु
 लिभिस्तोयैर्गृहीत्वा दक्षितेन तु॥ मुक्तां गुष्टकनिष्ठे च त्रिः
 पिवेद्भस्मतीर्थतः॥ प्रक्षाल्य हस्तौ पीत्वाथ स हृदोश्चाव
 तः परं॥ संहतां गुष्टमूलेन हिः प्रमज्ज्य ततो मुखं॥ अथ
 कशवधिस्य शोत्संहतां गुलिभिर्जलं॥ अभिर्वा मिकरे
 सिंच्य ताश्चिः पादौ च संस्पृशेत्॥ मध्ये मध्ये जलं स्पृ
 श्या स्पृशेन्नासादिकान् क्रमात्॥ अगुष्टेन प्रदेष्टिान्या

॥२३॥

द्वाणं पश्चादपस्य श्रोत॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां च चक्षु
 श्रोत्रेयथक्पथक्॥ अंगुष्ठेयपकनिष्ठाभ्यां पश्चादुपस्य
 श्रोत॥ तलेन हृदयस्य कृष्णस्य श्रोतं गुलिभिः शिरः॥ अं
 गुल्यग्रेर्दक्षिणादिक्वाहु मूलद्वयस्य श्रोत॥ अनेन वि
 धिवद्विप्रः कुर्यादाचमनं सदा॥ अथ शुभ्याचमनं॥ दे
 व्याः पारैस्त्रिभिर्पीत्वा बाल्लिंगे नैव भिः स्य श्रोत॥ सप्त
 व्याहृतिभिश्चैव शिरो बाह्योस्तु संस्य श्रोत॥ आदाव
 ते च संध्यायाद्विद्विशचमनं स्मृतं॥ तथैवार्घ्यप्रदा
 नांते मध्ये मध्ये सकृत् स ह्यत्र॥ अथ प्राणायामः॥

स्म सार्थ सारे ॥ दक्षिणे रे च न कुर्याद्वा मे न पूरितो दरं ॥
 कुंभ केन जपेः कुर्याद्वा मः स उच्यते ॥ पंचाङ्गुलि
 मिर्नासाग्रपीडनं श्रुत्वा च सिद्धं ॥ मुद्गेयं सर्व वा
 पद्मी वानप्रस्थ गृहस्थयोः ॥ कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठे
 नासाग्रस्य निपीडनं ॥ ॐ कारमुद्रा सा प्रोक्ता यते श्व
 ब्रह्मचारिणः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ गायत्री निरसा सा
 दुर्जपेष्वाहति पूर्वकं ॥ त्रिः पटेदायत प्राणः प्राणा
 यामः स उच्यते ॥ दश प्रवर्तसंयुक्ता गायत्री सीर
 सा सह ॥ त्रिः पटेदायत प्राणः प्राणायामः स उच्य

ते॥ सद्यः वार्षसंयुक्तं प्राप्ता नीमैः सुममहे॥ आश्विनं
ते च गायत्र्या प्राणायामः स्त्रयः स्त्रयः॥ अथ मार्जनं॥
शौकेन ककारिकायां॥ अथ संध्याशुपाशिष्य इति संक
ल्प्य मार्जयेत्॥ तिस्रभिर्मार्जनं कुर्यादापो हि स्वाकुशो
दकैः॥ पादे पादे क्षिपेन्मूर्ध्नि प्रतिप्रणवसयुतं॥ आत्मा
नं प्रणवेनैव यरिषिच्यजलेः सह॥ कुर्यात्सप्रणवेः
पादैर्मार्जनं तु कुशोदकैः॥ यस्य क्षयायेति जलं सकु
शं प्रक्षिपेदधः॥ स्पृष्ट्वा हस्तौ न वामेन तटं न द्यादिके
षु च॥ पाणिना दक्षिणेनैव मार्जयेत्स कुशेन तु॥ पा
त्रं स्थितो दकेनैव वामहस्तो दकेन वा॥ गृहे तु मार्ज

नं कुर्यान्नाम्यथेयब्रवीन्मनुः॥ कुर्याच्चत्वारिपात्राणि
 संध्याकाले गृहे द्विजः॥ मार्जने प्राशने चार्घ्ये तथैवा
 च मने सदा॥ सूर्यश्चेत्यनुवाके न प्रातः कालेऽपि वेद
 मः॥ अग्निश्चेत्यनुवाके न सायंकालेऽपि वेदमः॥ आ
 पः पुनस्तु मध्याह्ने मंत्राचमनमाचरेत्॥ विसृज्य दूर्वा
 नाचम्य कुशपाणिश्च मार्जयेत्॥ प्रणवेन च व्याहृता
 ग्रायन्त्या चैव मार्जयेत्॥ आपो हि क्षुत्तिनवभिर्ऋग्भि
 र्मार्जयेत्॥ ऋतं चैकाग्रं तं वापि द्विपदां वा जपे
 दृचं॥ दृष्टिना सापुटे नैव पापात्मानमपौहेत्॥ त
 ज्जलं नाचले क्वाथं वा मभागे क्षितौ क्षिपेत्॥ ओ

चम्पदभ्यां चिस्त्र्यधत्वादर्भा नतः परं ॥ ३६ ॥ अथाध्य
दानं ॥ पाणिभ्यां जलमादाय गायत्र्या चाभि मंत्रितं ॥
रवेरभिमुखस्तिष्ठंस्त्रिदूर्ध्वं संध्ययोः क्षिपेत् ॥ दोषा
हेतुसमौहत्वा पुरयेदुदकांजलिं ॥ गोशृंगमात्रमुद्ध
त्य जलमध्ये जलं क्षिपेत् ॥ इषन्नम्रः प्रभाति सुम
ध्याने ऋजुसंस्थितः ॥ उपविश्य तुरसायान्हे जलेष्य
र्घ्यं विनिक्षिपेत् ॥ इत्यापस्तंबविषयं ॥ काळातिक्रम
णायस्तत्रिसंध्यमपि सर्वज्ञ ॥ चतुरर्घ्यं प्रदातव्यं गाय
त्र्या त्रिरसा सह ॥ तर्जन्यंगुष्ठसंयोगे शस्पसी मुद्रिका
भवेत् ॥ यो ददाति तया चाध्यं तस्योयं रुधिरं भवेत् ॥

अ सावादिह्यमंत्रेण सोऽदकेनेव पाणिना ॥ प्रदक्षिणा
 मुपव्रज्यत्वा च मे संध्योर्द्वयोः ॥ मंदेहनां विनाशानि च
 क्षिपेत्तु स त्रिंशजं लीनं ॥ प्रायश्चित्तार्थमाचम्य मुच्य
 ते देहसहस्रया ॥ अथ आसनानि ॥ वंशगसने दरिद्रः स्या
 त्प्रायशो व्याधिसंभवः ॥ धरण्यां दुःखसंभूतिर्दोर्भा
 ग्यं दारुकासने ॥ तृणासने यत्रोद्गानिः पल्लवे चित्तवि
 भ्रमः ॥ वृक्षाजिने ज्ञानसिद्धिर्भोक्ष्यश्रीव्याघ्रचर्मणि ॥
 अभिचारिचनीले स्यात्तुं बलो व्याधिकर्मसु ॥ श्वेतव
 स्त्रियत्रोद्धृतिः सर्वार्थः श्वित्रकं वले ॥ सायणीये ॥ ॥ २६ ॥
 भिन्नासनं योगपटं तथैव मृगचर्म च ॥ वृक्षाजिनं च

यत्नेन वर्जयेत्तु न वा न सदा ॥ प्राणायामत्रयं कुर्यादुपवि
श्य कुरासने ॥ ऋषादित ह्यर्णं तात्वारुद्रप्रोक्तेन मार्ग
तः ॥ न्यासं कुर्याद्विधानोक्तं षडंगं वा यशस्कृतः ॥ शौ
नकः ॥ गायत्रीं संस्मरेद्दीमान् हृदि वा सूर्यमंडले ॥ क
ल्योक्तं लक्षणं नेच ध्यात्वा भ्यर्च्य ततो जपेत् ॥ प्रातस्ति
ष्ठं जपेद्देवीं सायं चैवोपविश्य च ॥ उपविश्य तु मध्या
ह्ने जपकर्म समारभेत् ॥ कालातिनिः ॥ पूर्वसंध्याजपे
त्तिष्ठत्सावित्रीं सूर्यदर्शनात् ॥ पश्चिमायां सप्तासीन
सम्पकेन सत्रदर्शनात् ॥ न्यासः ॥ प्रातर्मध्याह्नयो
स्तिष्ठन् गायत्रीं जपमारभेत् ॥ ऊर्ध्वं जानुस्तु साया

॥२७॥

ने ध्यानालोकिततसरः॥ कारिका॥ अर्द्धस्तिमितआ
 दिक्षेपश्चिमस्यथउत्तमः॥ भागस्तन्मुखआसीनसा
 वित्रीवाग्यतो जपेत्॥ आतारकोरयोदेवंप्रातःकर्म
 तदिव्यते॥ अर्द्धस्तिमितनक्षत्रमंतरिक्षंयदातिशः॥
 आरभ्यप्राञ्चुरवस्तिष्ठेजपन्नासूर्यदर्शनात्॥ साय
 मुत्पतिसंध्यायाः साबुधेकीर्तितासदा॥ प्रथमतः॥
 उपनयनकालेसायंसंध्यामुपक्रमेदित्यर्थः॥ तथा
 चशौगेनकः॥ उपनीतोहिक्वर्तव्यंसायंसंध्यामुपक्रमे
 दिति॥ तथान्वकारिकाया॥ अरुःशेषततस्तिष्ठेत्सा॥ २७॥
 यंसंध्यामुपास्यतेति॥ अथजपविधिः॥ प्रातर्नामौ

करो हत्वा मध्याने हृदिसंस्थितं ॥ सायं जपति नासा
 ग्रेजपश्चत्रिविधः स्मृतः ॥ अंगुष्ठेनामिका मूलं प्रदक्षि
 णमंतद्वितः ॥ मध्यमा मूल पर्यंतं गायत्री जपमीरितं ॥
 गायत्री वेदमूलत्वाद्देवपर्वसूगीयते ॥ पर्वभिस्तूजोपदे
 वीनमालाभिः कदाचन ॥ अंगुष्ठं मोक्षदं विंघातर्जनी
 शत्रुनाशनी ॥ मध्यमा धनदा शान्तिं करोत्येषा अनामि
 का ॥ कनिष्ठारक्षणी प्रोक्ता जपकर्मणि शोभने ॥ उल्लो
 षी कंचुकी नग्नेनामुक्तं केरुगी गच्छेत् ॥ अपवित्रक
 रश्चेव प्रलापनं जपे क्वचित् ॥ अंकारपूर्वमुच्चार्य
 भूभुवस्वः स्तुतः परं ॥ गायत्र्या प्रणवश्चाते जपे एष

वे.

विधिस्मृतः ॥ तिस्रो व्याहृतयः पूर्वं च यगोङ्कारसंयु-
 तः ॥ पुनः संहसं चोङ्कारमंत्रस्याद्यंतयोस्ततः ॥ वाचि-
 कारव्यउपां शुश्र्यमानसस्त्रिविधः स्मृतः ॥ त्रया लो-
 जपयज्ञानाश्रेयस्यादि तरोत्तरः ॥ यदुच्चनीचस्वरितैः
 शब्दैः स्पष्टयदाक्षरैः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वा जपयज्ञं स
 वाचिकः ॥ शान्तेरुच्चारयेन्मंत्रं मंहमाद्यो प्रचालयेत् ॥
 अपरेरश्रुता किंचित्सउपां शुर्जपस्मृतः ॥ विधाय
 बाह्वरः श्रेण्या वर्णं दर्शयसाहं ॥ शब्दार्थचिंत-
 नं ॥ भूयः कथ्यते मानसोजपः ॥ मानसः सिद्धिको नापु-
 न्रे कामउपां शुके ॥ वाचिको मारुते चैव प्रज्ञास्तोज-

रमा

पईरितः॥ वाचिकस्त्रेकरव स्यादुपां श्रुं शतमुच्यते॥ सप्त
संभानसंभोक्तं मन्त्रिभूगुनारदेः॥ सप्तसंभोक्तं॥ ॥ ५६ ॥
सचारीगृहस्थश्च शतमष्टोत्तरं जयेत्॥ वानप्रस्थोऽथ
तिश्चैव सहस्रादधिकं जयेत्॥ शौनकेः॥ अष्टोत्तरश्रु
तं निसं अष्टाविंशतिमेव च॥ विधिनादशकं वापि त्रि
कालेषु जयेद्विजः॥ ५१॥ अथ प्रदोषे जपसंख्या॥ आ
देप्रदोषे दशैव गायत्रीदशसंख्यया॥ अष्टाविंशत्यन
ध्याये सुदिने तु यथाक्रमं॥ अथ जपस्थानं॥ गृहे जपं
समं विंधाद्दोषे शतगुणं भवेत्॥ पुण्यारण्ये तथा
शमे सहस्रगुणितं तथा॥ अयुतं पर्वते पुंल्ये नद्यां

॥२९॥

लक्ष्मिमुदाहृतं॥ कोटिदेवालयेषां कुरन्तं विष्णुसन्निधौ॥
 सूर्यस्याग्नेगुरोरिंदोदीपस्य च जलस्य च॥ विप्राणां च
 गवांचैव सन्निधौ शस्यते जपः॥ अथ यमलमाश्रित्य
 जपहोमसुरार्चनं॥ अक्षयफलमाप्नोति ब्राह्मणो न च
 नंतथा॥ अथ निषेधः॥ पतिता मंषजा तीर्ता दूर्जिते भा
 षष्ठे श्रुते॥ श्रुते धोवातगमने जंभले जपमुत्सृजेत्॥
 क्षत्या वाचस्य चैतेषां प्राणायामं वडंगकं॥ ब्रह्मासम्य
 जपेच्छेषं यद्वा सूर्यादिदर्शनं॥ अथ काम्यापरत्वान्मा
 ळाविधिः॥ शंखाक्षमलयः श्रीदाः स्फटिका मोक्षदा ॥२९॥
 परः॥ पद्माक्षाः पुच्छिलस्मीदारदाक्षाभुक्तिमुक्तिदाः॥

पुत्रजीवभवाः पुत्रपशुधान्यसमृद्धिदाः॥ विद्रुमावश्यध
 नदासौभाग्यार्थाश्वमोक्तिकाः॥ पापक्षयाकुरामयाः का
 मदाः स्वर्णरोय्यजाः॥ प्रवालमौक्त्यास्यरिक्तेः जपकोटि
 फलप्रदं॥ तुलसीमणिनायेनगणितेनैवैष्यंभवेत्॥
 रुद्राक्षमणिनाचैवस्यनंतफलमश्नुते॥ ८०॥ अथरुद्रा
 क्षधारणं॥ रुद्राक्षान्कण्ठदेशेदशनपरितान्मस्तके
 विंशतिर्द्वयद्वयद्वयकपर्णश्रुदेशेकरयुगलगतान्द्वाद
 शान्द्वादशैव॥ बाहोरिंदोः कलाभिः पृथगपिचगतादि
 नेकमेकंदिखायां वक्षस्यश्वाधिकंयः कलयतिवा
 तंस्वयंनिष्ठकंठः॥ अथसंध्यापासनं॥ इगेनकः॥

मि

दि

ध०

॥३०॥

नेति प्रनेता गावा माध्वेनेति कुचने॥

प्रसंगतो मध्याह्नसंध्यायते॥ आचार्यः॥ कुर्यात्संध्या निर्वृत्तिं
ध्याव्रमयत्तादन्तं॥ संगवा दूष्यमेवाहर्नक्षत्राणि ध्यायेत्॥ विप्र०
साय प्रातरूपस्थाने कुर्यात्त्रैयथाक्रमं॥ आतवेदस
इत्येकातिष्ठं योरावली महे॥ नमो ब्रह्मण इत्येतैरुपति
हेदिशं प्रति॥ उत्तमे चानुवाके न गायत्री च विसर्जये
त्॥ उपस्थानं तु मध्याह्ने कुर्यात्सूर्यस्य संमुखं॥ उदु
यमिति नवे चित्रदेवानामित्यनेन च॥ अथाभिवादनं॥
न॥ आत्मपादोत्तथा भूमिं स्पृष्ट्वा संध्याभिवादनं॥ न
ह्यत्र च तथा सूर्यं हि जानप्यभिवादयेत्॥ विश्वादे
र्वा॥ पूर्वनाम्नाभिवाद्यः पितृवदिह भवेत्तज्ज्ञानदः
श्रान्त्रियस्तत्र यदा ज्यायान् कनीयान् पिभवतितदा ॥३०॥
मातुलोवापितृव्यः॥ जुहून् वद्धो पिवर्ज्यः कुशस
श्वा मित्रः॥ सवददंष्टु मध्याह्ने प्रक्षिपेत्सुतं सुतं॥ आहूय

लिलसमिसुष्यपाणिस्वयं वा शुद्धो धा वं नुद कया पतित
 शरत् हेतु द्वा न प्रणम्योपवासः ॥ स्मयर्थ सारे ॥ ज्येष्ठ
 वापिक निष्ठं वा संध्याति वा मिवा दयेत् ॥ वर्जयेत्तु सु
 तं त्रिष्यंदोहि त्रंदुहि ता पति ॥ नारायणः ॥ न मे देह म
 धीरं तौ पदक्रम समन्वितं ॥ सारस्य ज्ञा ह्यणं सांगं क
 निष्ठं वा मिवा दयेत् ॥ नित्यं वेदमधीतार मे ध्यापयित
 मेव च ॥ अनधीतो न मस्कुर्या ज्येष्ठो वापिक नीयसं ॥
 वेज्या नाह ॥ वमंतं च भममाणं च कुर्वंतं दंत धाचनं ॥ अ
 भ्यक्त त्रिर संस्नानं कुर्वंतं ना मिवा दयेत् ॥ दूरस्थं जल
 मध्यस्थं धावतं धनं गवितं ॥ उन्नतं वचिरं भूकं अंधं

चनामिवाहयेत् ॥ १९१ ॥ अथोपासनविधिः ॥ तत्रैवं
 सूत्रं ॥ पाणिगृहणादिगृह्यपरिचरेदिति ॥ तत्रादौ हो
 मकृत्वा नाह ॥ होमे मुखे यजमानः पत्नीपुत्रश्च कन्य
 काः ॥ ऋत्विक्शिष्यो गुरुभ्राता भागिने यः सुता
 पतिः ॥ एतैरेवं कृतं यत्तु तद्भुतं स्वयमेव हि ॥ कार्यं नुरो
 धत्तः कर्ता स्वयं कर्तुं न शक्यते ॥ होमं कुर्यादिनाशो चेष्ट
 त्विक्कृत्तुं न शक्यते ॥ यदि स्यात्सूतकं कर्तुः कुर्वीतानु
 त्तया विना ॥ अस्तमिते सायं जुहोत्यदिते प्रातरिति ब्रा
 ह्मणं ॥ तथा च कारिकायां ॥ अथ यस्मिन्निवाहाग्नि ॥ ३९ ॥
 रस्य नो हतितस्य तु ॥ तस्मात्पतनभारभ्यवन्धिपरिच

रेह्ययं॥ नित्यौपासनं साय मारं भरणं सिद्धिं॥ अग्निं का
चारे तु प्रातः शरभ्यविधिर्लिख्यते॥ पुदि ते जुहोतीति
श्रुतिः॥ तथामनुः॥ काळमाह॥ लेखा मात्र श्वदुर्ये
तरस्मिभिश्च समन्वितः॥ उदितं तं विजानीयात्तत्र हो
मो विधीयते॥ शकळः॥ अग्निसंरक्षणे यस्य शक्ति
र्यदि न विद्यते॥ समिधारेण येदग्निं हस्तयोरथवा
पिच॥ संग्रहे॥ हस्तादूर्ध्वं रचिर्याति भुवं हित्वा नग
रति॥ तावदेव हि काले प्रातस्तु दिते होमिनां॥
प्रातर्दादशानाञ्च स्तसायं तु नवनाडीकाः॥ होमिका

॥ ३२ ॥

लः समुद्दिष्टो मुनिभिः सत्त्वहर्षिभिः ॥ अथ स्खंडि
 लः दि ॥ इषु मात्रावरं सर्वतस्खंडिलमुपलिष्येति
 स्त्रं ॥ श्रेणकोपीति ॥ अरत्निमात्रं विज्ञेयमग्नेरा
 यत्र न संभं ॥ श्रोते चोपासने वापि स्वातयो निवि
 चर्जितं ॥ मेखलः दित्तयं कार्यं रेखा लं तु बाह्य
 तः ॥ बाह्याद्व्यगुलविस्तारोभ्यंतराचतुंगुला ॥
 बाह्येषडंगुलोत्सेधाभ्यंतराद्वादशांगुला ॥ वि
 स्तारेण तु कर्त्तव्या समाश्लक्षणादुत्तुभा ॥ अ
 न्यथक्षः ॥ नित्यहोमे तु कुंडं स्यात्तमेखलात्रयसं ॥ ३२ ॥

॥ ३२ ॥

युतं भूमेरूर्ध्वं प्रकुर्वीत चतुर्विंशं शुक्लं शुभं ॥ मेखल
चानता काया ह्ये कै कम्बतुरं गुच्छा ॥ ह्यं गुच्छा विस्
तै कै काखा तस्याद्वादशं गुच्छा ॥ गृहाग्निरक्षणा
क्त विषये ॥ शग कळः ॥ अग्निसंरक्षणाय स्य शक्तिर्य
दिनविधते ॥ समिधारोपयेदग्निं हस्तयोरथवापि
च ॥ १२ ॥ अथ प्रयोगः ॥ लोकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्य कुं
डे वा स्थंडिले पिवा ॥ पाणिस्थं वा समिस्थं वा वह्नि
संयोजयेत्ततः ॥ अथ प्रत्यवरोहेति मन्त्रेण अग्निं समि
त्स्थितं ॥ पाणिस्थं वाप्यनेनेव निदध्याह्ने ॥ किकेन

॥३३॥

वे॥ अथ विधि सुसंकल्प्य कुर्याद्विधानं ह विभुजः॥
 पर्युह्याग्निं परित्स्तीर्य पर्युह्य च ततः परं॥ पयः प्रसृ
 तिषुत्वेवं संस्कुयद्दिग्निहोत्रवत्॥ इभेलासर्वज्वल
 येदपक्वं पक्वमेव च॥ अधिश्रिते स्तूवे लापः प्रतिषिं
 चेन्न वापि च॥ पुनस्त्रिज्वलतानेन परित्दृत्य प्रहृत्य
 तत्॥ पयो यवा गुसर्पिश्च द्योदनं दधितंदुलाः॥ सो
 मस्तेलमपो ब्रीहि द्वादिते तिलायवाः॥ पय आदी
 नि चत्वारि विदुः पक्वानियाह्निकाः॥ दध्यादीनाम
 पक्वानां नाधि श्रवणमुच्यते॥ २०॥ स्मृत्यर्थसारे॥ ॥३३॥

प्रियं गुर्वीहिरया माकानी वाराश्च तथा यवाः ॥ या
वनाळाश्च गेधूमा उपासने शुभावहाः ॥ ब्राह्मिण्या
माकनि वारागेधूमा ब्रीहयो यवाः ॥ एतेषां तंडुला
होम्या यावनाळा प्रियंगवाः ॥ प्रियंगवः शालयश्च
गेधूमा ब्रीहयो यवाः ॥ स्वरूपेणैव होम्यास्युः स्वरू
पेणैवैवेति छाः ॥ कारिका ॥ ब्रीहिर्लघ्वयवानां च च
तुः षष्टिरथाहुतिः ॥ तिलानां तु तदूर्ध्वं स्यात्तदूर्ध्वं स्या
द्वृत्तस्य तु ॥ इव हविः स्तुवेत्येव पाणिना कटिने हविः ॥
जुहुयादग्नेये स्वाहा सुसमिद्धं हुताग्ने ॥ अथ शाक

॥३४

लः॥ अभिः प्रक्षालितां च भ्रातंदुला नार्यग्निं हृता
 न॥ जुहुयादग्नाये स्वाहा स्तर्या विप्रातरे वच॥ ५५
 त्वाहा ब्रं चतुर्थ्युतं प्रजापतम इत्यथ॥ स्वाहा कारे
 ण जुहुयात्ततः परिसमूहनां॥ ओपासनं तु जुहुया
 दंगुलीनां च वाभतः॥ वैश्वदेवे तथा होमे व्याहुती
 रग्रतो हुनेत्॥ पयसा ज्येन वा प्रातस्तनैवे साह
 व तिहृत्॥ कर्वमंत्रस्तु सूर्याय स्वाहा ह्यन्यत्समं भ
 वेत्॥ शौनकः॥ अग्नये श्वेव सौर्ये श्वप्राजापत्ये

॥३४॥

ननित्तशः॥ सौरं वै श्वानरीयेवासमस्येसतिपंचभिः॥
२१॥ सायमुपस्थानं॥ आग्न आयूंषीतितिस्रभिः
द्वाभ्यामग्नेत्त्वमित्यथ॥ कुर्यात्सायमुपस्थानेप्रजाप
तेनत्वदिति॥ सूर्यो नरतिपंचर्चः प्रातरौषासनेजपेत्॥
उदुत्तं चित्रं देवाभ्यामुद्धयंच प्रजापते॥ ३१॥ अथ समस्य हो
मः॥ काल्दधये ह्यशक्तं श्वेदे कस्मिन्काल एव च॥ प्रागेवोक्ते
न विधिना समस्य सायमाचरेत्॥ चतस्र आहुतीः कुर्यात्
त्रेह सायमाहुतीः॥ द्वे प्रातराहुती सायं होमे चैकासमिध्य
भिः॥ समस्य सायमारभ्य जुहुयात्सायमाहुतीः॥ परिधि

३५

व्याकुतीः प्रातर्हुत्वा तु परिषेचयेत् ॥ द्विः सायहोमवन्म
 आः द्विः प्रातर्होमिवत्सुचं ॥ उपस्थानं सर्वकार्यं शेषं प्रस
 तिवद्देवेत् ॥ हविष्यात्तद्विदेवत्यामिति सूर्याग्निदेवतं ॥
 समस्येपंचभिर्ऋग्भिः प्रजापत्येक्यचया ॥ कुर्यादग्नेरु
 पस्थानं सर्वत्रोचमद्रस्यथ ॥ अभिवाद्यजेयेदेवीयथाश
 स्याथवादरा ॥ भस्माभिधारणं कुर्याद्बृहत्यामेत्येवतु ॥
 ललाटे हृदये वा होमस्तके च यथाक्रमं ॥ होमकालेपिकु
 वीतत्रिपुंड्रं भस्मधारणं ॥ मानस्तोत्रेयनेनेवकेचिदाहुर्म
 नीषिणः ॥ अतयेदरंतीयालिं नातो तोयुगपन्नयेत् ॥ ॥ ३५ ॥

अयंते योनिः समिद्धं पाणिं याते वाणिं याते अग्नेर्^{यु च} ति ॥ तथा
 च श्रौतसूत्रे ॥ अयंते योनिरिसरणी गार्हपत्ये प्रतितये वा
 णिं च ॥ याते अग्नेर्य हितयेति ॥ तथा च स्मृतिः ॥ समिधा ॥
 अश्वस्य समिधं वा पिशामी समिधमेव च ॥ तदभावे यवा
 चान्याः समिधः प्रतपेद्बुधः ॥ पात्काराः खादिरो अश्वस्य शम्भु
 दंवरजाः समित् ॥ अपामार्गर्किर्दूर्वाश्च कुराश्चैत्यपरे वि
 दुः ॥ सत्वचः समिधः कार्या रजुः श्लक्ष्णाः समास्तथा ॥ श
 स्तादशा गुल्कास्तस्युर्द्दिशा गुल्कास्तथा ॥ षण्मासं स्या
 धमी ग्राह्या खादि रंतु त्रिमासकं ॥ मासत्रयं तु पात्कारो ह्य

॥३६॥

ते

श्वस्योहरहस्मृतः॥ पालाशः खदिरश्वापामार्गश्चार्कः स्त
 थैवच॥ ओषासने शुभाः प्रोक्ताः स्त्रिदिने स्यादुदुंबरः॥
 इत्येषामप्यभावे तु कुश इत्यपरे विदुः॥ मासमेकं रागाया कु
 ह्यादूर्वा स्यात्सघरवतु॥ सद्यः शमी च पालाशं सत्याहमि
 तिके चन॥ यथादयेऽपि ग्राह्यास्युः केचिद्यज्ञविदो विदुः॥
 प्रयोगापरिज्ञाते॥ अकाले यत्कृतं कर्म कालं प्राप्य पुनः
 क्रिया॥ कालातीतं तु यः कुर्यादहं तं परिचक्षते॥ यत्कर्म
 क्रियते मोहादकाले केन चिद्यदि॥ कालं प्राप्य पुनः कुर्या
 हं तं चापि हि कर्म तत्॥ ५०॥ संध्योषासनादिकमित्यर्थः॥ ३६॥

अथ वैश्वदेवः ॥ तन्नेदं गृह्यं ॥ अथ सायं प्रातः सिद्धं स्य हविष
स्य जुहुयाद्गनिहोत्रदेवताभ्य इति ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ गृहस्थो
वैश्वदेवः सार्वभौमः प्रारभते दिवा ॥ अस्य चैवात्मनः श्वेदसंस्का
रार्थमिहोप्यते ॥ कोद्रवं च राकं माषं मसूरं च कुलिशकं ॥ कां
जिपकं परान्नं च वैश्वदेवे तु वर्जयेत् ॥ कारिका ॥ गृहस्थो वै
श्वदेवः सार्वभौमः प्रारभते दिवा ॥ तं ननास्य न भगवो दत्तिव
द्वचनं यथा ॥ औपासनाग्निमन्यवासमिध्याथ हविर्भुजं ॥
पर्युक्ष्य परिषिञ्च्याग्निमलं हृत्य च पूर्ववत् ॥ हविष्यं पक्वमाद
ध्यादधिश्चिह्नानले च तत् ॥ प्रोक्ष्याद्वा स्य घृताभ्यक्तं हवि

ध०

= महर्षिः। यत्किंचिज्जुहुयाद्गोतसर्वस्यागपूर्वकं। - ३

प्र०

॥३७॥

ति० ह

सव्यनिधाय च ॥ जुहुयात्सर्पिषा युक्तं तैलं क्षारविवर्जितं ॥
दध्याक्तं पयसा त्वातदभावे बुनापि वा ॥ सायणीये ॥
अज्ञाभावे प्रवासे च तंदुलानोषधीस्तु वा ॥ पयोदधिद्युतं वा
पिकंदमूलफलानि वा ॥ योजयेद्देवयज्ञादोजलं वा
पस्त्रवाजले ॥ इवं स्त्रवेण होतव्यं पाणिना करिणं हविः ॥
संगृह्यादुतिमेकैकामेकैकामाहुनेत् ॥ स्वाहाकारेण चैवाग्नौ तत्सर्वं त्यागपूर्वकं ॥ अन्यत्र कुरुते यस्तु
हुतं तस्य च था भवेत् ॥ इणेन कः ॥ त्रेधा विभज्य सिद्धां त्रिः
प्रोक्ष्य पुरतस्त्विह ॥ हविर्यदेकपात्रस्य मध्ये

॥३७॥

वंतथोतरे॥ नौतिकंपैत्रिकं याम्येभनुष्यं चान्यपात्रके॥
देवभूतपितृणां चतुर्भुजागेनैवेक्रमात्॥ उत्तानेन तु
हस्तेन च गुह्याग्रेण पीडनं॥ सहतां गुलिना चैव वाग्य
तो जुहुयाद्भुविः॥ कृत्वा हस्तेन सूर्यायेत्यादिभिर्दृष्टिभि
स्तथा॥ प्रजापतिपादस्यान्निर्वैभ्वदेवेन तु स्मृतिः॥ प
रुहप्रोक्षणे कुर्यादेव यज्ञोद्यमीरितः॥ कृत्वा व्याहृतिभि
श्चात्र हरे भुवि बुलीनथा॥ भूतयज्ञं प्रकुर्वीत ह्यग्नेरु
त्तरदेशतः॥ एभिर्भूमिबलिहृत्वा प्राक् संस्थानाच्चिरं
तरान्॥ मुक्तांतरां प्राक् संस्थानादप्यस्यादिभिः हरे

त्॥ इहापि भवति स्वाहा कारो न पितृयज्ञके ॥ अभ्यो ह
 ता बलेः अस्य गिंद्रायेति बलिं हरेत् ॥ उदगेन्द्राद्वलेरिंद्र
 पुरुषेभ्यो बलिं हरेत् ॥ यमायेत्यंतराळस्य हरेदक्षिणतो
 बलिं ॥ याम्याद्वले रुदायमपुरुषेभ्यो बलिं हरेत् ॥ प्राच्या
 बल्यबलेर्दत्तावरुणायेति भवतः ॥ तस्मादुदङ्गवरुण
 पुरुषेभ्यो बलिं हरेत् ॥ सोमायेत्यंतराळस्य हरेदुत्तरतो
 बलिं ॥ सोम्याद्वले रुदक् सोमपुरुषेभ्यो बलिं हरेत् ॥ अ
 यंतस्त्वाह स्वाहांते बलिं हत्वा निरंतरान् ॥ मुक्तांतरा
 लमिंद्रादिदिग्देवानो बलिं हरेत् ॥ ऐंद्रादिवलितः प्रा

५

यदा

व्यां प्राच्यां स्यात् रूषो बलिः ॥ अंतरा केवली हत्वा त्रिष्टे मं
त्रै रतः परं ॥ रूषो भ्य इति सर्वा सां बलि मुत्तरतो हरेत् ॥
भूतयज्ञो यमुदितः प्राचीना वीर्यतः परं ॥ स्वधा पितृभ्य इ
ह कादक्षिण स्यात्तु निर्वपेत् ॥ पितृयज्ञो यमुदितः नक्तं
चेत्तत्र यं भवेत् ॥ अथ यज्ञो मनुष्याणां कर्तव्यः स न कादि
नां ॥ अग्नावेवाथ नान्यत्र केचिदाहुर्मनीषिणः ॥ तथा च
ज्ञेयं कः ॥ सूर्यादिदशाभिर्मंत्रैर्हुत्वा तु परिषिंचयेत् ॥ त
तो व्याहृतिभिर्हुत्वा ह्युदग्नेर्बलिमाहरेत् ॥ प्रागादीशान
पर्यंतं अंगुल्येर्महीतले ॥ बदरीफलमात्रा च तक्षी

मं

रादिमिश्रितं॥ सूर्यादिवास्तुपर्यंतं नैरंतर्यणान्दरे
 त्॥ पूर्वपाश्चिमभागे तु ह्येदं कसंस्थं बलिं हरेत्॥ चक्रम
 ध्ये तु पंचानां प्राक्संस्थं ब्रह्मणो रूपं॥ दक्षिणे तु विश्वेभ्य न
 स सर्वेभ्य इति पश्चिमे॥ उत्तरे च दिवेया दिनतमिस्या
 दिनानि शि॥ ईरान्यां तु बलिं श्वक्राद्रह्येभ्योथ बलिं ह
 रेत्॥ तथा तृतीयभागात्वाग्नेयेति नमो भुवि॥ अप
 सव्यं स्वधेयादिमंत्रेण पितृतीर्थतः॥ नाममंत्रं समुच्चा
 र्य बलिं दद्यात्तोजलं॥ पितृयज्ञात्तद्विष्णुतथानैऋत्य
 कोऽप्येव॥ पश्चादप्येव कोले तु शुक्रं बलिं मथा हरेत्॥

३ = वाजि शंभु देवते गृही मंत्र बलिं हरेत् । स न भ्रादि मनुष्यो यो हंत जाये

स्वाहाकार श्रौपवीति पितृतीर्थे न त नयेः ॥ दोशाम
शबलोचेतो श्वानो देव प्रणोदितो ॥ देवत्वं वा पितृ
त्वं वा याम्या कारेण वै बलिं ॥ अग्नौ दद्यादुपस्थानं
हत्वाथ गृह देवताः ॥ ब्रह्मणे गृह मध्ये तु दत्त्वादि सु
चतसृषु ॥ सिध्यादिभ्यो बलिं दद्यात्सुमंता पूर्वतः
क्रमात् ॥ नमश्चेद्बलिं हरत्वं दत्त्वा यज्ञं बलिं द्विजः ॥
स्वयं नैवोद्धरेन्मोहादुद्धरे श्रीविनश्यति ॥ देवयज्ञा
नशोषेण गृहद्वारे बलिं हरेत् ॥ भूतयज्ञानशोषेण
वा संधेभ्यो बलिं हरेत् ॥ वाडालपतितेभ्यश्चपि

अग्निः ॥ १ ॥

५०

तृयज्ञानशेषतः॥ वासैवेभ्यो बलिं रात्रौ नैव दद्यान्मही
 तलो॥ ये भूताः प्रचरन्ति च पात्रे दद्याद्बलिं सुधीः॥ इ
 यं कुर्याद्दिवा ज्योत्ना दिवानक्तं च नित्यशः॥ वैश्वदेवो
 दिवानक्तं न भवेच्चैष्टयकूपथक॥ प्रातरेव हि रात्रौ
 कर्तव्यं स्मृतिज्ञाननात्॥ सूर्यादिभ्यो हुनेत्सर्वमग्न्या
 दिभ्यस्ततः परं॥ हुत्वा व्याहृतिभिः पञ्च। हुतयज्ञ
 स्तथैव च॥ चराब्दाहितयज्ञस्तथैवेति॥ उपस्थानं
 न स ह्यकार्यं स हरेव गृहे बलिं॥ दद्याद्देवाय सादि
 भ्यो भूतेभ्यश्च बलिं स ह्यत्॥ असंस्मृतप्रमीताश्च

॥ ३९ ॥

द्वारेति संतियेमम ॥ ते सर्वे तत्पि मायां तिरुवी धौतेन
वारिणा ॥ अथ विभक्ते वैश्वदेवः ॥ साग्नयो व्येकपाका
स्युः पुत्रभ्रात्रादयो यदि ॥ नष्टयक्त्वे वैश्वदेवास्युः स्वपा
को निर्वपेद्गृहि ॥ एकपात्रे निवसन्तो पितृदेवजाच
नं ॥ एकं भवेद्भिभक्तानां तदेव स्यात्तथ कथं कथं ॥ त
थान्वकारिका ॥ कुवीतस्नातकश्चेदंष्टथ कथा की भवे
द्यदि ॥ अन्नाभावेऽप्यहरहः कर्तव्यं यथासादिना ॥ धत्वा
गुह्येन सव्यस्य ब्रह्मसूत्रं करस्य तु ॥ इद्यादन्नं वैश्वदेवे
पितृभ्यः सपितापितुः ॥ शाकले ॥ सम्यर्थसारे ॥ अ
विभक्तेन सस्येष्टेष्टेनापितु यस्तं ॥ देवयज्ञादिका

न सर्वस्त्रो कि काग्रो हतेयदि ॥ संस्कारा नाशिनः स्व
 र्वे कुर्यान्नित्यत्वसिद्धये ॥ संसृष्टा भ्रातरः कुर्युर्ब्रह्मय
 ज्ञेय कुर्युक् ॥ होममुरवे श्व भोक्तव्यमन्नमोपासन
 कृतं ॥ अन्ये श्वेवन भोक्तव्यं भोक्तव्यं लोकि के कृतं ॥ ७
 अथानग्नि कवे श्वदेवः सायणीये ॥ साग्निकः पितृ
 यंज्ञांते बलि कर्मसमारमेत् ॥ अनग्निर्हृतरोषं तु बलिं
 का कचलिं हरेत् ॥ संग्रहे ॥ हुत्वा व्याहृतिभिश्चान्नं दु
 त्वाग्ना कलकादिभिः ॥ भूतेभ्यश्च बलिं दद्यादन्नम
 श्नाह्यनग्निमान् ॥ अनग्नि कस्तयो विप्रः स्वान्नं च ॥ ११ ॥

हतिपर्वकं ॥ इत्वा शाकळमंत्रे श्रिष्टं काकबळिंदरेत् ॥
अन्नं व्याहतिभिर्दुत्वा दुत्वा मंत्रे श्रिष्टं शाकळेः ॥ प्रजापते
हं विदुत्वा पूजयेद्दक्षिणैस्ततः ॥ अतिथिस्तस्य ॥ व्या
घ्रपादः ॥ अचिंतितमना दुत्तं वै श्रदेवे व्यवस्थिते ॥ अ
तिथितं विजानीयान्नेक्यामनिवासिना ॥ शुधार्तस्तु
षितश्चैव श्रुतो गृहमुपागतः ॥ प्रयत्नेन तु वै फलज्यः
सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥ अष्टचेष्टोत्रवरणं न स्वध्या
यत्र तानि च ॥ चित्तेन भावयेत्तं वै देवरूपमयो हि सः ॥
अथागते तिथौ विमुखे सति होषस्तमाह ॥ विष्णुस्मृतिः ॥
अतिथिर्यस्य भग्ना शो गृहाद्यदि निवर्तते ॥ सतस्य

दुष्पूतं ह त्वापुण्यमादाय गच्छति ॥ संध्यातिथि विमुखे वेदे
 षमाह ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दिनेति थोतु विमुखे गतियत्नात्
 कं भवेत् ॥ तदेवोद्युगं प्रोक्तं सूर्ये वे विमुखे सति ॥ स्ने
 अथ सूतके सा ज्यं ॥ वैश्वदेवं तथा श्राद्धं ब्रह्मयज्ञं च सूतके ॥
 न कुर्यात्स्वयमन्ये श्वकारयेन्न च सर्वथा ॥ तथा च स्मृत्य
 र्यसारे ॥ कुर्यात्सिं च महायज्ञानि सशः सूतकं विना ॥
 नित्यं नेमि तिकं काम्य सूतके पि नहापयेत् ॥ नित्यं ओषा
 सने नैमि तिकं उपरागे स्नानदानादिकं काम्यं ओश्वा
 युजी चंडिका पूजनं च सर्वथा नयेजेत् ॥ अन्ये न कारय ॥ ४२ ॥
 दित्यर्थः ॥ संध्या मिष्टी होमं च यावज्जीवं समाचरेत् ॥

पिंड

नस्यजे स्रुतके वापि यज्ञनाच्छद नोद्दिजः ॥ नित्यं नैमिति
कं काम्ययस्वकर्मप्रचोदितं ॥ सूतकादिनिमित्तेषु हा
वये ननु हापयेत् ॥ स्रुतके तु स मुहने स्मार्त्तिकर्मक
थं भवेत् ॥ पितृयज्ञचरं होममन्यगोत्रेण कारयेत् ॥
पिंडयज्ञं पितृयज्ञं चरं स्थलीपाकं होमं नित्योपासनं
चान्येन कारयेदित्यर्थः ॥ अथ ब्रह्मयज्ञः ॥ यस्वाध्याय
मधीते स ब्रह्मयज्ञ इति सूत्रं ॥ स्मृतिः ॥ प्रातश्चेत्संग
वाद् ध्वं मन्ते वा नित्यकर्मणा ॥ अथ वा वैश्वदेवांते ब्रह्म
यज्ञस्त्रिधा स्मृतः ॥ इति कालत्रयमुक्तं छारवांतरे हो

॥ ४३ ॥

तव्यं ॥ आश्वलायनानां कालिमाह ॥ शाकलः ॥ आवर्त
 नेवग्रह्यायः कुश्यालिस्तु बह्वचः ॥ ब्रह्मयज्ञचकुर्वी
 तसंध्यामाध्याह्निकीततः ॥ स्नानं कृत्वा तु मध्याह्ने द्वि
 जः संध्यामुपासते ॥ ब्रह्मयज्ञततः कुर्यात्तर्पणं तेति
 रीयकः ॥ अथ कारिका ॥ ग्रामात्प्राच्यामुदीच्यावाय
 त्रदिक्स्मादग्निदिता ॥ अथोवगाद्यतु स्नायादुपविश्ये
 वसद्विजः ॥ धौतशुक्लांबरः कुर्यात्कर्मणा च मनंततः ॥
 दर्भान्बद्धुश्चोदेषो प्रागग्रानास्तृणास्तथा ॥ अथ
 म्यहदिसंस्पृष्ट्वा वाहूचोहदिसंस्पृष्टोत्तर ॥ ब्रह्मयज्ञे वि

॥ ४३ ॥

शेवोयंक मंगलचमनं स्मृतं ॥ आश्वलायनः ॥ सव्य
स्य पाणोरंगुष्ठग्रहेन्द्रियोस्तु मध्यगः ॥ दक्षिणस्या
गुकीन्यस्य चतस्रो गुष्ठवर्जितः ॥ तथा सव्यकरांगुष्ठ
दक्षिणांगुष्ठवेष्टितं ॥ संबन्धमेवं कुर्वीत न्यसेद् दक्षिण
सक्थिनी ॥ कारिका ॥ दर्भेषूपविशोक्तं मण्यत्र प्राञ्जु
खरवसनं ॥ हृत्लोपस्थं करे सव्ये उत्ताने प्रादिदंगुले ॥
शाकलः ॥ वामसंपादयेज्जंघो दक्षिणस्यासमुभत ॥
पादे वामे न्यसेत्पादं दक्षिणस्यादुपस्थं ॥ पवित्रे
स्थाययेदुक्तं प्रागाग्ने दक्षिणेन तु ॥ नीचं प्रागागु

लंतेनसंदध्यादक्षितं करं ॥ ऊर्ध्वंतिर्यगधस्तादनि
 क्षतेयदिवाक्षिणी ॥ समीक्ष्येन्न स चात्मानं समाहित
 मना भवेत् ॥ सूक्ताद्यन्यतमपूर्वमभिसंधाय श
 न्तिः ॥ ॐ पूर्वाध्याहतिभिस्तिरः समस्तास्त
 स ह देवदेव ॥ यच्छस्त्वर्ध्वं शः सर्वासावित्रीत्रिव
 देवथ ॥ पूर्वाभिवदनोयावत्तदधीत्यसमाहितः ॥
 अग्निमीळे इति त्वादी नूवेदांश्चापि स्वशक्तिः ॥
 नमो ब्रह्मण इत्यंतांस्तिरक्वाप्रणवं वदेत् ॥ प्रण
 वाद्येतदंतस्यामध्यमेन स्वरं वदेत् ॥ अधीते मन

सि ग्रामे ब्रह्मयज्ञं करोति चेत् ॥ वशिष्ठः ॥ सर्वज्ञो
कारमुच्चार्य आहुमंत्रेषु नोच्चरेत् ॥ आर्षं छंदं सि
वेतद्व्यज्ञं तर्पणं कर्मणि ॥ अथासमीपमागत्य तर्प
येद्यदेवताः ॥ अन्वारब्धेन सव्येन दक्षिणेन तु पा
णिना ॥ एवमन्तानि त्वय्यनुचेस्यतेः प्रतिमंत्रकं ॥
धातुनेवाथ परस्मैपदे नवचनं यथा ॥ सिंचेत्प्रजाप
तिस्तृप्पत्विह्यपोदेवती र्थतः ॥ धातुस्तृप्पत्विह्यथा
लिङ्गं मन्त्रांतेषु प्रायुज्यते ॥ मन्त्रैः शतैर्विनस्तृप्पत्वि
हादिभिरतः परं ॥ प्रतिमंत्रं नीचीतीतु तर्पयेदपि

११५१

तीर्थतः॥ देवतास्तर्पयित्वा तु शतविधं भृती नय॥ क्र
 षीन्द्वादश संतर्प्य सनकादींश्च सप्तवे॥ प्राचीनावी
 थये दानी तर्पयेत्तत्तीर्थतः॥ सुमं हित्यादिभिर्म
 त्रे प्रतिमंत्रं च पूर्वकं॥ द्वितीयां तेषु मंत्रेषु तर्पयामि
 यद्वदेत्॥ पितरं च यशस्मालं गोत्रं संतर्पयेत्क्रमा
 त्॥ तथा च शाकलसंहितायां॥ तर्पयेत्तत्स्त्रीना
 दो ततश्चैव तु मातरं॥ सापत्नमातरं पश्चात्पितामहा
 दिकान् क्रमात्॥ आदौ पिता ततो माता सापत्नजन
 नीतथा॥ मातामहाः सपत्नीका ह्यसपत्नीति दंत

११५१

१॥ सुत भ्रातृपितृव्याश्च मातृकाश्च सभार्यकाः॥ दु
हिता भगिनीचेव दोहित्रो भागिनेयकः॥ पितृष्वसा
मातृष्वसाश्च शूरो गुरुरर्थिनः॥ तृतेस्युः पितरः स्त्री
र्यतर्पणो च महाकृते॥ याज्ञवल्क्यः॥ सवर्णेभ्योज
लं देयं नानावर्णेभ्य एव च॥ नाम गोत्रस्वधाकारेस्त
र्पयेदनुपूर्वशः॥ स्मृत्यर्थसारे॥ वसुतद्रादिस्वरूपं
श्चाद्धार्यतर्पयेत्पितृन्॥ नाम गोत्रस्वधाकारेः प्रत्य
हं तर्पयेत्सुधीः॥ एकैकमंजलिं देवान् दूदो दूतुस्त
नकादयः॥ अहंति पितरस्त्रींस्त्रीस्त्रियश्चैकेकमं

॥४६॥

जलिं ॥ मातृमुख्या स्त्रिया स्तिस्त्ता सामर्थ्या जलिं त्रयं ॥
 दद्यादेकैकमन्यासां स्त्रीणां चैवां जलिं बुधः ॥ देवानां च
 पितॄणां च जले दद्यात् जलं जलिं ॥ तिलदुग्धं युतं तोमसं
 ध्यायन्नदीयते ॥ तस्मै यममृतं भूत्वा पितॄणां दत्तमक्षयं ॥
 भूमौ यस्तर्पणं कुर्याद्दोहे कांस्ये च मन्मथे ॥ तर्जयंगुष्ठ
 योगे च स पुत्रः पितृधातकः ॥ स्थले वापि शुचौ देशे कु
 शास्तीर्णे च भाजने ॥ ताम्रादिके च पर्णे वा तर्पयेत्स तिल
 ले जलैः ॥ पाणिनां कुर्यात्प्रोक्तं दुग्धैः शतगुणं भवेत् ॥
 अक्षय्यं खड्गपात्रेण पितॄणां तर्पणं भवेत् ॥ तर्प्यते येन
 तीर्थेन गृहीयात्तेनैव जलं ॥ अन्यथा कुरुते यस्तु नरक

॥ ४६ ॥

प्रतिपद्यते ॥ अथ तिल तर्पणं ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ विवाहे च
पनयने चोत्तरे सति यथाक्रमं ॥ वर्ष मध्वंतिद्वंद्वं तु नेत्येक
तिल तर्पणं ॥ सप्तम्यारविवारे च जन्म हर्षदिवसेषु च ॥
गृहे निषिद्धं स तिल तर्पणं तद्बहिर्भवेत् ॥ भानुवारे भो
मवारे नंदा भृशु मघा सुच ॥ त्रयोदश्यां तु सप्तम्यां भरण्यां
शतिका सुच ॥ अयनद्वितये चैव चतसृषु युगादिषु ॥
पिंड उदानं मृदा स्नानं न कुर्यात्तिल तर्पणं ॥ अर्के शुक्ले
योदश्यां मघायां निशिसंध्ययोः ॥ गृहे मृता हे जन्म हर्ष
न कुर्यात्तिल तर्पणं ॥ पवित्रं कोशिकं ताम्रं राजतं हेमये
वच ॥ धारयेद्दक्षिणे धारणे अवित्रं चोत्तरोत्तरं ॥ तिलाना

मय्यभावेतु सुवर्णरजता न्वितं ॥ तदभावेतु कर्तव्यं दभैर्म
 त्रैश्वतर्पणं ॥ इदं तु नित्यविषये ॥ अथ विशेषः कथ्यते ॥
 प्रेतपक्षे व्यतीपाते संक्रांतौ तिथिपर्वसु ॥ निषिद्धेऽपि
 तिथौ वारे कर्तव्यं तिलतर्पणं ॥ उपरागे व्यतीपाते गंगा
 यां मध्यपर्वणि ॥ आदित्याच्च निषिद्धेऽपि कर्तव्यं तिलत
 र्पणं ॥ नद्यां तीर्थे विशेषेण प्रेतकार्यं तथैव च ॥ निषि
 द्धेऽपि दिने कुर्यात्पिंडदानं तिलोदकं ॥ प्रेतपक्षे गंगाया
 मुपरागे तथैव च ॥ इतो द्वाहोऽपि कुर्वीत तर्पणं तिलसं
 युतं ॥ व्यतीपाते च संक्रांतौ युगमन्तरादिषु तर्पित्वा
 पितृन्पश्चाद्भ्रातृकुल्यात्प्रयत्नतः ॥ पक्षेऽपि हि रं लेप

चपश्चाद्घातिलोदकं ॥ तथा चैवाष्टकाश्चाद्धेश्चाद्धेचैवा
नुमासिके ॥ इत्यानुमासिकंश्चाद्धसपिंडीकरणात्परं ॥ वै
श्वदेवंततः कुर्यात्तिर्पणं तिलसंयुतं ॥ दूर्धितिलोदकं पूर्वं
पश्चाद्घान्महालये ॥ आब्दिकेनापरं पूर्वं परेह नितिलो
दकं ॥ तीर्थश्चाद्धगयाश्चाद्धेप्रत्यब्देचमहालये ॥ परेहनि
दिजः कुर्यात्तिर्पणं तिलसंयुतं ॥ पक्षश्चाद्धतुनिर्घृत्यतर्प
णंतुद्दिनेदिने ॥ सप्तमहालयेदद्यात्परेह नितिलोदकं ॥
बृद्धिश्चाद्धसपिंडेचप्रेतश्चाद्धेनुमासिके ॥ परेहनिविष्
कारव्येन कुर्यात्तिलतर्पणं ॥ अथश्चाद्धहेतुर्पणं ॥
पित्रोः प्रत्यब्दिके प्राप्तेतर्पणंतुकथं भवेत् ॥ जलने

वप्रकुवीतनिचत्तेपित्तकर्मणि॥ श्राद्धं हत्वा तु विधि
 वद्धे श्वदेवादि कंततः॥ ब्रह्मयज्ञंततः कुर्यात्तिर्पणं तु
 तिलैर्विना॥ हारितः॥ ततः परे हि कुवीततर्पणं पुरुषः
 सुधीः॥ तच्छेषेस्तिलदधौ श्वमातः स्नात्वा मत्तैर्जलेः॥
 श्राद्धं हत्वा तु पूर्वेषुः प्रातः स्नात्वा परे हनि॥ तर्पयेत्ति
 तस्त्रीना दोषश्चासंध्यादिकाः क्रियाः॥ तर्पणं त्वम
 तः प्रातर्दितीये अहरे पयः॥ तृतीये जलमिस्याहुश्च
 तृर्थे तद्विधं भवेत्॥ अथो गपारिजाते॥ स्नात्वा तीरं
 संचल्युपविश्य कुर्यात्सने॥ सतर्पयेत्तस्त्रीश्च॥ ४८॥
 मासा ९

स्नात्वा वस्त्रं च धारयेत् ॥ यस्तु तर्पयति प्रातश्चत्वारोद्वि
 परे हनि ॥ पितरस्तु क्षिमा धातुन च कुप्यन्ति वै श्रवं ॥
 पेरधुः श्राद्धं नार्थं योनस्तर्पयते पितरन् ॥ अतः
 पितरस्तस्य श्राद्धं दत्त्वा ब्रजंति ते ॥ श्राद्धं गतर्पणं कु
 र्यात्स तिलत्वं परे हनि ॥ पित्रोर्विषय एव स्यान्ना न्यस्य
 विषयो भवेत् ॥ जीवेनो पिताय स्पृश्यात्माय दिवि पथ
 ते ॥ मातुः श्राद्धं सुतः कुर्यात् न कुर्यात्तिल तर्पणं ॥ ति
 ल तर्पणं तु यः कुर्यात् मातुरुद्धियते ॥ तन्नो यं रोगाणि
 तंदघादिष्वेवं मनुरब्रवीत् ॥ इति प्रसंगात्कथितं ॥ अ

मा

अथ

यंतु ब्रह्मयज्ञोऽस्य भिक्षादानादिदक्षिण ॥ कुर्याति वृष्ट
 यानो वा ब्रह्मयज्ञसमं भवेत् ॥ देशो शुचिः स्वयं वा स्या
 त्तदानध्यायमिष्यते ॥ प्रागूर्ध्वं वा भवेच्चायं वैश्वदे
 वैरव्यकर्मणः ॥ ३७ ॥ उर्ध्वं मनुष्ययज्ञस्तु सचेष्टेति थिपू
 जनं ॥ स्वरात्तया भोजयेद्दिप्रान् अतिथीन् समुपा
 गतान् ॥ मनुः ॥ विद्यातपः समिद्धेषु कृतं विप्रमु
 खाग्निषु ॥ निस्तारयति दुर्गांश्च महतः श्वेचकिल्वि
 षात् ॥ ३८ ॥ इति श्री नारायणहृतायां धर्मप्रवृत्तौ
 रोगादितर्पणान्तप्रकरणं ॥ ॥ अथ दिवातीतक

मोक्षमाह ॥ न ह्यतानि प्रमादाच्चेत्यातः कर्माणि मानि
च ॥ रात्रावपि तु कार्याणि विना सौरं च तर्पणं ॥ दिवो
दितानि कर्माणि प्रमादाद्दृष्टानि वै ॥ शर्वयाः प्रथमे
यामे तानि कुर्याद्यथाक्रमं ॥ रात्रौ प्रहरपर्यंतं दिव किम
णिकारयेत् ॥ अवगाहं च सौरं च ब्रह्मयज्ञं च वर्जयेत् ॥
दिवोदितः क्रियाः कार्या रात्रावपि यथाक्रमं ॥ विना
सौरं चावगाहं ब्रह्मयज्ञं च तर्पणं ॥ केचिद्वा रात्रावपि कु
र्याद्भानयज्ञं च दृष्टति ॥ ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधी
यीत दिवानक्तं चेत्यायस्तं बविष्य ॥ तथा च स्मृतिः ॥

आचार्याः केचिदिच्छन्ति रात्रावपि हितवर्णः ॥ तद्यतुः
 शरिर्वा नमिव नान्येषां तु विधीयते ॥ मध्याह्ने समति
 क्रान्ते सायंकालो भवेद्यदि ॥ सायं संध्या मुवा स्यादौ स
 ध्यामाध्याहि की त ॥ १ ॥ सायंकालो व्यतीतश्चेदस्तं या
 तेदि वाकरे ॥ कुर्यादावर्तनी संध्यां समारभ्य यथा क्र
 मं ॥ आवर्तनी गध्याह्नतस्यै संयं ध्येत्यर्थः ॥ कुवीता
 वर्तनी संध्या रात्रावपि न दुष्यति ॥ दद्यादध्यं तु गाय
 त्रा सौरसूक्तं विवर्जिता ॥ मध्याह्न संध्या रात्रौ च
 अमादा क्रियते यदि ॥ सौरस्थाने जपेत्सूक्तं सौरं वे

श्वानरीयकं ॥ अथ देवतार्चनविधिः ॥ अग्नेये वायवा
सूर्ये प्रतिमायां जले पिवा ॥ पूजयेद्भक्तिभावेन प्रसहं
परमेश्वरं ॥ नारायणं महादेवमादित्यं गणनायकं ॥
शक्तिं चैवाथ पंचैतान् प्रसहं पूजयेद्दिजः ॥ देवतास्था
ष्वेदीरस्थावरे प्राञ्जुखाहिताः ॥ गृहाद्दोजंगमेवा
पि स्थापयेत्प्रसुगात्मनः ॥ अभिष्टदेवतां मध्ये स्थाप
येत्तान्यथाक्रमं ॥ यदा मध्ये भवेच्च भुरीशगामी पूज
येद्भरिं ॥ आग्नेयां पूजयेत्सूर्यं नैऋत्यां गणनायकं ॥
वायव्यां पूजयेद्देवीं मिथेतां नैऋत्यां क्रमं ॥ तथा स

ग्रहे ॥ शंभूमध्यगते हरी नहर भूदेवौ हरी शंकरे भास्ये
 नागसुतारवो हर गणे शुभौ वि कास्थ पिताः ॥ देव्या
 विष्णु हरैकदं तरवयो लंबोदरे जेश्वरे नार्या शंकर भा
 गतस्तु शुभदा व्यस्तारुते हा निदाः ॥ अथागमविष
 येषां चोक्तं च्यते ॥ पूज्य पूजकयोर्मध्ये पूर्वमित्यभिधी
 यते ॥ नैशानं पूजकाचे ह्यं पूज्यापेक्षं तु तद्भवेत् ॥ दे
 वस्य मुखमारभ्यदि शं प्राचीं प्रकल्पयेत् ॥ तदादि परि
 चारारण्यमंगगाद्यावरणं कुर्यात् ॥ अस्मिन्निवस्वन्निष्पु
 वत्कदिते प्राचीतितां वेदविदो वदंति ॥ मध्ये पुनः पू

नक पूज्योश्च सदागमज्ञाः प्रचरन्ति संतः ॥ मुखे पुष्पांज
लिं दत्वा गणेशगघर्चनं भवेत् ॥ गणेशं राख्य मुख्यं श्वेतत्र
सर्य क्रमाद् भवेत् ॥ १८ ॥ गणेशं कौसिमभ्यर्च्य शैवो वि
ष्टुं प्रपूजयेत् ॥ अर्चयेच्च शिवं पश्चाच्छिवा मादौ तु वैष्टवः ॥
ततो विष्टुततो दुर्गमेवं स्यादर्चनक्रिया ॥ अर्चयेद् दशवा
विप्रः शिष्टाचारो यथा भवेत् ॥ हेमराजतताम्राणां स
र्वेषां मर्घ्यभाजनं ॥ शिवसूर्ये परित्याज्य शंखो न्यत्र प्र
शस्यते ॥ आवाहनासनं पाद्यमर्घ्यमाचमनं तथा ॥ स्ना
नं वस्त्रोपवीतानि गंधपुष्पैश्च धूपकैः ॥ दीपनैर्वेद्यतांबू

लोप्रदक्षिण्यं विसर्जनं ॥ प्रहृत्वा पूजयेद्देवं स्नापयेत्सौर
 षेण च ॥ शालग्रामे स्थावरे च आवाहनं विसर्जनं ॥ शा
 लग्रामशिलायां तु नित्यं संनिहितो हरिः ॥ स्नापयित्वा
 च ये देवं यदिच्छेत्सुखमात्मनि ॥ चर्मलिपिश्च कायसर्वाः
 पाषाणेनोपवेशयेत् ॥ वस्त्रमासाद्य ताम्रयोह्यर्चयेत्सु
 र्योत्तमं ॥ तदूर्वा निःफलाय स्यात्स याति रौरवं ध्रुवं ॥
 स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्याद्वा च मनीयकं ॥ अंगलग्नं च
 जीर्णं च देवे वस्त्रे न चार्पयेत् ॥ नांगुष्ठे मर्दयेद्देवं नाधः
 पुष्पैः समर्चयेत् ॥ कुर्यान्नक्षिणे तायं वज्रपातसमं

भवेत् ॥ जलं पर्युषितं तस्यास्य पात्राणि कुसुमानि च ॥ तु
लस्यागस्तु बिल्वं च नवज्ज्या नृवीजं लं ॥ नाक्षतेरर्च
येद्दिष्टुं न तुलस्यागले श्वरं ॥ दूर्वाभिर्नार्चयेद्गुर्गानके
तक्यामहे श्वरं ॥ शालग्रामश्चि लामेव नाक्षतेरर्चयेद्दि
तः ॥ अर्चयेद्यदियो मोहात्सुजातस्य तु निःफला ॥ मृत्ना
येभिर्न पात्रे च पाषाणे लोहकाष्ठजे ॥ पल्लवे कुरभ्योस्तु
नैवेद्यं च न दापयेत् ॥ सौवर्णैरुजतं ताम्रं कांस्यं पाला
शपत्रकं ॥ नैवेद्यायास्तपत्रे च पात्रं विष्टोरतिप्रियं
पवित्रं विष्टु नैवेद्यं सुरसिद्धिभिः स्मृतं ॥ अथ देव

स्यनेवेद्यं भुक्त्वा चांशायणं चरेत् ॥ अग्राह्यं शिवनिर्मा
 ल्यं यत्र पुष्पफलं जलं ॥ शालग्रामस्य संपर्कं सर्वया
 त्रिपवित्रता ॥ योर्चयेद्दिधिवभक्त्या परानीते श्वसा
 धनेः ॥ पूजाफलं धर्ममेवास्यान्नसमग्रफलं लभेत् ॥
 एकं विनायकेष्टत्वाद्देसूर्ये त्रिणिशंकरे ॥ चत्वारिके
 शवेदघासस्य शान्ते प्रदक्षिणं ॥ समभ्यर्चयिष्वेवोदे
 न्यः पादसलिलं हरेः ॥ सयाति परमं स्थानं तद्दिष्टोः
 परमं पदं ॥ शालग्रामशिला तोयमपीत्यायस्तु म
 स्तके ॥ ब्रह्मे पणं प्रकुर्वीत ब्रह्महासनि गच्छते ॥ विष्णु ॥५३॥

पादभिषिक्तं यस्यान्नेनैव पिबेज्जालं ॥ सर्वपापविनि
मुक्तः स याति परमां गतिं ॥ यः पादसलिलं विहृष्टोः
करेण पिबते यदि ॥ समूढो नरकं याति यावद्विंशश्च
तुर्दश ॥ अथ नित्यं श्राद्धं ॥ तत्रेदं गृह्यसूत्रं ॥ यत्पि
तभ्यो ददाति स पितृयज्ञ इति ॥ तथा च मनुः ॥ स्वाध्या
येनार्चयेत्तर्षान् होमैर्देवान्यथाविधिः ॥ पितृश्रा
द्धेन नृत्तनैर्भूतानि बळिकर्मणा ॥ कुर्यादहरहः श्रा
द्धं मन्त्राद्येनोदके पिबेत् ॥ पयो मूत्रं फले वा पिपितृ
भिः प्रीतिमाहरन् ॥ एकमप्याशयेद्विप्रं पित्रर्थं पंच

यज्ञिके ॥ तच्चेवं प्राशयेत्किंचिद्देवदेवं प्रतिदिजं ॥
 याज्ञवल्क्यः ॥ नित्यं श्राद्धं देवहीनं नित्यमादि विवर्जि-
 तं ॥ दक्षिणरहितं चैव सत्तमो ह्यब्रूतो सितं ॥ आवा-
 हनं स्वधाकारं पिंडाग्नौ करणादिकं ॥ ब्रह्मचर्यादि-
 नित्यमात्विश्वे देवांस्तथैव च ॥ नित्यं श्राद्धं यजेद्वाता-
 भोज्यमन्नप्रकल्पयेत् ॥ भोक्ता भावे किंचिदन्नं गो-
 भ्यश्चैव निवेदयेत् ॥ नित्यं श्राद्धं देवं श्राद्धं च पिं-
 डादिवर्जितं ॥ नामं नृणं न होमं च नाह्वानं न विसर्ज-
 नं ॥ श्राद्धादिनित्यं भो नास्ति किंचिदत्वा विसर्जये

५५४॥

त॥ षडेवत्यं भवेच्छाङ्ककर्तव्यं प्रत्यहं द्विजेः॥ नित्यक
र्मसमाप्ताथ ब्राह्मणश्रद्धयान्वितः॥ अपसवेन कर्त
व्यं नित्यश्राद्धमर्देवतं॥ पितृनुद्धिर्यविप्रस्य भोक्तु
मभ्यागतस्य च॥ पादप्रक्षालनं कुर्यान्नामगोत्रं समु
च्चरन्॥ अर्चयेद्दासनंदत्वानमो वः पितर इति॥ गंध
पुष्पादिकंदत्वा भोजनं परिवेषयेत्॥ भोजने सद्यतं
चान्नं गायत्र्या चाभिमन्त्रयेत्॥ मंत्रेणोदं विष्णुरिति पि
तृभ्यो विनिवेदयेत्॥ ये च हृत्येतया चैव पितॄणां स्तुति
माचरेत्॥ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्मैव तेन यजितुं
वाचसंस्तुतुं॥

बालः सुवासिनीव द्वास्तथैवातुरकन्यकः ॥ संभो
 ज्यातिथिभर्या श्वदिपयोशेषभोजनं ॥ चित्राहूती
 प्रदानांतरहत्या भोजनमाचरेत् ॥ संपत्तौ ब्राह्मणस्या
 पीभुजीयात्सहस्रं धुभिः ॥ अथ भोजनविधिः ॥ त
 त्रमनुः ॥ सायं प्रातर्दिजातीनां भक्षणं भुतिवोदितं ॥
 नांतरा भोजनं कुर्यादिग्निहोत्रसमो विधिः ॥ गोभिलः ॥
 ततो भोजनवेत्कायां हत्वा चारं सदात्मवान् ॥ पोष्यवर्ग
 समोपेतं भोजनं कारयेद्बुधः ॥ मातापितागुरुभार्या
 पुत्रोदासस्तथैव च ॥ अभ्यागतो तिथिश्चाग्निपोष्य ॥ ६५ ॥

वर्ग इति स्मृतः॥ स्मृति सार समुच्चये॥ प्राञ्जुरवस्तु समश्री
 यात्प्रतिन्यावासमाहितः॥ उत्तरे पितृद्वयेषु दक्षिणे तु वि
 वर्जयेत्॥ संग्रहे॥ आयुष्यं प्राञ्जुरो भुंक्ते यत्रासीदक्षिणा
 मुखः॥ श्रीकामः पश्चिमे भुंक्ते न कदाचिदुदञ्जुरवः॥ पुत्र
 वान् च गृहे नित्यं नाश्रीयदुत्तरामुखः॥ सोमवारं तथा
 भ्यर्गं वर्जयेत्तु सदा बुधः॥ अथ भोजन मंडलं॥ बोधायनः॥
 चतुस्त्रिंशोऽङ्गुलं चतुर्द्वयं चार्धं च द्रव्यं॥ कर्तव्यमानुपूर्वेण
 ब्राह्मणादिषु मंडले॥ शरवः॥ आदित्यावसवोरुद्राब्रह्मावे
 व पितामहः॥ मंडला न्युपजीवन्ति तस्मात्कुर्वीत मंडले॥
 पितामहः॥ यातुधानाः पिशाचाश्च ह्यसुरा राक्षसास्तथा॥

ध्रुतितेवळि मन्त्रस्य मंडलेन विवर्जितं ॥ अथ कां स्यपा
 त्रं ॥ एक एव तु यो भुंक्ते विमले कां स्य भाजने ॥ चत्वारित
 स्यवर्द्धति आयुः प्रज्ञाय शो बलं ॥ पल्लदिं श्रुति काद
 र्वागत उर्ध्वं यथेष्टया ॥ इदमेव गृहस्थानां नयति
 ब्रह्मचारिणं ॥ पंचाद्रो भोजनं कुर्यात्प्राश्य खो मोन
 मस्थितं ॥ हस्तोपादौ तथा वास्य मेषु पंचाद्रिताम
 ता ॥ पारत्य हे तथा श्राद्धे वर्जयेत्कां स्य भोजनं ॥ मो
 हाद्यो यदि भुंजीत हतं कर्म च निःफलं ॥ भोजने ग्रा
 ह्यपत्राणि ॥ रं भाकु डज मध्वाम्रजं कफला सचं पके ॥

यश्चोदुं वरपा लाशब्रह्मपत्रं पवित्रकं ॥ अथ निषिद्धा
नि ॥ वटा कांश्च पलेषु कुंभी तिले कपले यो ॥ को
विहारकदंबानां भुक्ता चाद्रायणं चरेत् ॥ करो कर्प
टके चैव शिलायां ताम्रभाजने ॥ भिन्नकां स्ये च वस्त्रे
च न भुंजीयात्तथा यरे ॥ रंगस्वोदी पुरतस्त्राप्यमध्ये
ने परिवेशयेत् ॥ परिविष्टं च गायत्र्या च तान्त्रमभि
मंत्रयेत् ॥ अन्नं मध्ये प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे च तथा यसं ॥
रंगस्वोदी पुरतस्त्राप्यभक्षं भोऽयं च वामतः ॥ पात्रं

॥५७॥

धृत्वा तु कामेनया वत्स्या भोजनं हितम् ॥ पाणिना
 दक्षिणेनैव पर्युक्ष्य परिषेचयेत् ॥ अंगुष्ठतर्जनी
 चैव मध्यमा च तृतीयका ॥ तिस्रो द्वेकांगुलिचैव
 प्रक्षाल्या पात्रधारिणे ॥ प्रातः सप्त त्वत्तैनेति वारि
 ण्य परिषेचयेत् ॥ सायंकाले तथैव स्यात् क्रतुत्वा
 सप्तनेति च ॥ अन्तेनैव घृतात्तेन नमस्करेण वैभु
 वि ॥ तिस्र एवाहुतिर्दद्याद्भोजनादौ तु दक्षिणे ॥
 सायणीये ॥ उद्धृत्य किञ्चिद्नाद्यं धर्मराजायैव
 लिं ॥ दत्त्वाथ चित्रगुह्याय प्रतेभ्यः स्नेहमुच्चरेत् ॥ ॥

॥५७॥

स्मृतिः॥ बदरीफलमात्रा नमंगु स्येने भुवि विक्षिपेत्॥
यमधर्माय चित्राय भूते भ्यश्च ततो जलं॥ मनुः॥ द
त्वा तु चित्रगु स्याय हस्तं प्रक्षालयेद्दिजः॥ अक्षालित
करो भुंक्ते रौरवं नरकं व्रजेत्॥ चित्राहुतिरनुधस्य भुं
क्ते योऽप्यासपंचकं॥ अद्य स केवलं भुंक्ते शानतो ज्ञा
नतोऽपि वा॥ चंद्रिकायां॥ भोजनादौ बलि मुक्तः समु
ध्यस्य हि भोजनं॥ अनुधस्य ततो भुंक्ते प्राणायामाद्य
कंचरेत्॥ उक्ता मृतोऽप्यस्तरणमसि स्वाहांतमुच्चरेत्॥
अपोऽशनमिति प्राहुर्भोजनादौऽपि बेज्जालं॥ आपो

शानमृत्वा तु यो भुंक्ते द्विजसत्तमः ॥ अभोज्यं तद्
 वेदं न भुङ्क्वाच्चाद्रायणं चरेत् ॥ आपो शानं करे हृत्वा
 पानं हृत्वा तिलोदकं ॥ श्वानमूत्रसमं तोयं पुनः पुर
 यते यदि ॥ आपो शानार्थं यत्तोयं धृतं येन तिसृत्तं य
 दि ॥ हस्तप्रक्षाल्य तोयेन पुनश्च धारयेज्जलं ॥ आ
 पो शानं करो विप्रो यद्याशीर्वचनं घटेत् ॥ अभोज्यं
 तद्देवेदं न दाता भवति किल्विधिः ॥ यजमानवृतं
 पापमन्नमाश्रित्य तिष्ठति ॥ अन्नं न परिग्रहीया
 आरोगैः कंठगते रपि ॥ अन्नं ब्रह्मरसो विद्युर्भोक्ता

देवो महेश्वरः ॥ एवं ध्यात्वा हि जो भुंक्ते आनन्दो ये न लि
प्यते ॥ प्राणादुत्तिरुत्तात्तुपश्चान्तं धरिर्मर्दयेत् ॥ म
र्दितं भोजयेद्यस्तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ घृतहीनं
तु यो भुंक्ते नरस्त्वादुत्तिपंचकं ॥ पश्चाद्भुते तु यो भुंक्ते हि
जश्चांद्रायणं चरेत् ॥ अभ्यज्य सर्पिषैर्केकां प्राणाना
मेव चादुत्तिं ॥ संगृह्य विधिना भुंक्तेर्दुने प्राणादिपंच
केः ॥ प्राणादुत्तिनियमः ॥ स्मृतिसारसमुच्चये ॥ तर्ज
नीमध्यमागुह्यैः प्राणस्यैवादुत्तिर्भवेत् ॥ मध्यमा
नामिकागुह्यैरपानेवादुत्तिर्हिषेत् ॥ कनिष्ठानामि

कांगुहेर्था नाया जुहुयाद्बुधः ॥ तर्जनी तु बहिः ॥ त्वा उदा
 ने जुहुयाद्बुधः ॥ सर्वो गुलि भिरादाय समानस्याहुति
 भवेत् ॥ अनेन विधिना विप्रो वाग्यतो भोजनं चरेत् ॥ जि
 व पित्तकस्य भोजने मोन निषेधः ॥ स्मृति चंद्रिकायां ॥
 कनियान् सपिता चैव मुक्ता आदिषु भोजनं ॥ प्राणाग्नि
 होत्रादत्यत्र न समौ न समाचरेत् ॥ यदि भुंजीते वेतुं
 क्षिं सर्वत्रैव तु भोजने ॥ स यावः पितरं हंति भ्रातरं सं
 ततिं श्रुवं ॥ भोजनं श्राद्धिकं मुक्ता कनियान् सपितापि च ॥
 मोनं भोजनपात्रस्य धारणं परिवर्जयेत् ॥ पंच प्राणा
 १-वाग्यतो भोजनं कुर्याद्बुधः चारी सदेव हि ॥ २-

इति कृत्वा ब्रह्मग्रंथि विमुत्सजेत् ॥ प्रक्षाल्य वामहस्तं च पश्चा
 भोजनमाचरेत् ॥ तर्जन्यां तु स्थिते शीघ्रं ब्रह्मग्रंथोचम
 ध्नि ॥ कनिष्ठिकां स्थिते रवडे नैव भोजनमाचरेत् ॥ कु
 त्वा प्राणादुत्तिरन्तं किंचिद्देखापयेत् यत्क ॥ मदीवा इत्थि
 तराद्यं स्थितमंते तु भोजयेत् ॥ अनिधाय पृथक् कान्ते
 यथाह्यभि मंत्रितं ॥ पुनरन्नं भोक्तव्यं यदि भुंजीत कि
 त्चिच्छी ॥ मनुः ॥ मधुपर्कं च सोमे च ह्यसु प्राणादुत्तीषुच ॥
 आस्य होमेषु सर्वेषु नो हि ह्यमनुरब्रवीत् ॥ दक्षिणं तु प
 रित्यज्य वामे नीरं निधापयेत् ॥ अभोज्यं तद्देवदन्तं पानी
 यं च सुरां मं ॥ जलपात्रं तु निक्षिप्य मलिनं बंधे च दक्षिणे ॥

स

भुक्तकाष्ठे तु विप्रो वै पिबेद मन्त्रपातितान् ॥ एकपंक्तमुपविष्टा
 नां विप्राणां सहस्रोजने ॥ यद्येकोऽपि सजेत्तान् रोषमन्तं न भो
 जयेत् ॥ भुंजानेषु तु विप्रेषु योऽप्येवात्र विमुंचति ॥ समुद्रो
 नरकं याति ब्रह्महास च जायते ॥ अग्निना भस्मना चैव स्तं
 भेन सलिलेन वा ॥ अन्तरेक्षारदेशे तु पंक्तिरोषेन विधेत् ॥
 एकपंक्तमुपविष्टानां मन्योऽस्य नृते यदि ॥ भुक्त्वा तदं नम
 सा ज्यगायत्याह तं जपेत् ॥ स्मृतिः ॥ भवेदुच्छिष्टसंस्पृश
 भोक्तुर्वा भोजनस्य वा ॥ अन्तर्देवभोक्तृव्यं न त्याज्यं भाज
 ने स्थितं ॥ पुनरन्तर्देवभोक्तृव्यं यदि भुंजीत किं ह्यिषी ॥ तत

हिरोरवेऽपुण्यनिलयेपद्मार्चुदनिवासिनां॥ अर्थिनामुदकंदत्तमप्यमुपतिष्ठति॥

श्वेवजपेदेवीशान्तमष्टोत्तराधिकं॥ शेषमुद्धृत्यभोक्तव्यं श्रु-
यतामत्रकारणं॥ ततोदद्यादनशेषं भूषोदुर्गतितत्तये॥
भुक्कापीत्वातुयस्यात्ररिक्तसज्जतियोनरः॥ सनरः सुसि-
पासात्तो भवेज्जन्मनिजन्मनि॥ यत्रक्वचनसंस्थानां शु-
तश्छोपहतात्मनां॥ दुर्गतीनामयादत्तमक्षय्यमुपतिष्ठ-
तु॥ अर्धं पिवति गंधूषमर्धं यजति भूमिषु॥ प्रीतिं
ति पितरस्तस्य योऽन्या भूमिदेवताः॥ यस्मिन्निष्टे दानावां-
तो भुंक्तवानासनादिजः॥ सद्यस्नानं कृत्वा वीतनायथा-
प्रयतो भवेत्॥ अंगिरः॥ उच्छिष्टेऽच्छिष्टं संस्यष्टः शुना-
श्च द्रेणवादिजः॥ उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुध्य

ति ॥ श्वानं च शूद्रमुखि ह्यनुचि हस्तयस्य होत्र ॥ स्ना
 नं विधीयते तस्य पात्राणां चालनं विना ॥ स्मृतिः ॥ गंड
 षकारणात्पूर्वं हस्तं प्रक्षालयेद्विजः ॥ कृतं देवं वपि मंत्रं
 च ह्यात्मनो पश्चात्तवेः ॥ गोतमः ॥ यो वै गंडूषसमये
 तर्जन्यां वक्त्रचालनं ॥ कुर्वति यदि मुदा त्मारौ रवेन रंकं
 जेत् ॥ आवां तोष्य शुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुधत्तं ॥ उ
 द्येप्य शुचिस्तावद्यावद्भूमिर्न मार्जिता ॥ रात्रौ भोज
 नकाले तु यदि दीपो विनश्यति ॥ पात्रं धत्वा तु पाणि
 भ्यां गायत्रीं मनसा स्मरेत् ॥ दद्यात्सत्तु पुनर्दीपं तच्छ्रे

षं भोजयेन्नरः॥ पुनरन्नं न भोक्तव्यं यदि भुंजीत कित्ति
षी॥ परपाकं निवृत्तस्तु परपाकरतस्तु यः॥ तयोः
न्नं न भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत्॥ परपाकं निवृत्त
स्तु वर्षं वर्षादि मेव वा॥ यान्वयेच्छ्रोत्रियस्यान्नं तदभा
वे जलं पिबेत्॥ श्रोत्रियाचार्यशिष्यचिकित्सातिथि
श्रुतमातुलाः॥ तेषामन्नं न दुष्येत्तत्पुण्यपाध्यायस्य चैव
हि॥ अथ निविद्वान्॥ अयोगपारिजाते॥ द्राण्यं ग
मामिषं चूर्णं ह्यारनालं केमामिषं॥ मसुरामामिषं धा
न्यं फलेजं बीरमामिषं॥ गोवर्जमामिषं क्षीरं चर्मण्यु

दकमामिषं ॥ साक्षादमिदं यं वक्षं आमिषं चाष्टकं स्म
 तं ॥ आमलकादि संयुक्तं कंजीकायां न निषेधः ॥ ब्र
 ह्मोदने तथा चोलेसी मंते प्रथमार्तवे ॥ मासिके च
 तथा दूधे नैव भोजनमाचरेत् ॥ गरुगन्तं गणिकान्तं
 च स्तकान्तं तथैव च ॥ यत्नं नैव शूद्रान्तं नाश्रीय
 दि जलतमः ॥ नम्रं श्राद्धे नव श्राद्धे संपिंडी प्रेतकर्म
 सु ॥ प्रायश्चित्ते न भुंजीत भुत्काचां द्रायणं चरेत् ॥ ति
 थिपरत्नैर्वर्ज्यं ॥ सप्तम्यारवि वारे च दिवारात्रौ तथैव ॥६२॥
 च ॥ धात्रीपूजं नरो श्रीयादलक्ष्मीको भवेद्धवः ॥ कू

आंतरंगीचेवमूळकंचरुतीतथा॥ श्रीपूछं च कलिंगं च
धात्रीप्रतिपदादिषु॥ द्वारः कपान्कमन्त्राणि नखचर्मति
ळास्तथा॥ यदिच्छेदूर्ध्वगामित्वमष्टम्यादिषु वर्जयेत्॥
वर्जयेच्छेतत्ताकं अलाबुवर्तुलंतथा॥ शत्रुकं लशुनं
चैव ह्युषितं मसुरंतथा॥ चत्ताकं हृष्टकालिंगं बिल्वो
दुचरभिः सराः॥ एतानि सेवते यस्तूतस्य दूरतरो हरिः॥
निषिद्धान्नैषा यश्चितं॥ यस्य नंतु यदा भुंक्ते पात्रगं प्रेति
गंतथा॥ पर्वतश्च ज्ञापे नित्यं शतवारं न कल्मषं॥ स
मानमुस्य मन्त्रचसहस्रं तु जपेद्यदा॥ भुंक्ते प्रमादेषु

॥६३॥

इति नंतदादोषात्प्रमुच्यते ॥ प्रमादाज्ञानतो भुंक्ते गणनां
 तु यदा नदा ॥ अस्ते वसुं जेपे मंत्रं सहस्रं वै न कल्पय ॥ य
 क्षायज्ञावोयः सूक्तं जेपे ध्यायंतिलेपि वा ॥ गणिका नं
 यदा भुंक्ते तदा पापास्तमुच्यते ॥ अन्नं भुंक्ते यदा यस्त
 सुवर्णस्तेयमंदिरे ॥ इन्द्रानुपूषणसूक्तं सहस्रं वै ज
 पेज्जले ॥ स्तोत्रमिंद्रो जेपे मंत्रं शतवारं जलेपि वा ॥ कु
 र्यन्नं वापि यो भुंक्ते विमुच्येत सकलमपात् ॥ ब्रह्मघ्न
 स्य गृहे भुंक्ते किल्बिषा मुच्यते सदा ॥ एहि वा अजये
 सूक्तं सहस्रं तु जेपे त्रयदा ॥ य एनं प्रजयेत्सूक्तं सहस्रं

॥६३॥

ॐ

विष्णुमंदिरे ॥ पापात्समुच्यते ससंभुंक्ते गेहे सुरापिनः ॥
भुंक्त्येते प्रजयेत्सूक्तं विवस्थाने सहस्रकं ॥ तस्य कस्य
गृहे भुंक्ते तदा पापात्समुच्यते ॥ मानो वृकाय वर्गं च
शतं विष्णुस्तये जपेत् ॥ भुंक्ते नंदे पिण्णयस्तु तदा पा
पात्समुच्यते ॥ आयुर्वातो जपेद्दुर्गं शतवारं जले य
दा ॥ हीर्यरोगी गृहे भुंक्ते तदा पापात्समुच्यते ॥ दुर्वेगे दे
वि वर्गं च बदर्या वै जपेच्छतं ॥ पिशुनस्य गृहे भुंक्ते मुच्य
ते कल्मषा तदा ॥ अपेहीति जपेत्सूक्तं श्राद्धे भुंक्ते तु वो
ॐ ॥ तदा पापात्समुच्येत तत्रिंशद्धारं जले स्थितः ॥ वि

भ्रातृहृजोपेस्तुक्तं सपिंडीभोजने जच्छे ॥ अतस्त्वानि यवा
 न्येषु त्रिंशद्वारं न कल्मषं ॥ अनुमासिकेषु यो भुंक्ते यदा
 पापास्तमुच्यते ॥ अश्वाहवजपे नमंत्रं दशवारं जले यदा ॥
 नित्यं श्राद्धे यदा भुंक्ते तस्मात्पापास्तमुच्यते ॥ अश्वहवज
 पे नमंत्रं दशवारं न संशयः ॥ सीमंते च यदा भुंक्ते मुच्यते
 किल्बिषात्तदा ॥ सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेदश्वथसैनि
 धौ ॥ उत्सवेषु यदा भुंक्ते मुच्यते पातकात्तदा ॥ केषानरो ज
 पेस्तुक्तं मेकवारं श्राद्धं ॥ मन्वादि श्राद्धे यो भुंक्ते कल्म ॥६४॥
 षणैव लिप्यते ॥ ऋतेन क्रतयस्तुक्ते मेकवारं जपेदश्वथं ॥

युगादि श्राद्धे यो भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ते मन्त्रं
जपेत्सु तदंशवारं शिवालये ॥ भुंक्ते यो न्यष्टका श्रा
द्धे तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ तेषां गणं जपेन्मन्त्रं दश वै विष्णु
मंदिरं ॥ दिवादिभोजनं भुङ्क्ता किं लिखा तु विमुच्यते ॥
वायोयते जपेन्मन्त्रं दश वै विष्णु मंदिरं ॥ व्यतिपाते य
दा भुंक्ते तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ ते अज्येष्टा जपेन्मन्त्रं द
शवारं शिवालये ॥ रात्रौ दिभोजनं च तस्या कल्मषं ने
व सर्वदा ॥ मिमातुर्द्यौ जपेन्मन्त्रं रातवारं शिवालये ॥
भार्यया सह यो भुंक्ते तस्माद्दोषादिमुच्यते ॥ आपयं

६५^{था}

स्तै जपे मंत्रं शतं वै विष्णु मंदिरे ॥ हस्तादत्तं यदा भुंक्ते तदा
 पापाह्नमुच्यते ॥ जपेते हे लोहसुग्मां सर्वपापैः प्रमु-
 च्युते ॥ इच्छे अग्निं जपे मंत्रं शतवारं यदा तदा ॥ पंच
 यज्ञविहीनस्य गृहे भुंक्ते न पातकं ॥ बहुवै केषां न
 पुं भुंजते वै न कल्मषं ॥ कवाश्वाः का जपे मंत्रं दशवा-
 रं न किल्बिषं ॥ श्वानादिदरनिं हृत्वा पश्चाद्भुंक्ते यदा
 तदा ॥ उदुतं जपे मंत्रं दशवारं न किल्बिषं ॥ राजस्त्री
 तां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुंक्ते न कल्मषं ॥ अग्निश्च मे-
 जपे मंत्रं दशवारं विशेषतः ॥ अथ जानां ध्वनिं श्रुत्वा

॥ ६५ ॥

यश्चाभुंत्तेन कल्मषं ॥ अग्नेमरुभिर्मंत्रं च किं विषं न
शतं जयेत् ॥ एकस्यैव न भोक्तव्यमन्नं वेद्यं हं द्विजः ॥
अज्ञाना चरन्तु जीतस्तस्य वै नास्ति निश्चयः ॥ वमन
विधिः ॥ उत्तराचमनात्कूर्चं वमनं यदि जायते ॥ स्ना
नं तत्र न कर्तव्यं गंडूषैः शुद्धिं रिष्यते ॥ उत्तराचमनं पी
त्वा कुतस्ते वमनं यदि ॥ तत्र स्नानेन शुद्धिः स्यादिति ब्रा
ह्मणी विष्णुः ॥ सर्वत्र वमने स्नायान्नथान्नोकाश्र
यातने ॥ अश्रुं भुङ्क्ताद्रपाणि श्रेयं तान्न स्नानमाच
रेत् ॥ तांबूलं ॥ तांबूलं खादये भुङ्क्ता रात्रौ चैव

॥६६॥

तु सर्वदा ॥ अभ्यंगे चैव मांगल्ये दिवा वाप्यथ वानिनि ॥
 प्रातः काळे फूलाधिकं कर्णधिकं तु मध्यतः ॥ यत्नमिधि
 क्यं भवेद्रोहो लक्ष्मीवान् स नरो भवेत् ॥ वर्णमूले भवेत्
 धिं यत्नमिधे पापसंभवः ॥ कर्णपुष्पं हरेत्यायुः शिरा बुद्धि
 र्विनाशयेत् ॥ मूकमग्रं परित्यज्य शिरां चैव परित्यजे
 त् ॥ स चूर्णं खादयेत् पुण्यमायुः श्रीकीर्तिमा भवेत् ॥
 अनिधाय मुखे पुण्यं पुगं बवादति यो नरः ॥ सत्यजन्म
 दरिद्रस्यादन्ते न स स्मरते हरिं ॥ पंच सत्याष्टपणानि ॥६६॥
 दशा दश वापि च ॥ दद्यात्स्वयं च गृहीयादिति कैश्चि

दुदिरितं ॥ तर्जन्यां चूर्णमादाय तां बुलं नतु रवा दयेत् ॥
 यदि वा रवा दये मूढेन रकं प्रतिपद्यते ॥ मध्यमांगुलि
 नादाय चूर्णयत्र स्थले पयेत् ॥ अंगुष्ठेनाथ वा चैव वि
 प्राणमेव निर्णयः ॥ मृता रोगे च तथा श्राद्धे माता पित्रो
 र्भूते हनि ॥ उपवासे च तां बुलं दिवारात्रौ विवर्जयेत् ॥
 पक्ष श्राद्धे तथा दशैर्युगमन्तरादिषु ॥ श्राद्धं निर्वर्त्य भु
 क्त्वा यतां बुलं रवा दयेद्दिजः ॥ मोहादहृत्वा यः श्राद्धं तां बु
 लं यदि रवा दयेत् ॥ श्राद्धं हन्ता भवेत्कृत्तरी रं रक्त्वं न रकं ब्र
 जेत् ॥ अथ सायं कर्म विधिः ॥ रवेरस्तमयात्पूर्व च रि

श्रीगुरुदे

ध०

६७

१

शुखो दीपो धनं दत्त्वा दुःखं शुखः ॥ अथ शुखे तु दुःखं दोहानि दोहसि

कैका यदा भवेत् ॥ सायं संध्यामुपास्याथ कुर्याद्दोमं च
पूर्ववत् ॥ रवेरस्तं समाभ्ययात्सूर्योदयो भवेत् ॥

यस्य तिष्ठेद्गृहे दीपं तस्य नास्ति दूरिदता ॥ ६९ ॥

॥ इति श्रीनारायणविरचितायां धर्मप्रवृत्तौ आ

हिकप्रकरणे समाप्तमस्तु ॥ ७० ॥ अथ रायनविधिः

स्वर्गहेतुः कुर्यात्सुरेदसिणामुखः ॥ अथ

शुखः प्रवासे च न कदाचिदुदशुखः ॥ तलो देवा ल

ये चैव पाषाणे चैव पल्लवे ॥ अंगले दारदेरे तु मध्य

भागे गृहस्य च ॥ रिक्तभूमौ तथा लोके चोच्चोच्चि

६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

श्रीगुरुदेवः ॥ शुभादिनापदिनेषु का

ॐ संनिधौ ॥ शुन्यालये नमः शाने च च ह मूढे चतुष्यथे
॥ माता वा भगिनि वा पितृ तथा चान्यस्त्रियोपि वा ॥ एते
षां संनिधौ चैव न स्वये ब्रह्मणः क्वचित् ॥ चंदने नानु
लिप्तं गोधृत्वा पुष्पाणि दंपति ॥ तां बुलं च वर्णं हृत्वा
प्रदीपैर्मैथुनं चरेत् ॥ दिपे नष्टे तु यः संगं करोति मनु
जायति ॥ यावज्जन्म हरिद्रुतं जायते तान्न संशयः ॥
यादलं न तनुं श्वेच ह्युच्छिष्टं ताडनं तथा ॥ कोपं रोषं च
निहस्य संयोगे च न दोषभाक् ॥ अत्र केचिदिदं शेषं लि
ख्यते ॥ कुरु मया तु भार्यायां तत्र संगं दिकं चरेत् ॥

जनर्तुमस्यां भार्यायां न संगमिति केचन ॥ गर्भाधानां
 गभस्तं यत्कर्म कुर्यादि देवहि ॥ रात्रौ कुर्यादि धानेन
 गर्भबीजस्य रोपणं ॥ मूलादिकं ततः हृत्वा योनिं प्रक्षालयेज्जलेः ॥
 पूर्वरात्रे ज्यति तत्तु संगच्छेदिति मंदिरं ॥ पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वपश्चाच्छय्या समाविरोत् ॥ मृदु
 शय्यास्थितः शोतेरित्तु शय्यापरिहजेत् ॥ उपानहो वेष्मदं मंबुपात्रं तथैव च ॥ तांबूलौ दिनि सर्वास्त्रिस
 मीये स्त्रापयेद्गृही ॥ कुंकुमं चांजनं चैव तथा हारितु सिंदुरं ॥
 धौतवस्त्रं च तांबूलं संयोगे च शुभावहं ॥

भर्तुपादौ न मस्त्रस्य पश्चाच्छ्रयां समाविशेत् ॥ साना
रीसुरवमात्रोति न भवेत्तदुःखभागिनी ॥ स्वपेस्त्रीप्रा
कूरिगिरः इत्याद्यस्य कयादौ प्रसारयेत् ॥ तांबुलचर्वणं ह
स्तौ सकामो भार्यया सह ॥ तांबुलेन मुखं पूर्णं कुंकुमा
दिसमन्वितं ॥ अतिमालादसंयुक्ते इत्याद्योगं समाच
रेत् ॥ विना तांबुलवदनं न नामाकांतरोदकं ॥ दुर्मुखं
चक्षुष्यायुक्तं संयोगे च परिसजेत् ॥ मुक्तवानुपविष्ट
स्तदाय्यायामभिसंमुखः ॥ संस्मृत्य यस्मात्मानं पत्न्या
जंघे प्रसारयेत् ॥ अलमशं च सुदृढमना द्रिं सुमने

हरं ॥ योनिं स्पृष्ट्वा जपेत्स्त्वं विष्णु र्योनिं प्रजापते ॥ यो
 निं पश्यन् जपेत् मंत्रं सुनीते पुनस्त्विहि ॥ महसद रो भवेत्सु
 त्र इति मत्वा स्मरेद्दुरिं ॥ ओम् ह्यवि वज्रं जपेत् मंत्रं मन्यो न्यम
 वलोकयेत् ॥ स्तनौ धृतवानुपाणिभ्यां अन्योन्यं ब्रुवये
 मुरवं ॥ ब्रुवन् धेहि इति मंत्रेण योन्यां हि प्रवेष्टयेत् ॥ यो
 ने स्तु किंचिदधिको भवेद्दिङ्गो बलान्वितः ॥ संतुष्टो भा
 र्या भर्ता भर्ता भार्यास्तथैव च ॥ यस्मिन्नेव कुके निह्य
 कल्याणं तत्र वै श्रवं ॥ संभोगे चैव भार्यायाः सुदृढस्थी
 रणीयवान् ॥ स्तनौ वा यकृतिं धृत्वा यथेष्टं मे धुनं चरे

३॥ इष्टापूर्णा भवेद्यावदुभयो कामयुक्तयोः ॥ रेतःसिंचे
 ततो योन्या तस्माद्भविभर्तिसा ॥ ऋतुकालोपगामी तु
 प्राप्नोति परमां गतिं ॥ स कुलः श्रमवेत्पुत्रपितृणां स्वर्ग
 दो भवेत् ॥ ऋतुस्नाता तु यो भार्यां सनिधो नोपगच्छति ॥
 घोरयात्रा ब्रह्महत्यायां पितृभिः सह मज्जति ॥ ऋतुस्ना
 ता तु यानां रिपतिं नैवोपविंदति ॥ शुनी च कीरगा लीसा
 सुकरी च पुनः पुनः ॥ कामयज्ञ इति प्राहुर्गृहीणा मेव स
 र्वदा ॥ अनेन तु भते पुत्रं संसारार्णवतारकं ॥ ता उभाव
 शुचिस्थातां दंपती मैथुनं गते ॥ शयनादुत्थितानारीशु

विष्णुश्च पुमान् ॥ अतः तु गर्भं किं स्नानं प्रैथुत
 तः स्मृतं ॥ अतः तु यदा गच्छेच्चैर्मन्त्रपुरीषवत् ॥ इति
 गर्भाधानप्रसंगेन कथितं ॥ पुंसवनादयः क्रिया अपि क
 थ्यते ॥ तत्रेदं गृह्यं ॥ उपनिषदि गर्भं भनं च पुंसवनमन
 वत् ॥ भनं च यदि न धियात् तृतीये गर्भमास इति ॥ तथा
 च कारिका ॥ तृतीये गर्भसंस्कारं मासि पुंसवनं भवेत् ॥
 आद्यो गर्भे निविशत तृतीये मासि वेद्यदि ॥ चतुर्थे गर्
 भमासे संमत्तो न यनं बद्धाष्टमयो वेति सूत्रं ॥ कारि
 का ॥ चतुर्थे गर्भमासे तु सीमं तो न यनं भवेत् ॥ पूर्व

॥ ५७ ॥

स्यासंभवेषष्टेमासेयद्वाष्टमेभवेत्॥ तथाचस्मृतिः॥
आधानादष्टमेमासे सीमन्तोन्नयनं भवेत्॥ नवमेमा
सिवाकुर्याच्चान्नं भविष्येति॥ प्रयोगपारिजाते॥
सीमन्तोन्नयनस्योक्तित्तिथिवासरराशिषु॥ पुसवर्नका
रयेदिद्वासेहे वै कदिनेथवा॥ अन्नप्राशान्तात्॥ सर्वा
गर्भाधानादिकाः क्रियाः॥ उक्तकार्त्तने भवेयेतादोषाना
ष्टाष्टपुष्ययोः॥ मासप्रयुक्तकार्येषु मुटुत्वे गुरुशुक्रयोः॥
नदोषस्तदा मासोत्तमलोबलवानिति॥ पूर्वस्मिन्दि
वसेपत्नीहविष्येकाराना भवेत्॥ यदि आहूतः कुर्या

३९

उह्यचारी भवेत्तदा ॥ तथा च स्मर्यते ॥ पुंसवने च सीमं
 ते तथा चोत्सापनायने ॥ गोदाने स्नाने नुद्धाहेनां दीश्रा
 दं पुरोदिने ॥ अथ गार्भिणी धर्मः ॥ भ्रूय्यं चैवोच्चनीया
 चाप्यभारो हण्वरो हरो ॥ नदी प्रतरणे चैव शकटारोह
 णं तथा ॥ उग्रौषधं तथा क्षारं भैषुनं भारवाहनं ॥ हृते
 पुंसवने चैव गार्भिणी परिवर्जयेत् ॥ अथ गार्भिणी धर्मः ॥ पुंसो भार्या गुवीणी च स्य चासौ सूतो श्वो लं ह्यो
 रकर्म भज्य ॥ गेहं भस्त्रं भस्त्रं स्थापनं च वृद्धि स्ना
 नं दूरयात्रा न कुर्यात् ॥ वाहनं दहनं चैव वपनं सिंधु

॥ ३९ ॥

गर्भित्यामासनः पत्यावपनं वरिवर्जयेत् ॥ कारयेद्यदि यो प्रो
दशने ॥ पर्वतराहणे चैव न कुर्याद्गर्भित्यपतिः ॥ मा
सा तु पंचमादूर्ध्वनिंदिता बहुदोषहृत् ॥ पंचमासात्प
रीत्या ज्याः कुर्वन्ति मृश्वे वहि ॥ दस्यः ॥ न तु दये व्यतीते
तु न कुर्यान्मौजिबंधनं ॥ अग्न्याधानं गत्या श्राद्धं वपनं
तु विवर्जयेत् ॥ गर्भित्यामपि भार्यायां सूने श्लोढं न का
रयेत् ॥ इत्थं पंचमादूर्ध्वमधोमासाच्छुभप्रदं ॥ यस्या
न्यागर्भिणी भार्या पंचमासात्सरोपिवा ॥ भिन्नभार्यासु
तस्य हनदोषश्चोत्कर्मणि ॥ सूतोर्मतिरिभिर्गोत्रा
न्कडाकर्मचयस्यवे ॥ ऊर्ध्वं तु पंचमासान्न कुर्यान्मौजि
ना

विबन्धनं ॥ अष्टमासापरश्चैव न कुर्याद्दिश्राद्धं ते जनैः ॥
 शमश्च कर्म तथा चैव केचिदाहुर्मतिषिराः ॥ अथ जात
 कर्म ॥ कुमारजातः पुष्या न्येरां लंभादिति ॥ तथा च ॥ जा
 ते सुतोपिता कुर्यात्त्रादिश्राद्धविधानतः ॥ जातकर्म ततः
 आकुर्यादन्येरां लंभनासुरा ॥ हेमाद्रौ ॥ जातः पुत्रस्तवा
 धेति श्रुत्वा तस्मै प्रहापयेत् ॥ परितोषकमित्यर्थं भुष
 णाश्छादनादिकं ॥ देवाश्च पितरश्चैव पुत्रजाते द्विजन्म
 नाः ॥ आयातितस्मान्न देहः पुण्यपूज्यं च सर्वदा ॥ जाति
 सुते वगाथायः श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ जातकर्म वि

२२

इति

धानेन कुर्याद्धानादिकं ततः ॥ तत्र दद्यात्सुवर्णं च भू-
मिजोत्तुरगादथ ॥ इत्रं दद्यात्तं च मातृ च रायनं वस्त्रं
गृह ॥ यावन्नुच्छिद्यते नालं तावद् दद्यात्स्वशक्तितः ॥
आशौचेऽपि प्रकर्तव्यं गृहलोपि यथाविधि ॥ आशौ-
चं पूर्वाशौचे जातके वा स ॥ सऽपि जातकर्मकर्तृत्वे
व्यमवेत्यर्थः ॥ अत्र यनिदं स्यं दद्याज्जाते सुते पि-
च ॥ ब्रह्मसूत्रं धृतं नालं तेन वेष्टयनिदं तयेत् ॥
स्वधृतेन ब्रह्मसूत्रेण नालं आवेष्ट्य छिद्यादिस्यर्थः ॥
जातसूतके कर्तव्यता ॥ निबन्धसारे ॥ जातादियं

मेषष्टेनिनिशेबलिमाहरेत् ॥ अर्चयेदष्टदिक्पालान्
 गीतवाद्यशास्त्रकेः ॥ तत्त्वज्ञानारण्येः सूक्तेश्च ॥ २
 शांतिपाठकेः ॥ द्वारे द्वितीयभागे तु पुत्तले श्रापि
 कर्त्तव्येः ॥ प्रथमे दिवसे षष्टे दशमे चैव सर्वदा ॥
 त्रिष्वारोगचक्रकुर्वीत सुतके पुत्रजन्यनि ॥ दद्यात्
 तु प्रथमे दाने षष्टे वा पञ्चमिपि वा ॥ दशमे वलि
 दानं स्यादन्नदानं तथैव च ॥ अथ नामकरणं ॥
 तत्र कारिका ॥ द्वादश्या नामकरणं दिश्या ॥ ७३ ॥

CC-0. In Public Domain.Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

संस्कारेषु सप्तमिषु पञ्चमोऽद्वयः पञ्चमः सप्तमः विष्णोः सप्तमः

ध०

प्र०

॥७४

दुक्तकालेन दोष हृत् ॥ अथ पह्नीकुमारोपवेशनं क
थ्यते ॥ अयोग्यारिजाते ॥ संस्कार्यः पुरुषो वापि स्त्री
वा दक्षिणतः सदा ॥ संस्कारकर्मस्तु सर्वत्र तिष्ठेदु
त्तरतः सदा ॥ तथा च स्मृत्यन्तरे ॥ जातके नामके चैव
ह्यनप्राशनकर्मणि ॥ निष्क्रमणे च चौले च पह्नीपुत्र
स्तु दक्षिणे ॥ गर्भाधाने पुंसवने सीमन्तोन्नयने तथा ॥
वधुप्रवेशने चैव पुनः संधान एव च ॥ पुजने मधु
पर्कस्य कन्यादाने तथैव च ॥ कर्मस्वेतेषु वै भाय
दक्षिणे तपवेशयेत् ॥ कन्यापुत्रविवाहे च गोदाने

॥७४॥

प्राग्जन्तुः स्थाने कन्यायाः प्राग्जन्तुः

व्रतबंधने ॥ आशिर्वादेभिषेकेचपत्नीतूतरतो भवे
त् ॥ वापीकूपतडागानाप्रतिष्ठायां महोत्सवे ॥ व्र
तादोरांति केचैवपत्नीस्यादुत्तरे सदा ॥ शान्तिके
षुच सर्वेषु प्रतिष्ठेद्यापनादिषु ॥ वामेत्तु यवित्रोस
ली व्याघ्रास्यवचनं यथा ॥ अथ निष्क्रमणं ॥ चतुर्थे
मासि पुनरेतदुक्तं निष्क्रमणं पूर्वपक्षापरपक्षाविति वा
शुभेन क्षत्रे इति सूत्रं ॥ अथ कारिका ॥ चतुर्थे मासि पुण्य
र्क्षे शुके निष्क्रमणं भवेत् ॥ स्नानं स्वल्पं दत्तं चाभिहितं स्व
स्थयर्ने शुभं ॥ तथा च ज्योतिः ॥ ग्रहान्निष्क्रमणं सुतो श्वतु

५७०

॥७५॥

शुकरे

श्रीहिरण्यामार्कगोधूममाषसुग्धतिलायवाः ॥ एषमुपदिशन्तौ ३०
थेमासिकारयेत् ॥ यात्रोक्तसमयेमासीत्तीयेप्रथमेपिवा ॥
अथपंचमासकर्तव्यता ॥ पंचमेमासिकर्तव्यकुमार
स्मयवेशन ॥ संपूज्यवराहभूमिकुमारं चोपवेशयेत् ॥
पूजनपूर्ववह्नेत्वागुरुदेवद्विजन्मना ॥ भूमिभागमथो
लिप्यद्वातत्रतुमंडल ॥ शरवपुण्याहुराब्देनभूमो
तमुपवेशयेत् ॥ मंत्रश्चात्र भवेद्दामतां नमनिगदितः
ऋणु ॥ क्षेमं च वसुधेर्देहसदासर्वगतं शुभं ॥ आयुः
प्रमाणसकल निक्षिपस्व हरिष्ये ॥ अचिरादायुष ॥७५॥
स्तस्यैकेचित्परिपथिनः ॥ जीवितारोग्यवित्तेषु पुन

३०

पंचमोऽप्रस्तावः

॥७५॥

र्दत्वाचिरेण तत् ॥ धरण्याशेष भूतानां मातस्त्वमधिकाय
 सि ॥ अचराचाप्रमेयावसर्व भूतनमस्सते ॥ त्वमेवाशो
 षजगताप्रतिष्ठाचास्तयोह्यसि ॥ कुमारं पाहि मातस्त्वं
 ब्रह्मातदनुमन्यता ॥ बालोपवेन हत्वा भूमी ब्राह्मण
 पूजन ॥ ततः हत्वा यथाशक्तित्वत्सर्वं पुर्ववद्भिजः ॥ ए
 तत्कुमार्या अयुपलक्षण ॥ अथान्नप्राशन ॥ बह्वे मास्य
 न्नप्राशनं तिस्रत्र ॥ कारिका ॥ अथ पुण्येयान्निषेधे तु मा
 सेन प्राशनं भवेत् ॥ हत्वा भुदयिकं श्राद्धं दधि मध्वादि
 संयुतं ॥ तथा च स्मृतिः ॥ षष्ठादशमे मासि द्वादशे च स

मि

२०

माचरेत् ॥ अयुग्मेमासिवेस्त्रीणा मिति के श्विदुदीरितं ॥ अ
 थचौलं ॥ तृतीयेवर्षे चौलयपाकुलधर्मवेति सूत्रं ॥ का
 रिका ॥ तृतीयेवर्षे चौलं कुवीतास्योत्तरायणे ॥ शुक्लप
 क्षे शुभर्षे तु हत्वा भ्युदयिकं ततः ॥ यथान्वयं तु के वां चिदु
 पनित्यासं हेष्यते ॥ स्वस्यादिवाचये पूर्ववद्विपूर्तेषु क
 र्मसु ॥ मनुः ॥ चूडा कर्म दिजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः ॥
 अथ मेदे तृतीये वा कर्तव्यं श्रुतिबोदनात् ॥ तृतीये प्र
 थमे वा दे पंचमे सत्यमेपि च ॥ चौल कर्म दिजः कुर्यात्कु
 लधर्मानुसारतः ॥ अथ चौलं हूते नियमः ॥ मदनपारिजाते ॥

नग्नात्वा च भुक्त्वा च वृष भारो हणंतथा ॥ त्रिरात्रं मः शु
 विः स्नात्वा त्रिभिः हृष्टे व्यपोहति ॥ भक्ष्या भक्ष्येतथा ये ये
 वा व्यावाच्यतथानृते ॥ यस्मिन्कादेन दोषस्यात्स याव
 न्नोपनीयते ॥ अनुपतस्तु यो विप्रो मधं मोहासि वेद्यदि ॥
 तस्य हृष्टत्रयं पित्रा भ्रात्रा वाप्यथवा तथा ॥ अथ चूडा
 करणे विवक्षः ॥ चूडा कर्म त्रिशोर्मातागर्भिणी यदि वा
 भवेत् ॥ गर्भस्य वा विपत्तिः स्यादपत्योर्वा त्रिशो रपि ॥
 त्रिशोर्मातरि गर्भिण्यां चूडा कर्म न कारयेत् ॥ गते तु यं
 च मेवर्षे गर्भिण्यां चूडा कर्म न कारयेत् ॥ यस्य मातरि गर्भिण्यां स्त्र

नो ह्योरं न कारयेत् ॥ यंचाब्दात्सागधो ध्वं तु गभिरया मपि
 कारयेत् ॥ अथ कुमारलक्षणं ॥ त्रिशुक्लवर्णानां साग
 चोर्लं बालकस्मृतः ॥ कुमारकस्तु विज्ञेयो चोर्लाहो मो
 जिबन्धनं ॥ त्रिशोरभ्युक्षणं प्रोक्तं बालस्यावमने स्मृ
 तं ॥ रजस्वलादि संस्यन्ने स्नानाद्युद्दि कुमारकः ॥ अथ
 कर्मलोपप्रायश्चित्तं ॥ आरभ्याद्यानमाचोर्ला कालाती
 ते तु कर्मणं ॥ आज्यं व्याहृतिभिर्दुत्वा प्रायश्चित्तं समाच
 रेत् ॥ एतेष्वेके कलोपे तु पादद्वयं समाचरेत् ॥ चोर्लक ॥ ७७ ॥
 मण्यति काले पादद्वयं चरेत् ॥ अथाक्षरस्वीकार

विधिर्लिख्यते ॥ द्वितीयजन्मतः पुर्वे अक्षराभ्यासमाव
रेत् ॥ मौंजीवंधनतः पश्चाद्देहारं भोविधीयते ॥ पंचभेस
समेवाब्दे पूर्वस्यान्मौंजीवंधनात् ॥ तत्रैवचाक्षराभ्यासः
कर्त्तव्यस्तद्वागायने ॥ बृहस्पतिमते चैवं तद्भावे धुनो
च्यते ॥ सोम्यायने प्रदोषादिविंशत्येद्वत्तबंधनात् ॥ अ
यने क्षत्राणि ॥ मृगादिपंचस्वपि भेषु मूले हस्तादिके
च त्रितयेऽग्निनीषु ॥ पूर्वात्रये च श्रवणत्रये च विद्यास
मारभमुशतिसिध्ये ॥ हस्तत्रिके श्रोत्रत्रिके पूर्वासु मृ
गपंचके ॥ मूलाश्चित्रयोस्तु पुरुषसंस्कारइव्यते ॥ आ

दित्यादिषु वारेषु विद्यारंभपूलेन क्रमात् ॥ आयुजडिष्वंम
 तिर्मेधासुधिः प्रज्ञातनुष्ययः ॥ अनध्यायोः प्रदोषाश्च
 षष्टिरिक्ता तथैव च ॥ वर्जनीयाः प्रयत्नेन विद्यारंभेषु
 सर्वदा ॥ विद्यारंभेषु भाः प्रोक्ता जीवन्मृतसित्तवासराः ॥
 मध्यमो सोमस्तथैव च निचः श्वेव शानिः कुजः ॥ उदगा
 ते भास्वति पंचमाब्दे प्राति सरस्वीकरणं शिशूनां ॥ सर
 स्वती विघ्नविनायकं गुहोदनाद्यैरभिपूज्य कुर्यात् ॥ ए
 वं सुनिश्चये काले विद्यारंभं तु कारयेत् ॥ प्रजपित्वा
 हरिं लक्ष्मीं देवीं चैव सरस्वतीं ॥ एतेषामेव देवानां नां

मन्त्रानुद्गुयाद्यतं ॥ प्राञ्जुरवो गुरुरासीनः पश्चिमाभिमुखः
रवः विश्वः ॥ कुर्याद्दक्षरसंस्कारं पंचमेवेदं भुभेदिने ॥
इत्वा सोमं गलस्तानं नमस्कृत्येष्टदेवताः ॥ संपूजये
द्गणधीशं तथा चैव सरस्वतीम् ॥ नारायणं महालक्ष्मीं
गंधधूपादिभिस्ततः ॥ एतेषामेव देवानां तत्तन्मंत्रेण
पूजनं ॥ इत्वा होमं स्वर्गारोक्त आचारान्तं समाचरेत् ॥
देवतानां च मंत्रेण नाम्ना वा जुहुयाद्यतं ॥ एकेकां च
हुतिं हुत्वा होमं शेषं समापयेत् ॥ पाटिकायां सुवर्णस्य
असार्यं कुंकुमादिकं ॥ तद्भावेन शरीरं चैव वित्तानुस्य

सारततः ॥ सुवर्णलेख्यं शांकेन लिखेत्तत्राक्षराणि च ॥
 ॐ नमः सिवनामेति वर्णानामसनु क्रमात् ॥ अक्ष
 राणि च संपूज्य स्वयं मुक्ताथवा चयेत् ॥ अक्षरैः सो
 समासीनः कुमारस्तानि लेखयेत् ॥ पूजयित्वा तु ग
 धाद्यैः पुनस्त्रिर्वाचयेदथ ॥ आचार्यं पूजयेत्तथा द
 स्त्रालंकारभूषणैः ॥ त्रिः प्रदक्षिणमाचरेत् देवतांश्चा
 पिवेत्तु ॥ स्वविद्यास्तत्र करं स्वस्वविद्याश्च विशेष
 यतः ॥ ब्राह्मणं पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ ॥७९॥
 स्तोत्रयेद्दक्षिणाभिस्तान्यथा वित्तानुसारतः ॥ अ

थोपनयनं ॥ तत्रेदं गृह्यं ॥ अष्टमेवर्षे ब्राह्मणमुपनयेद्
र्भाष्टमेवेति ॥ तथा च मनुः ॥ गर्भाष्टमे ब्रूवीत ब्राह्मण
स्योपनायनं ॥ गर्भाद्वैकादशे राशे गर्भात्तु द्वादशे विशः ॥
ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यं विप्रस्य पंचमं ॥ राशे ब्रह्मार्थि
नः षष्ठे वैश्यस्य हार्थिनो ऽष्टमे ॥ तथा च याज्ञवल्क्यः ॥
आषोडशा द्वादश विंशच्च चतुर्विंशच्च वत्सरात् ॥ ब्रह्मस्य
त्रविंशं कालो ह्योपनायनकः परः ॥ अत उर्ध्वयतं ये ते स
र्वधर्मबहिष्कृताः ॥ सा वित्री पतिता ब्राह्म्या ब्राह्मसो माञ्च
ते क्रतोः ॥ अथ उपनयने कर्तारः ॥ आचार्यः ॥ पितृवो य

॥८०॥

नयनेत्युन्नतशभावेपितुः पिता ॥ तदभावेपितुभ्रातातद
 भावेतुसोदरः ॥ पितामहोभ्रातासकुल्योगोत्रजोऽगुरुः ॥
 उपनयनेधिकारीस्यात्पूर्वभावेपरस्थरः ॥ व्रतबंधंकु
 मास्यविनापितुरनुज्ञया ॥ यः करोतिद्विजोमोहान्नरकं
 प्रतिपद्यते ॥ इति रस्यपितृविषयं ॥ तत्र संस्कार्यः ॥
 स्मर्यर्थसारे ॥ औरसः पुत्रिकापुत्रः क्षेत्रज्ञो गृहजस्त
 था ॥ कानीनश्चपुनाउजोदत्तक्रीतश्चरुत्रिगः ॥ इत्ता
 माश्च सहोदाजस्तपविद्धस्तजस्तनः ॥ एते द्वादश
 पुत्राश्च संस्कार्यस्युर्दिजातयः ॥ केचिद्दुर्दिजैर्जा

॥४॥

तौ संस्कार्यौ कुंड गोल को ॥ अमृते च मृते पयो जार जो कुं
उ गोल को ॥ कालौ दशानि पिद्रास्युर्दोहि त्रं वौर संविना
॥ संस्कारेन भवत्सूक्ष्म इति कैश्चिदुदीरितं ॥ तथा च म
नुः ॥ य एतेभिहिताः पुत्राः प्रसंगादन्यबीजिजाः ॥ य
स्य ये बीजतो जानास्यते नेतरस्य तु ॥ अथोपनयने
ब्रह्मस्यतिबलं ॥ शिरोमणौ ॥ द्विः पंच सप्तमं देहास्थि
नो जीवः शुभप्रदः ॥ व्रतबंधे तु पुत्रस्य कन्यायाश्च क
रग्रहे ॥ जन्मनि दशमारिस्थः पूजया शुभदोग्रतः ॥
चतुर्थो ह्यष्टमस्त्वष्टदा दशस्थो मतिप्रदः ॥ चतुर्थे द्वा

दशजीवेद्विगुणं पूजयेद्गुरुं ॥ न शुभो ह्यमरात्रिः स्वे
 न तु पूजा रात्रौ रपि ॥ धनमीनकुलीरस्त्रे जीवोजनमायम्
 मूगः ॥ विवाहे मेखलो बंधे ह्यबलोऽपि बलप्रदः ॥ कर्क
 मीनधनुस्त्रेऽपि बद्धोऽश्वे दष्टमो यदि ॥ मविचार्य बलं
 तत्र कारयेदुपनायनम् ॥ श्रुत्वा क्तवर्षं न बलं गुरोऽश्वे
 त्याप्ररास्तं व्रतबंधकर्म ॥ अनुक्तवर्षं सुबलप्रदोऽपि
 नैवेतयो रब्धबलो बलीयात् ॥ तथा चार्थविरोधमाह ॥
 मुख्यकालस्तु बलवान् व्रते गोचारशुद्धितः ॥ काला
 त्तिक्कमणे चैव गुरुशुद्धिं न विनयेत् ॥ अथोपनयने

प्रतिबंधः॥ नादि श्राद्धे ह्येतेषु श्वाद्यु ल्कपाताग्निवृष्टिषु॥
 सुतकादिनिमित्तेषु न कुर्यान्मोर्जीबंधनं॥ अथमातरिर
 जश्चलायां निर्णयमाह॥ प्रचेताः॥ यस्य मांगलिकं कंका
 र्यं तस्य मातारजश्चला॥ तदानतत्प्रकर्तव्यमायुः स्य
 करहितत्॥ ज्योतिः सागरे॥ उदाह्रतचूत्रसुमाताय
 दिरजश्चला॥ निवृत्तिस्तेन कर्तव्या सहस्रं श्रुतिचोदना
 त्॥ नादि श्राद्धे ह्येतेषु श्वा न्मातायदिरजश्चला॥ मोर्जी
 बंधनं कुर्वीत गार्गस्य वचनं यथा॥ योगसारावल्यां गार्गः
 मातरं भोजनासूर्वे यस्य माता स्पृश्यादि॥ तदा कर्म
 तदा मांगलं कार्यं शुद्धं कार्यं शुभेष्कनिः॥ प्रारंभात् प्राग्निवाहस्य माता
 यदि रजश्चला॥

ननु कुर्वीत कुर्वीत पदिकु र्यान्निरर्थकं ॥ रोगनकः ॥ वृद्धिश्चा
 द्वेष्टते यश्चाद्दोर्मतारजस्वला ॥ तदा कर्मन कुर्वीत
 यावद्दोजनसंगता ॥ अष्टत्रिंशमते ॥ मात्रासहैव भुं
 जीत उर्ध्वमातारजस्वलो ॥ व्रतबंधः प्रज्ञास्तस्यादि
 साह भगवान् यमः ॥ नादिश्चाद्द्वेष्टते यस्य भार्यारज
 स्वला भवेत् ॥ विवाहे नैव दोषस्यादोषस्यामौंजी
 बंधने ॥ धर्मार्थिकु रते विप्रोमौंजीबंधनमेव च ॥ न
 दोषो गभरजसोरित्याह स्मृति संग्रहः ॥ अथोपनय
 नाहेतुमुद्गृह्णाति भनादधः ॥ मात्रासहैव भुंजीया

८२

५ नादीश्चाद्द्वेष्टते च श्यात्कन्यामातारजस्वला ॥ क-यादानं विना कु
 र्यादितिकत्या यतो ज्ञात्वा ॥ ५

चौलमानैकभाजने ॥ शिरवां हित्वा वेपथे नान् स्थपितान्
कुलधर्मतः ॥ शिरवास्थानं भवेत्तत्र मध्ये शिरसि वर्तुळं ॥
श्रमार्णतस्य चैवोक्तमाचार्येण हि रं गुलं ॥ तथा च स्मृतिः ॥
समाप्य मात्रा सह भोजनं च बहिर्निर्दध्याद्वपनाभिषेकः ॥
अलं हतिलं न्यपरिग्रहस्या मुखं स प्रीक्षेत परस्परं च ॥
कारिका ॥ ब्राह्मणस्यो यनयनमुक्तकारि भवेदिहा ॥ हत्वा
चुरपिकं श्राद्धं पूर्वपुनरेह नि ॥ हतस्नानं प्रदं कुर्याद्वा
शिषोवाचयेदथ ॥ भुक्तभोज्यस्य शिरसो वपनं स्नानमा
चरेत् ॥ एवं भूतं कुमारं तमवस्थाय्याति केततः ॥ ज्येति

शास्त्रविदुक्ते तु मूढे ते शोभनेततः ॥ इत्यादिस्वशाखाख्यवि
 धिना कर्मकर्तव्यमित्यर्थः ॥ अथ स्वशाखाविषये ॥ वसि
 ष्ठः ॥ स्वशाखाविधिमुत्सृज्यत्वमस्य विधिमाचरेत् ॥ अप्र
 माणमृषिं वृत्वा जंघेत मसि मज्जति ॥ स्वकर्मपरिमुत्सृ
 ज्य यदन्यत्कुरुते नरः ॥ अज्ञानादथ कालो भास्यः पतित
 मुच्यते ॥ ऋक् शाखिने च कुर्वीत स्वकीयं परिशाखाया ॥
 प्रमादाद्यदि कुर्वीत पुनः संस्कारमर्हति ॥ यजुः शाखावि
 धानेन यदि बद्धं च कर्म च ॥ इतं चापि हितं कर्म पुनः कुर्या
 दथ विधिः ॥ ऋक् शाखाविधिना कर्म यदि स्यादन्यशा
 यजनात्ति स्वशाखा चोदकशाखा कुरुत्माचरेत् ॥ पुनर्ना
 र्हति संस्कारमन्यथा हति चेत् पुनः ॥ ३

८३

खिनां ॥ नां हिति पुनः संस्कारमिति यत्तु विदं मतं ॥ अनुप्रव
चनं ॥ तिष्ठेदहोरात्रमस्तमिते ब्रह्मादनमिति सूत्रं ॥ कारि
का ॥ ओहः शेषततः तिष्ठेत्सायं संध्यामुपास्य च ॥ पूर्ण
पात्रनिधानात्तमुपलेपादि पूर्ववत् ॥ अन्ययश्च ॥ उप
नीतो हि कुर्वीत सायं संध्यामुपक्रमात् ॥ अग्निकार्यत
तः कुर्यादौपनीयनिकानले ॥ अनुप्रवचनीयं च तस्मि
न्नेव कृत्वा शान्ते ॥ समन्वारश्च आचार्यश्चर्वाहूतित्रयं
कृतेत् ॥ सायं संध्यामुपक्रम्य ब्रह्मचारिसमाचरेत् ॥
अपरेद्युः व्रतः स्नातः प्रातः संध्यामुपासते ॥ ४ ॥ ॐ

जिनकार्यं ततो भिक्षां सार्यं प्रातश्च पूर्ववत् ॥ ब्रह्म यज्ञं हि
 गाय त्र्याम ध्या हेतु समापयेत् ॥ ५ ॥ उपाकरणं यत्
 सावित्र्या ब्रह्म यज्ञं ॥ संध्यामाध्याह्नी कीकुर्याद्दास्य
 करि ब्रवीदस्य ॥ ब्रह्मचारि नियमः ॥ मेधाजननं ॥ क्षा
 रादिवर्जं मश्नीयात् ब्रह्मचारिं दिनत्रयं ॥ शयीता धः
 श्वेतुर्थे हि मेधाजननमाचरेत् ॥ आचार्यो वाचयेत् मंत्र
 सु श्रवः सु श्रवा इति ॥ तत्रैव मेखलादीनि न वास्या
 न्यानि धारयेत् ॥ मेखलामजिनदंडं वस्त्रयज्ञोपवी
 तं ॥ पालाशसंनिचोऽस्यानवमन्यानि धारये

त॥ नियमेन ब्रह्मचर्यमर्हं वापि समाचरेत् ॥ अन्यथा
कर्महानि स्यादिति यद्वा विप्रमत्तं ॥ वाससीते स्वगुरवे
मेधाजननकर्मणि ॥ दद्यान्नावत्प्रभृत्येवं कोपीनेन प्र
वर्तते ॥ सूर्यस्य सारे ॥ सदा कार्यं दिजे स्तृक्ष्णं कोपीनं
कटिस्तूत्रकं ॥ कोपीनमहंतं धार्यं खंडं वा वस्त्रपाश्वर्यु
क् ॥ कोपीनं कटिस्तूत्रं च यते स्याद्ब्रह्मचारिणः ॥ ग्राह्यं
नेव गृहस्थस्य श्रोते स्मार्ते च कर्मणि ॥ अथ महानाम्नि
व्रतानि ॥ कारिका ॥ माहानाम्यादि कुर्वीत ततः काले
व्रतत्रयं ॥ उक्तकाले तदाभ्यंतवापनाद्युपवीतिवत् ॥

नवांमौंजीनवंदंडं दत्वा स्थिरं दत्तायथा ॥ संवत्सरं चरेत्
 सुखं ब्रूते तत्रायते ॥ अथोपाकर्म ॥ तत्रेदं गृह्यं ॥ अथा
 ताभ्यां उपोषाकरणं मोषधीनां प्रादुर्भावे अयनेन तत्रायण
 स्य पंचम्यां हस्तेन वेति ॥ तथा च कारिका ॥ अध्यायानां
 मुपाकर्मश्चाचर्यांश्चरेत् न तत्र ॥ मन्मासे हस्तयुक्तायां
 पंचम्यां चातिदिष्यति ॥ अथ ह्येष धयः स्तस्मिन् मा
 से तु न भवन्ति चेत् ॥ तदा भाद्रपदे मासि श्रवणेन करो
 तित्तत् ॥ शीकलः ॥ मसद्ध्येषु पाकर्म न भवेद्यदि वे
 तदा ॥ आपादे श्रावणे मासे हस्ते वा ककटे रवौ ॥ तद

भावेऽप्यन्यस्मिन्मासे वा श्रवणे कुर्यात् ॥ नोदगयन इति ॥ य
दि चेदुभय व्याप्तिविह्वलं धरि काक्षयं ॥ तत्कर्म सफलं हे
यं उपाकरणसहितं ॥ यवर्ण्युदयिके कुर्युः श्रवणात्तेतिरी
यकाः बह्वचः श्रवणे कुर्युः हस्तर्षे सामवेदिनः ॥ धनिष्ठा
संयुतं कुर्याच्छ्रवणं कर्म च भवेत् ॥ तत्कर्म सफलं हेयं उ
पाकरणसहितं ॥ संक्रांतौ ग्रहणे चैव मूढे गुरु शुक्रयोः ॥
उपाकर्म न कर्तव्यं सतके मृतके पिवा ॥ गर्गः ॥ अर्धरा
त्रादधस्ताच्चैः संक्रांतिं ग्रहणं भवेत् ॥ गुरु भार्गवयोर्मूढे वा
त्येवावार्धके पिवा ॥ तथा धिमास संसर्गमलमासादिषु

द्विजेः॥ प्रथमो या इति न स्यात्तरतं कर्म विना राहृत् ॥ अथा
 द्विकंतु यत्कर्म क्रियमाणं न कुर्व्यति ॥ अथोत्सर्जनं ॥ जयो
 त्सर्गेषु मासान धीयते तिस्रः ॥ कारिका ॥ आध्यायोत्सर्ज
 नं माध्याह्ने मास्यां विधीयते ॥ ग्रामादहो विविक्ते स्यादु
 पलेपादि पूर्ववत् ॥ मनुः ॥ पुष्ये तु चंदसो कुर्याद्बृहस्प
 र्जनं भवेत् ॥ माघे शुक्लस्य वा प्रात्येपूर्वादि प्रथमे हनि ॥
 उत्सर्जनं न भवेच्च दुक्तकाले तु वेयं हि ॥ उपाकरणकाले तु
 कुर्यादुत्सर्जनं बुधः ॥ कादा- जिनः ॥ उपाकर्मणि चोत्स
 र्जगौतमादींश्च सत्यै ॥ ऋषीन्द्र भूमयान् त्वा पूजयेत्त

पयेततः॥ अनध्यायास्मृतो सिद्धान्परिहस्यत्वधीयते॥ य
त्स्वपूर्वमधीतेसोप्रारंभेतु शुभेहनि॥ अथानाध्यायानाह॥
पक्षद्वयेचतुर्दश्यामष्टमीद्वितयेतथा॥ प्रतिपद्वर्षपूर्णे वा
नाध्यायाः परिकीर्तिताः॥ चानुर्मास्य द्वितीयासुयुगम
न्वंतरादिषु॥ अष्टकासुचसर्वसुतथासोपपदासुच॥
अयनेविषुवेचैवश्रवणाद्वादशीतथा॥ शयनीबोधिनी
चैवद्वादशीपरिकीर्तिताः॥ द्वितीयाश्रितपक्षस्यसाभवे
श्रितसंज्ञका॥ आश्विनस्यतुवाशुक्लाद्वितीयाश्रितसंज्ञका॥
भरणीश्रितपक्षस्यद्वितीयापितथैवच॥ शंकाचतुर्दशीचै

५०

८३

अथ चातुर्मास्यदितीया माह। उच्यते तपस्ये च याद्वितीया विधु शये॥

५०

वतथासख्या चतुर्दशी॥ अनाध्यायास्त्रिमेनित्या इति प्रो
क्तो महार्षिभिः॥ अथ नेमि निका नाह ग्राम सहादिकान्यपि
शंखा चतुर्दशी चैव तथा सेख्या चतुर्दशी॥ निर्घाते भू
मि चले नैज्योतिषां चोपमार्जने॥ एतान् कालिका विं
धादनध्यायान् तानपि॥ चातुर्मास्यदितीयास्ताः प्र
वदेति महर्षयः॥ अथ युगादयः॥ माघे पंचदशी वृष्ठा
नभस्य च त्रयोदशी॥ तृतीया माध्वे श्रकान च मृजे
युगादयः॥ अथ मन्वादयः॥ आश्वयुक् शुक्ल नवमी द्वा
दशी कार्तिके सिता॥ तृतीया चैत्र मासस्य तथा भाद्र

८७

पदस्य च ॥ श्रावणस्याष्टमी हस्तापोषस्यैकादशीसिता ॥ सि
ताषाढस्यदशमीमाघमासस्यसप्तमी ॥ श्रावणेचाप्यमा
वास्याज्येष्ठेपंचदशीसिता ॥ आषाढीकार्तिकीमाघीचैत्री
मन्वाद्यः स्मृताः ॥ अथाष्टकाः ॥ माघेचौषे तथा माघेफा
ल्गुणेनेभेस्येपि च ॥ हस्तपक्षेष्टकास्ति स्रः सप्तम्यादिष्व
क्रमं ॥ अथ सोपपदाः ॥ ज्येष्ठशुक्लद्वितीया च ह्याश्विनीद
शमीसिता ॥ चतुर्थीद्वादशीमाघे एता सोपपदा स्मृताः
मृगश्रृङ्गकर्कटसंक्रान्तिर्द्वादशिरण्यने ॥ अथैव चतुर्त्वा
मेषो विषुवोत्तौ प्रकीर्तितौ ॥ चतुर्दश्यां यदा पर्व प्रागस्ता

दृश्यते रवेः ॥ अनध्यायं प्रकुर्वीत त्रयोदश्यां तु सर्वदा ॥ आ-
 सायं प्रातरारभ्य त्रयोदश्यनुवर्तते ॥ अनध्यपौ भवेत्तत्र
 भूते दर्शो भवेद्यदि ॥ यथा संस्थे तु वै भूते त्रयोदशी भवेद्य-
 दि ॥ वेदविभिः समारव्याता सेव संख्या चतुर्दशी ॥ अन-
 ध्यायेष्वध्यायानां देवैश्चाहः प्रहरे ध्रुवं ॥ हं तादंडेन चंद्रो-
 हा नमस्तास्वर्गं नयंति हि ॥ नानुरोधस्तनुध्याये होमं प्रवेष्टु-
 चैव हि ॥ विदोपाकरेण चैव स्वध्याये चैव नित्यके ॥ अथ प्र-
 दोषः ॥ मण्डली च द्वादशी च स्यादधरात्रादधो यदि ॥ नवना-
 आत्तीयचिह्नदोषो मुनिभिः स्मृतः ॥ युगसप्तत्रयोद-

श्यां वर्तते स्तमया दधः॥ प्रहोषंतत्र कुर्वीत ह्येका धं घटि
का सुच॥ युगश्चतुर्थी सप्तसप्तमिति॥ अथ गोदानं॥ गो
दानं स्नातकं चैव समावर्तनं कंतथा॥ चोत्कोपनयने चैव
न कुर्याद् क्षिणायने॥ मरिचिः॥ गोदानमवृतस्येह वि
वाहश्चेधुयस्त्रितः॥ याम्यायनेपि कुर्वीत गोदानं स्नातकं
चैव॥ चकारात्समावर्तनं॥ एतेन गोदानं षोडशे वर्षे केश
शब्दे तु श्मश्रुशब्दो न्कारयेदिति सूत्रं॥ तथा च कारिका॥
गोदानं चोत्कोपकार्यं षोडशशब्दे तदुच्यते॥ अंकोपवेशनं
नास्ति श्मश्रुणा मुदुनं भवेत्॥ अथ समावर्तनं॥ अथैता

तूपकल्यपीतसमावर्तमानादिति सूत्रं ॥ कारिका ॥ वेद
 प्रवृत्तानिवापारं नीत्वा ह्युभयमेव च ॥ व्रतयस्ते तु शब्दा
 र्थप्रारण्य ॥ ध्ययेन ह्येते ॥ विद्यांते गुरुमर्थं न किमर्थं क
 रवापिते ॥ यमर्थं महत्तं ह्येतां नुज्ञातवाप्य च ॥ कु
 वीतस्वयमेवैतत्समावर्तनं संज्ञकं ॥ प्राप्योद्गयनाद्यु
 क्तमुक्तस्वस्य यनं स्वयं ॥ अथ स्नातकः ॥ विद्यांते गुरुम
 र्थं न निमं ॥ यं ह्येतां नुज्ञातस्य वा स्नानं तस्येतां निव्रतानि भ
 वंतीति सूत्रं ॥ कारिका ॥ अथ शिष्योऽसमावृत्तानामोपां सुगु
 र्देवदेव ॥ ७ ॥ अस्तु ध्वं वेदः स्थानं इदमर्थं पृष्टं ह्येतां निव्रतानि ॥

माश्रमं ॥ हे देवदत्तगोस्त्रं वस्यामो भोयइत्यथ ॥ मथावा
रंतथाकुयदिकस्मिन्नपिवादिने ॥ गोदानादीनिकर्माणि वि
वाहासुर्ववासरे ॥ एकतंत्रेण वा कुर्यादितियज्ञविदो वि
दुः ॥ अथ मधुपर्कः ॥ ऋत्विजो ब्रुत्वामधुपर्कमाहरे स्नात
को योपस्थिता येत्यादि मधुपर्को भवति भवति भवतीत्यं
तं ॥ मनुः ॥ द्विराचम्य समासीनः कर्त्ता प्रत्यङ्मुरवो वारं ॥
प्राङ्मुरवंतु समासीनं मधुपर्केण पूजयेत् ॥ गुरुणानुम
तस्नात्वा समाब्रुतो यथाविधिः ॥ उद्धेतद्विजोभायां
सवर्णं लक्षणं चित्तां ॥ यस्यास्तन भवेद्दातानविज्ञाय

तया पिता ॥ नो पत्रं स्वेतना प्राज्ञः पुत्रिका धर्मशोकया ॥ समाने प्र
 चरं कथां सपिंडां चैव गोत्रजां ॥ नैव तं वरयेत्प्राज्ञो मातृवत्परि
 कीर्तितः ॥ वाग्दानं च प्रदानं च वरं संपाणि पीबुनं ॥ स प्रपदीति
 पंचागो मुनिभिः परिकीर्तितः ॥ तत्र वाग्दानं ॥ कुर्याद्देवाहि के मा
 सि वाग्दानं द्विजसत्तमः ॥ कलशेन समायुक्तं स पूज्य गणनायकं ॥
 सैनिधौ हि देवानां कन्यको मसुताय वै ॥ त्वया स्विक्रियताम
 प्यसु सुपादियते मया ॥ कर्मणामनसा वाचा संप्रीत्या धर्मवृद्ध
 ये ॥ दायाप्यसुहृद्दर्शः समवेत्त न निश्चितं ॥ कन्याते मम पुत्रा
 यस्वीर्यते वमयाद्यैव ॥ स ते पांसुनि धाववममवंशमिदं दये ॥
 संबंधं गोत्रमुच्चार्य दद्याद्देकन्यकां पिता ॥ हस्ते पितुर्वरस्या

यताबुलंसाक्षतंफलं ॥ दास्येहंतेद्यपुत्रायसुरूपाममकंन्य
का ॥ आसादयविवाहार्थंद्रव्याणिमंगळानिच ॥ स्वीकृताम
मपुत्रायममाद्यतवपुत्रिका ॥ सफलंसाक्षतंदद्यायथार्च
न परस्परं ॥ अथयज्ञानं ॥ कन्यायावरणसुर्वप्रदानंवेव
कारयेत् ॥ संपूज्यकन्यकादद्याद्स्त्रालंकारभूषणं ॥ प्रदा
नेपदकुलदिकर्णकुंठादिभूषणं ॥ लब्ध्वाशिषोयविश्रे
भ्यस्तेभ्योदद्यात्फलानिच ॥ अथवरणं ॥ प्रार्थयेद्देदसंप
त्नानमधुपर्कणफ्रजितः ॥ मदर्थंरुणीध्वंकन्यामितिदत्वा
वदक्षिणं ॥ गोत्रोद्भवस्यगोत्रस्यसंबंधस्यामुकस्यच ॥

नश्रेयो त्रायपुत्राय ह्यमुका यवरायवे ॥ कन्याया अपि गोत्र
 स्य यथा पूर्वदुचरेत् ॥ नम्रीमथ च पौत्री च पुत्री कन्यायथा
 विधि ॥ कन्या समीपमागत्य ब्राह्मणेः सह वै पिता ॥ इह
 त्वाभोदि जाय चंदणी ध्वं कन्यकामी मां ॥ प्रत्युच्य स्तेदि
 जा सर्ववयं चैमां वदणी महे ॥ प्रसूयंते तिस्रस्तु वै जयेयु
 ब्राह्मणास्ततः ॥ अष्टौ वाथ च त्वारो ब्राह्मणा वेदपारगा ॥ च
 कन्याया वरणे चैव येऽप्याः कर्माणि चोदिरे ॥ गच्छंश्च लो
 ति वाक्यानि पक्षिणा मप्रियाणि च ॥ जपेत्कनिक्कदत्सुक्तं ॥ ११९९ ॥
 देवीं वाचमृचंतथा ॥ अथ पाणिपीडनं ॥ धर्मे चार्थे च का

मेव नातिचरितव्यातथा ॥ इयं गृहीति पाणिभ्यां पाणीति
 पाणिपीडनं ॥ गृभ्णामिते सो भगवाय हस्तमित्यं गुष्टमे
 व गृहीयादित्येकपाणिपीडनमाह वृत्तिकारः ॥ अथ स
 तपदी ॥ अभ्युक्ता मयतीशान्यां वधुंसत्यपदानितु ॥ स
 वाभ्युक्ता मयेत्सुर्वदक्षिणपादमात्मनः ॥ इति प्रसंगतः
 पंचागोपिविवाहोदृष्टिः ॥ अथ मधुपर्कः ॥ द्विराचम्य
 समासीनः कर्त्ता प्रश्नश्चुरवावर ॥ प्राञ्जुखंतं समासीनं
 धुपर्कं फलजयेत् ॥ कुलमये परीक्षेत येमातृतः पितृत
 श्वेतियथोक्तं पुरस्तादुद्धिमते कन्याप्रयच्छे बुद्धिरूपशी

स

९२

स्मि

ललक्षणसंपन्नामरोगामुपयच्छेत्ति॥ करिका॥ यथो
 क्तलक्षणं कन्यामुक्तकाले समुद्देहत्॥ स्यादाभ्युदयिकं
 श्राद्धपूर्वकं वाद्यवासरे॥ अपरेद्युः सतस्मातो हतवस्त्र
 धृतो वरः॥ स्वलं हतः सितछत्रोपहातिर्यातिबांधवैः॥
 वृत्तो वधून्तरंगत्वामधुपर्कं लपूजितः॥ स्वर्गहोक्तेन
 विधिना देत्वा कन्यां स्वर्गारविना॥ वरो यत्ता प्रगृहीया
 त् स्वर्गारोक्तविधानतः॥ देशग्वारानुधर्मण विवाह
 कार्य एव तु॥ तथा च सूत्रे॥ अथ खलु च्चाविव जनपद
 धर्माग्राम धर्माश्च तान्विवाहे प्रतियादिति॥ अलं हसे

९३

कं न्यामुदकपर्वदिघादेशब्राह्मो विवाह इत्यादिस्तदतीतदू
 भ्यो हरेत्सरास्रस इत्यंतमष्टधा विवाहः ॥ तथा च मनुः ॥
 ब्राह्म्यो देवस्तथैवार्षः प्राजापत्यस्तथासुरः ॥ गंधर्वो रा
 क्षसंश्चेवपैशाचश्चाष्टमो धर्मः ॥ चतुरो ब्राह्मणस्याधा
 श्रशस्तान्कवचेषु विदुः ॥ राक्षसंश्च त्रियस्येकमासुरं वै
 श्यशुद्रयोः ॥ आष्टाद्यचार्यित्वा च मृतः शीलवते स्व
 यं ॥ आहूय दानं कन्याया ब्राह्म्यो धर्मप्रकीर्तितः ॥ यज्ञे तु
 विंशतिस्तस्य कृत्स्नं विजे कर्म कुर्वन्तु ॥ अलं हते सुता दानं दे
 वं धर्मप्रचक्षते ॥ एकं द्वे मिथुनं देवाचरादाय धर्मतः ॥

चिन

॥

कन्याप्रदानं विधिर्वर्धो धर्मः स उच्यते ॥ सहो भ्यैश्चरतां धर्म
 मित्तीवान्वा नु भाषितु ॥ कन्याप्रदानमभ्यर्चप्राजापत्यो विधि
 स्मृतः ॥ ज्ञातिभ्योऽद्रिविण्दत्त्वा कन्यायै वैश्वराक्षितः ॥ क
 न्याप्रदानं स्वीकुर्यादासुरो धर्म उच्यते ॥ इच्छयान्योन्यसं
 योगः कन्यायाश्च वरस्य च ॥ गांधर्वसन्तु विज्ञेयो मैथुनं
 कामसंभवः ॥ हत्वा छित्वा च भित्वा च क्रोशंती रुदंती ग्रहा
 त् ॥ प्रसह्य कन्यां रणे राक्षसो विधिरुच्यते ॥ सुसामन्तां प्र
 मत्तां चरहोयत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहानां पैशगचः
 कथितोऽष्टमः ॥ संतिष्ठेत्प्राञ्जुरवी कन्यातिष्ठेत्प्रत्यञ्जुरवो

वरः ॥ मुहूर्त्तेशोभने काले त्वं तर्थायां वरं तयोः ॥ स्वसतां
सुमुहूर्त्तं तु क्षिपेतां शिरसोर्मिथः ॥ क्षिपेत्कन्या क्षतान् प्र
वंपश्चाच्चैव क्षिपेद्दूरः ॥ ऋक् स्यादिभिर्मन्त्रैर्क्षिपेत्पुरुषं ने
तं द्विजः ॥ आशिषो वाचयित्वा यथयाचारं तथा चरेत् ॥
ततश्चोदञ्चुरवस्तिष्ठेत्सभायः कन्यकापि वा ॥ प्राप्नु
स्वायस्वितायाथ कन्या दद्यात् वराय वै ॥ अग्निरेव द्विज
ग्याणं कन्यादानं पशुस्यते ॥ इतरेषां तु वर्णनामिह तरेतर
काम्यया ॥ दंपत्योरक्षणा र्थं हि बध्नीयात्ककुलं तयोः ॥
एकमेकस्य करमोर्बध्नीयात्तां तु दंपति ॥ अनादेशो दक्षि

एंग्रतियाद्विती भाष्यकारः॥ शो नकः॥ द्विगुणेनैव सुत्रेण
 च धावेष्टितं तेयोः॥ ततोऽप्यधोऽर्ध्वतोत्तार्यप्रकोष्ठे बध्नन्त
 योः॥ रक्षणा र्धं दक्षिणे हस्ते बध्नीयात् कंकणं तयोः॥ बंध
 नं कन्यकाय च वरपुर्व विमोचनं॥ सूत्रं चतुर्गुणं हत्वा दंपत्ये
 वेष्टितं च यत्॥ रक्षा र्धं कंकणं प्रादुश विक्केन समन्वितं॥
 विवेकान्ते कृत्वा पुष्पांसां त्वध्नीयाद् दक्षिणे करे॥ अथ वामक
 रे स्त्रीणां च हस्ते ति मंत्रतः॥ इत्यनेन केचित् कन्याया वा
 मकरे बध्नीति संश्वेदे नान्वारः॥ देहाधर्मानुसारत इति
 व्यवस्था सा तव्यं॥ कन्याये वा ससीदत्वा बध्नीयाद् दास

सीतयोः॥ वधीयान्मंगलं सूत्रं कुंकुमोक्तं सुत्रो भनं॥ इत्या
दि संप्रकुर्वितदेशधर्मानुसारतः॥ उभौ वेदिं ब्रजेयाता हो
मस्तत्र विधीयते॥ अथ वेदिकालक्षणं॥ हस्तो छित्तांचतु
र्हस्तांचतुर्हस्तांसमंततः॥ स्तंभैश्चतुर्भिः संयुक्तं विवा
हे वेदिकां शुभां॥ विस्तारितां हस्तचतुष्टयेन हस्तो छित्तां
मंदिरवामभागे॥ स्तंभैश्चतुर्भिः दत्तनिर्मितां गीवेदीं वि
वाहे प्रवर्तितं संतः॥ अथ पक्षः॥ कन्या हस्तेः पंचभिः सप्त
भिर्वा वेदीं कुर्यात्कुर्मयष्टो छित्तां गी॥ रम्ये हर्म्ये निर्गमा
द्वामभागे जायापयोराशिषो वा च इत्वा॥ ब्रतबंधे वेदिका

आकृष्यगादीपदषट्कयुक्तामुदीचयाम्यानिपदानिपंच॥
 एवंविधोज्योतिषरत्ननिर्मितावरोः रातायुर्भवतीहवेदि
 का॥ अन्यपक्षः॥ आचार्यस्यपादौषभिश्चतुर्भिरथवाक
 रेः॥ विस्तरतान्वतुरस्नाचवरोर्वेदिकरोन्नता॥ लंबाभि
 तिर्द्विहस्ताचद्वान्निशदंशुकेन्नता॥ प्राग्वेद्याविवोहचवि
 स्तरताद्वादशांगुला॥ अष्टावष्टौप्रकुर्वीतसोपानमथपा
 र्श्वयोः॥ तदग्रेकुंडलाकारंइतियज्ञविशंमतं॥ अथपीठं
 अष्टत्रिंशांगुलंपीठंउन्नतस्याष्टदंशुलं॥ अष्टांगुलंतुवि
 स्तारंकुर्याद्वैदंवरारिकं॥ अथहोमः॥ कारिका॥ होमदेशं

ब्रजेयातापरिग्रहकरैमिथः॥ आत्मनोदक्षिणेपार्श्वेबधुं
तामुपवेशयेत्॥ विवाहस्यादिनेयस्मिद्दिवावायदिवा
निशि॥ होमस्तत्रैवकुर्वीतयथानुक्रमेणनतु॥ होमइ
तिविवाहहोमइत्यर्थः॥ तावद्धिवाहोनैवस्याद्यावत्सप्त
दीभवेत्॥ तस्मात्सप्तपदीकार्याविवाहेमुनिभिः स्मृता॥
वृद्धमनुः॥ एकत्वेसागताभर्तुः पिंडेजोत्रेचसुतके॥ स्वगा
त्राभ्रांशतेनारिविवाहात्सप्तमेपदे॥ गृहप्रवेशानीहोमंहो
मंवैवाहिकंहिचै॥ एकतंत्रेणवाकुर्यादेकस्मिन्ननलेपिच॥
स्ववामेसामगः पत्नीलाजादुक्षोपवेशयेत्॥ यजुः सप्तप

१६

दाह ध्वं हो मांते चैव बहवः ॥ सायमौपासनं कुयदि स्तया
 ते दिवा करे ॥ स भार्यो विधिना चैव तस्मिन्नेव द्रुताशने ॥
 कारिका ॥ अथ यस्मिन्निवाहान्ति रसं ब्रूहनि तस्य तु ॥ सा
 सायंतनमारभ्य वन्ही परिचरेत्स्वयं ॥ रात्रावती तः का
 ले श्वेत्सायं वै तदुपक्रमः ॥ आत्मनो संभवे यत्नी पुत्रा
 दय इति स्थितिः ॥ अथ रात्रि भागः ॥ रात्रिं त्री भागा
 कुर्वीत द्वौ भागौ पूर्ववासरे ॥ परस्मिन् ~~स्मिन्~~ तृतीयो भागो
 विवाहे सुतके कृतौ ॥ मध्ये अग्नौ विनष्टे ॥ चतुर्थ मध्ये
 पनले विनष्टे संधान मये स्तथ लोकि काग्नौ ॥ औपा

१६

विवाहोपासनासूत्रं नृसिंहसंतिमार्गते । परिणीयादिर्न च स्नाहोमशेषं समापयेत् =

सनासूत्रं मथपिनष्टे विवाहोमं विधिवच्च जुहुयात् ॥
प्रयोगपारिजाते ॥ विवाहोमे प्रकृतिकन्यायादिरज
स्वला ॥ त्रिरात्रदपतिस्थातां पृथक् रायासनाशने ॥
चतुर्थे हनि संस्नाता तस्मिन्नग्नौ यथाविधि ॥ विवाहो
मं कुर्यात्तां कन्यादानादिकं तथा ॥ चतुर्थी मध्ये कन्याचे
भवेद्यदिरजस्वला ॥ त्रिरात्रमशुचिस्तेकाचतुर्थे हनि
शुध्यति ॥ भुजानहोमं कुर्वीत प्रायश्चित्तविधियते ॥
श्रियं संपुजयेद्भक्त्या पुनर्होमे विधीयते ॥ अथ रात्रौ दा
नं ॥ कन्यादानं निशीथे श्वेदरायो यो वित्ताय च ॥ उपोषि

तः सुतां रघात् ब्राह्म्यादिषु चतुर्ष्वपि ॥ अन्यपक्षः ॥ कं
 न्यादानं निरुगीये चेतर्दिवा भोजनमाचरेत् ॥ पुनस्तात्वा
 जयेद्देवी पिता कन्याप्रयच्छति ॥ भुक्ता समुद्धेह कन्यासा
 वित्री गृहणं तथा ॥ गांधर्वा सुरयोरेव विधिरेष उदाहृतः ॥
 अथ कं न्यादानं ॥ पिता पितामहो भ्राता पित्र्यो गोत्र
 जो गुरुः ॥ माता महो मातुलो वा कन्यादावा धवाः क्रमा
 त् ॥ पित्रादिदानभावे तु कं न्या कुर्यात्स्वयं वरं ॥ इत्येवं
 केचिदाचार्याः ॥ प्राहुर्महति संकटे ॥ अथान्यशास्त्रि
 ने धनं ॥ स्वशास्त्री चेद्देवानस्यात्कस्मेदेया तु कन्यका ॥

स्वगृहोक्तविधानेन दद्यात्तां परशाखिने ॥ पुजयेन्मधुप
 केण स्वशाखां विधिना वरं ॥ आकन्यादानपर्यंतं पिता कु
 र्यात्स्वशाखतः ॥ अथ दंपतिनियमः ॥ तत्रेदं सूत्रं ॥ अतः
 उर्ध्वमक्षारालवर्णाग्निो ब्रह्मचारिणावलंबुर्वाणावधः
 शायिनो स्यातां त्रिरात्रं द्वादशरात्रं संवत्सरं चैकस्मिन्
 ति ॥ तत्र स्मृतिः ॥ विवाहे दंपति स्यातां त्रिरात्रं ब्रह्मचारि
 णो ॥ अलं ह्येतावधः श्वैव सह शय्यासनात्तनौ ॥ कारि
 का ॥ वध्यासहैव कर्तव्यो निवासः श्वसुरालये ॥ चतु
 र्थरात्रं मते वै कस्मिन् देवं वदेति ह ॥ अथ चतुर्थी ॥ उथाया

शि

३ = चतुर्थमपि ज्ञाप्येन दोषो यदि नरस्य तु ॥ दत्तामपि पुनर्दद्यात्तान्यस्मै विदुर्बुधः ॥ आ-चा-पः ॥ वरे प्रवः
 = श्यादोष-परिसंगदधो यदि ॥ दत्तामपि हरे दद्याद-न्यस्मा इति केचन ॥ हे माद्रौ ॥ जले तु पुनरुवाहं

५०

९६

पररात्रेस्तु चतुर्थ्या कन्यका पिता ॥ कुर्वितमंगलस्नानं
 भार्या चैव हितस्य तु ॥ दयति मंगलस्नानं हत्वा वस्त्रं च
 धारयेत् ॥ ताभ्यां च वाससी दद्यादोरिणी पुजेयेदर्थं ॥
 बळिदानं ततः कुर्याच्चतुर्दिष्ठयथाक्रमं ॥ अनेन बलि
 दानेन प्रियतामिह देवताः ॥ पित्रे वरस्य मान्त्रे च दद्या
 दस्त्राणि चैततः ॥ वरमातुः करे दद्यात्वंशपात्रं सुपू
 जितं ॥ वंशदानमिदं पुण्यं वंशानां वंशवर्धनं ॥ वंशस्य
 वर्धते दानं अतः शांतिप्रयच्छ मे ॥ अस्मदाही सुहृदं
 धुमुत्कायाति भवद्गुरुं ॥ मातः पालय भावेन कन्यामेव

५०

अनेन दत्तमात्रतः ॥ क्रमिं विदुर्बुधः शास्त्रं वि

६ = ॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥

तद्युजन्मैतः

✓ कर्म

रवेत्सलां ॥ कन्यासंपालितास्माभिः क्षणमौन्ननचभुतः ॥
दीयतेतेसुतायाद्यप्रीतयेपार्वतीपतेः ॥ कन्यासंपालि
तावाभ्यां इतिस्नेहेनपूर्ववत् ॥ इदानींतवपुत्रायदत्तास्मि
हेनपाल्यतां ॥ इतिचतुर्थि ॥ अथवधूप्रवेशः ॥ तत्रेदंस्
त्रं ॥ प्रयाणउपपद्यमानेषुषास्तेनोनयतुहस्तगृह्येतिया
नमोरोहयति ॥ कारिका ॥ विवाहानंतरंगच्छेत्सभार्यः स्व
स्यमंदिरं ॥ यदिग्रामांतरेतस्यात्तत्रयानेनगंग्यते ॥ विवा
हात्प्रथमेयोषेचाषाढेवाधिमासके ॥ नसाभर्तृगृहेना
रिचैत्रेतातगृहेतथा ॥ वंशदानविनायस्तुभंडपोद्वास

नयदि ॥ आशानाकुरुते मूढोदं पयोक्षला मायुबः ॥ विवाहमा
 रभ्यवधुप्रवेशो मध्ये शुभः षोडशवासरसं ॥ निषिद्धतारा
 तिथियोगदोषानतत्र चेवं मुनयो वदंति ॥ आषोडशदिना
 दर्चाकूनववध्वाप्रवेशानं ॥ तिथिवासरताराणां दोषस्तत्र
 न विद्यते ॥ अयुग्मदिवसे यदि पंचमेति रास्तस्तदूर्ध्वं न
 दिवा अरास्तं ॥ वधूः प्रवेशानं कार्यं पंचमे सप्तमेऽपि वा ॥
 नचमेति शुभे चारे सुलग्ने रात्रौ नो बले ॥ उद्वाहे चतुरष्ट
 दशदिने अष्टवधूवे शानं ॥ मासाः षट्दिवचतुरष्टदशकं
 श्रीपंच आयुः प्रदं ॥ वर्षेषु द्विचतुष्टयं मशुभं चाव्यं

षष्ठं च विष्णुमनेष्टं

मुह्योयैः पूर्वापुण्यमनोरथाविभवदावध्वाप्रवेष्टो भवे
त् ॥ चधुप्रवेष्टो नदिवाप्रशस्तो नृपप्रवेष्टो ननिशिप्रश
स्तः ॥ दिवाचरान्नोचग्रहप्रवेष्टो संकीर्तितः स्यात्त्रिविधप्र
वेष्टो ॥ अथ देवकोशायनं ॥ समेव दिवसे कुर्याद्देवको
शायनं बुधः ॥ विषमे दिवसे नेष्टं हित्वा सप्तमपंचमो ॥
प्रतिष्ठादिनमारभ्य षोडशगहाच्च मध्यतः ॥ मंडपोदास
नं कार्यं उद्गारे च ब्रते दश ॥ ब्रत इति उपनयने दशगह मध्ये
इत्यर्थः ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ वरे देवांतरगते त्रीन्तू संप्रती
क्ष्य वै ॥ कन्यायस्मै प्रदातव्या वादाने तु हते सति ॥ पंच

त्वंचरोगघ्नेद्वाग्दानेयदिचेहते॥ कन्यान्यस्मैप्रदातव्या
 तथासप्तप्रदासुरा॥ हतेसप्तपदेभर्तुःवियोगोयदिज्ञाय
 ते॥ नदेयापुनरन्यस्मैकलोकं कन्यामनिविमिः॥ अथप्र
 तिकुलं॥ स्मृतिचंद्रिकायां॥ हतेवाङ्मन्येपिस्थान्मृत्यु
 मयस्यगोत्रिणं॥ तदानमंगलंकार्यंनारिवैधव्यबंधं॥
 भर्तुः॥ वाग्दानानंतरंयत्रकुल्योक्तस्यचिन्मृतिः॥ तद्वा
 दाहानैवकार्यःस्वयसस्वयदोयतः॥ हृद्भोगोनकः॥ वर
 वध्वोःपितामातापितृव्यश्चसहोदरः॥ एतेषांप्रतिकु
 लंचेत्तमहाविघ्नकरंध्रं॥ पितापितामहश्चैवमाताचै

वपितामहि ॥ पितृव्यस्त्रिसुतो भ्राता भगिनीयाविवहि
ता ॥ एभिरेव विपन्नेश्च प्रतिकुलं बुधैः स्मृतं ॥ अन्यैरपि
॥ विपन्नेस्तु केचिदुचुर्नत भवेत् ॥ मंडव्यः ॥ दंपत्योः पित
रो भ्राताद्युपनितस्तु सोदरः ॥ पितृव्यतादृशश्चैव पिताम
हपितामहि ॥ एषामन्यतमो कश्चिन्नरतो भवति मानुषः ॥
हृते वाङ्मन्ये पुंसां प्रतिकुलं प्रजायते ॥ दीर्घरोगाभिभू
तश्च दूरदेशस्थितस्य च ॥ उदासवर्तिनश्चैव प्रतिकुलं न
विद्यते ॥ प्रतिकुलेति संजाते विवाहं नैव कारयेत् ॥ प्रतिकु
लेनिके प्याहुः कर्तव्यं शान्तिपूर्वकं ॥ प्रतिकुले कालमाह

॥ पितुर्मातुश्च पत्न्याश्च वर्षमर्धं तदर्धकं ॥ सुतभ्रातृसार्धमा
 समन्येषामाससंमितं ॥ तद्वत्तेन श्रुतिं कुरुत्वा यथोक्तं विधि
 नाततः ॥ पुनश्चैवाथवाग्दानं कुरुत्वा लङ्गं विधीयते ॥ प्रतिकु
 षे सपिंडानां मासमेकं विवर्जयेत् ॥ श्रुतिं कुरुत्वा विधानेन त
 तालङ्गं विधीयते ॥ संकटे समनुप्राप्येया हवल्मेनेसागिना
 श्रुतिं कुरुत्वा गणेशस्य पूजां कुरुत्वा समाचरेत् ॥ श्रीयंगो
 रीतथा विष्णुं मयूं जयमतः परं ॥ एतौ च प्रार्थयेद्भक्त्या
 तत्तन्मंत्रेणैवैकमात्रं ॥ सहस्रमयुतं वापि ब्राह्मणेः का
 रयेज्जपं ॥ एतेषां प्रतिमाः कार्या आदित्यादिग्रहांस्तथा ॥

शांस्तुक्तविधिनाकुर्यात्कलशस्थापनादिकं ॥ समिद्धिश्च
रूपान्वेव होमः कार्यो यथाविधिः ॥ ततो व्याहृतिभिर्होमं श
तमष्टोतरं हुनेत् ॥ ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समाप
येत् ॥ कलशस्थेऽदके नैव सिंचयेत्तदपि तच्चितो ॥ आचार्यं पू
जयेद्भक्त्या च स्त्राङ्गं कारभुषणे ॥ ऋत्विग्भ्यां हस्तिणां दत्त्वा
ब्राह्मणान् भोजयेद्य ॥ प्रतिकुलविधिः प्रोक्त इत्येवं पूर्वसु
रिभिः ॥ हुत्वा शान्तिकं यस्तूनिषिद्धे सति दारुणे ॥ यः करोति
शुभं गवादिघ्नस्तस्य पदेषु ॥ ॥ अथ पितरि मृतेशु भक्त
मनिषेधः ॥ मृते ताते जनन्यां च वर्षे वर्षार्धे मेव च ॥ न कु

यच्छुभकर्मणि कुलधर्मास्ति यैव च ॥ पितुरब्धमशौचं स्यात्
 षमासं मातुरेव च ॥ मासत्रयं तु भार्या यदि धर्मात् पुत्रयोः ॥ अ
 न्येषां तु सपिंडाणां मासमेकमुदाहृतं ॥ उक्तकालावधिर्यावत्ता
 वन्नैव शुभक्रिया ॥ दशाहानंतरं प्रोक्तं आशौचं यदि जन्मनां ॥
 शुभार्थ एव जानीयात् सूतेपि हि सपिंडने ॥ यावदाशौचमा
 रभ्य सपिंडिकरणं भवेत् ॥ विवाहार्थं निसर्वाणि शुभकर्म
 णिवर्जयेत् ॥ मृतेपितरि यस्याथ मृता मामपि मातरि ॥
 न कुर्याच्छुभकर्मणि वर्षवर्षार्धमेव च ॥ व्रतबंधं विवाहं
 च न कुर्याद्भक्तिमान्सुतः ॥ वर्षवर्षार्धं चैव सूतेपि हि

कन्यायाश्चालिकास्तश्चेद्वरस्यापि न वेदादि । तस्योद्वाहन दोषो स्मितथा
चौत्तोपनायते । शुभे कर्माणि कार्याणि नित्ये स्मृतं केहिनु ॥

सपिंडने ॥ विवाहादिषु कुर्वितयसमरुहति सकरे ॥ सपिंडीकर
णादूर्ध्वमासिकान्यपवाक्यं च ॥ अथ विवाहादिसुतकोपतिः
॥ चौत्ते चैवोपनयने विवाहे च महाभरेव ॥ त्रिषष्टदशैकविं
शत्याप्रारंभेनास्ति सूतकं ॥ तथा च ॥ एकविंशत्यह्यं होवि
वाहेदशवासराः ॥ त्रिषष्टचौत्तोपनयने नांदिश्राद्धं विधीय
ते ॥ प्रारंभो वरणं यज्ञे संकेत्यो व्रतं भस्म त्रयोः ॥ नांदिश्राद्धं
विवाहादौ श्राद्धपाकपरिक्रिया ॥ व्रतयज्ञविवाहेषु श्राद्धे
होमेजपार्चने ॥ प्रारंभे सुतकं न स्यात् अनारध्वेतु सुतकं ॥
प्रारंभादूर्ध्वमात्रेण च विवाहः कार्य एव तु ॥ व्रतादौ पुजने

मयं विधिः ॥ २

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

चोद्यप्रारंभेनास्ति सूजकं ॥ वृद्धशौनकः ॥ कृत्विजादिक्षि
 तानंन्ययज्ञियं कर्म कुर्वतां ॥ कर्मणि क्रियमाणेतु मध्यमे
 स्तुतकं भवेत् ॥ यावत्कर्म समाप्ति स्यात्तावन्नाशोतिस्तुत
 कं ॥ विना नैतत्कर्म न्येषु कर्म स्वाशौचमिष्यते ॥ विश्वरूपे
 ॥ विवाहादिषु मध्ये चेत्स्तुतके यद्दिचांतरा ॥ पूर्वसंक
 ल्पितं द्रव्यं दीयमानं न दुष्यति ॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वत्
 रामृतस्तुतके ॥ शेषमन्नं परैर्देयं दातुं भोक्तुं च न स्पृशे
 त् ॥ स्तुतके पितृयागिणि ॥ विवाहे नियममाह ॥ नादिश्राधे कृते
 चैवं यावन्मातृविसर्जनं ॥ दर्शश्राधं क्षयश्राधं स्नानं शीतोदकेन च ॥
 २ मृतके पितृव्ये च न्य रगा ग्यः ।

अपसव्यं स्वधाकारं नित्यं श्राद्धं तथैव च ॥ ब्रह्म यज्ञं चाध्ययनं नदीसीमा
 तिपातनं ॥ उपवासं व्रतं चैव तथैव श्राद्धं भोजनं ॥ सपिंडा नैव कुर्वत
 मंडपोद्वासना वधिः ॥ मंडपोद्वासनात्पूर्वं नांदी श्राद्धे कृते यदि ॥ ये कु
 र्वन्ति न रामो हातुः अपमृत्युं व्रजंति ते ॥ नांदी श्राद्धे कृते चैव पित्रोः श्रा
 धे कृतेऽपि च ॥ करोति य उपवासं नरकं प्रति पद्यते ॥ पित्रोः प्रत्यादि
 के श्राद्धे नांदी श्राद्धं न कारयेत् ॥ यदि मोहाद्विजः कुर्यात् मांगल्यमशु
 भं भवेत् ॥ निवर्तयेत् यदि मांगल्यं स्वधया मंदबुधयः ॥ मांगल्यविमुखाः
 शश्वतः अपमृत्युं व्रजंति ते ॥ सपिंडा नैव कुर्वन् एकग्रामे गृहेऽपि च ॥
 नैव देशांतरे दोषाः स्वधाकारो भवेद्यदि ॥ अथ विवाहाहर्ध्वं व्रज्यानाह ॥
 स्नानं संचेलं तिलमिश्रकर्म प्रेतानुयानं करकप्रदानं ॥ अपूर्वतीर्थमिर
 - मृत्युं न लभेदयत्कथं जेवाहि कृतं ॥ समाप्याद्विष्मन्त्य उपमृत्युं न लभेत् ॥
 - देरीकोलभायादपि समाहितमना भवेत् ॥ जेवाहि कृतं कुर्यात्कस्तुन करे तु न यो विदुः ॥

५०

मेकं

३०

धर्म०

१०५

दर्शनं च विवर्जनीये नमगलतो बद्धमर्ध्वं ॥ मासषट्कं विवाहादि व्रतमारंभयां
 न च ॥ जीर्णभां डादिन त्याज्यं गृहसंमार्जनं तथा ॥ उर्ध्वं विवाहासुत्रस्य
 तथा च व्रतबंधनात् ॥ आत्मनो मुंडनं चैव वर्षवर्षार्थमेव च ॥ विवाहो
 पनयनाहर्ध्ववर्षवर्षार्थमेव च ॥ न दद्यात्करकान् पिंडाच्च तिलैरर्चये
 च तितन ॥ वृद्धोपि वै कर्तव्यं मातापित्रोः क्षये हनि ॥ पिंडनिर्वापयां कार्यं
 पितृव्यादेरपि उनं ॥ मातापितृणामव्येतु विवादिषु सर्वदा ॥ तिलपिं
 डेस्तु कर्तव्यं मन्यश्राद्धे विवर्जयेत् ॥ स्मृत्यंतरे ॥ महालये गयाश्राद्धे
 मातापित्रोर्मृते हनि ॥ कृतोक्षाहोपि कुर्वतु पिंडनिर्वापयां सुतः ॥ स
 त्यव्रतः ॥ पिंडदानं परित्यज्य संकल्पं कुरुते यदि ॥ संततं तस्मिन् विनाश
 स्यात्संपदाहरणं भवेत् ॥ पित्रोरेव मृता हेतु गयायां च महालये ॥ पिंड

१०४

निर्णयः

निर्वापयां कुर्यात्कृतो दाहोऽपि यः कृतः ॥ अथ एकोदरविवाहादि ॥ प्रत्यक्षाहो
नेव कार्यश्चैकस्मिन्दुहितद्वयोः ॥ न चैकजनयोः पुंसो विवाहचोपनायनं ॥ एक
जन्यतुकन्ये देपुत्रयानेकजन्ययोः ॥ कन्ये हेतुन चैकस्मिन्प्रदद्यात्तुकदाचन
॥ एकमातृप्रसूतानां एकस्मिन्त्सरेयदि ॥ विवाहनेव कुर्वीतुवदतिमुभयो
यथा ॥ विवाहेस्त्वैकजन्यानां एकस्मिन्त्सरेकुले ॥ नाशं करोत्येकवर्षेका
चविधवा भवेत् ॥ एकोदरयोः करतळग्रहणं यदि स्यात् एकोदरयोः वरयो
कुलनाशनं ॥ एकाद्वेतुविधवा भवति तीकन्या नद्यंतरेऽपि शुभदं पृथुशूल
राधे ॥ न मुंडना न्मुंडनमूर्ध्वमिष्टं न पुत्रयो मुंडनमेकवर्षं ॥ न पुं विवाहोर्ध्व
मृतुत्रयेऽपि विवाहकार्यं दुहितुश्च कुर्यात् ॥ ज्योतिः ॥ उर्ध्वं विवाहात्तनयस्य
नेव कार्यं विवाहो दुहितुः समाधौ ॥ अप्राप्य कन्यां च सुरालयं तु वधुप्रवेशः

ध०

धर्म० स्वर्गहेन चादौ ॥ एकोदरप्रसूतानां एकस्मिन्नेकवत्सरे ॥ न कुर्यान्मंगलत्रि
१०५ णिविवाहं चोपनायनं ॥ चकाराच्चोलं ॥ एकोदरप्रसूतानां विवाहं चोपनाय
नं ॥ चोलं कर्म तथा चेति मंगलं त्रयमुच्यते ॥ एकस्मिन्मंडपे ये को न कुर्यान्मं
गलं त्रयं ॥ यदि भिन्नोदराणां स्यात्समाप्यैकं पुनर्भवेत् ॥ भिन्नोदराणामेक
स्मिन् न कुर्यान्मंडपेपि वा ॥ समाप्य मंगलं चैकं पुनः कुर्याच्चनादिकं ॥ स्मृत्यं
तरे ॥ उद्धात्य पुत्रीं न पितुर्विदध्यात् पुत्र्यंतरं सोऽहं न कदाचित् ॥ यावच्चतु
थर्गहदिनमंगलस्य समापनं तावदसौ विदध्यात् ॥ पुत्रीपरिणयाहर्ध्वं या
वद्दिनचतुष्टयं ॥ पुत्र्यंतरस्य कुर्वीत नोद्वाहमिति संरमः ॥ पुत्रस्याप्युपल
क्षणं ॥ अथ यमलं ॥ ज्योतिः ॥ एकस्मिन्वत्सरे चैव वासं मंडपमिवात् ॥ क
र्तव्यो मंगलस्वस्त्राभ्रात्रो यमलजातयोः ॥ अथ संकटे प्रवृत्तिमाह ॥ ज्योतिः ॥

५०

१०५

रे

एकोदरयोर्वरयोरेकदिनो द्वाहे च भवेत्तस्यः॥ नद्यंतरे एकवर्षके व्याहः संक
टेशुभं॥ न प्रतिषिद्धं लङ्गं संप्राप्ते संकटे महति॥ एकोदरसंभवयोरेकाहे
मंडये काळे॥ संकटे तथा च मृत्युंतरे॥ न चैकजनन्याः पुंसो विवाहस्त्वेकवत्स
रे॥ अब्दभेदे तु शुभं ह्येके चिदाहुर्मनिषिणः॥ कृते चो लोपनयने भवेद्यविदि
नत्रयं॥ कन्यादानं न कर्तव्यं पित्राहुरिति सूरयः॥ व्रतबंधनमेकस्य तथैक
स्य विवाहकं॥ एकस्मिन् पित्रा न्यस्मिन् दिने कुर्यात्तु वै पिता॥ मध्ये चेद्ब्रतबंध
स्य विवाहो यदि वा भवेत्॥ अलाभे सुमुहूर्ते स्य कन्यायाश्च सुतस्य च॥ कन्या
विवाहमध्ये चैत विवाहः स्यात्सुतस्य च॥ पितैव तु तदा कुर्यादिति कैश्चिदुदा
रितं॥ इत्थं भवेद्यदा तत्र कथं स्यात्मात्पूजनं॥ नृदीश्राद्धं भवेद्येकं स्वस्तिवा
चनपूर्वकं॥ एक एव तु कर्ता स्यादनेकेष्वपि कर्मसु॥ अष्टवर्गं भवेदेकः स

धर्म० कल्पस्तु पृथक् पृथक् ॥ गणेशक्रियमाणानां एकस्यान्मात् पृजनं ॥ नां दीश्रा ५२०
 संभवेदेकं होममंत्राः पृथक् पृथक् ॥ मंडनोपरिमुंडनं ॥ संहितासारवत्या
 १०६ ॥ चोलमुंडनमेवोक्तं वज्रयैद्वारणात्परं ॥ क्रतुत्रयं पुनयावन्नकृयात्तु
 मंगलं ॥ कुले क्रतुत्रयादवांमुंडनान्तुमुंडनं ॥ प्रवेशाद्विर्गमो न नेष्टो
 कृत्यान्मंगलत्रयं ॥ न पुं विवाहोर्ध्वमत्तुत्रयेपि विवाहकार्यं इहितुश्च कृत्या
 त् ॥ न मंडनाच्चापि हि मुंडनं च गोत्रैकतायां यदि नाब्दभेदः ॥ कुले क्रतुत्र
 ५ ॥ त्रयादवां किं मंडनानंतुमुंडनं ॥ अब्दभेदे तु कुर्वत मंडनान्मुंडनं भवेत् ॥ १०६
 पुत्रोदाहरेव पुत्रा विवाहस्यादत्तुत्रये ॥ अब्दांतरान्मुंडनं च नैकदा मुंडनं
 ५ ॥ द्वयं ॥ फाल्गुणे च त्रमासे तु पुत्रोदाहोपनायने ॥ अब्दभेदात् कुर्वत न
 ५ ॥ तुत्रयविलघनं ॥ अथपरिवेतादि ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ यत्तद्वारा विहोत्रादि
 ५ ॥ द्रुतापोयो ब्रवीत्तथा ॥ गार्ग्यः ॥ दोषः स्याद्ध्यमुदाहस्तुले चेदुपनायनं ॥ तथैव पुरुषो
 ५ ॥ दध्यं कन्या विवाहके ॥ नैव दोषः सपिंडेषु नैव भिन्नमात्तके ॥ १८ गुः ॥ फाल्गुणे चेद्विवाहः

॥ नैव उपनायनं ॥
 ॥ नैव विवाहः ॥

स

३ अ

कुरुते योगहस्तिते ॥ परिवेत्ता विज्ञेयो परिवर्तिस्तु पूर्वजः ॥ पितृव्यपुत्रे सा
पत्ने परदारसुतादिषु ॥ विवाहाधानयज्ञादौ परिवेत्तादिदृश्या ॥ षडंधव
धिरस्तब्धजडगजदृपंगुषु ॥ कुक्कुवा मने रोगार्ते शुक्लां गू वि कलांगिषु ॥
स्तब्धपुस्त्वे च मत्ते च शयनस्थे नि सिद्रिय ॥ मुको न्मतेषु सर्वेषु न दोषः परिवे
तेने ॥ कन्याविषयोपि ॥ प्रयोगपरिजाते ॥ एकमातृकसूतानां पुत्रीणां परि
वेतने ॥ दोषस्यात्सर्ववर्णेषु न दोषो भिन्नमातृषु ॥ विवाहेनधिकारस्यात्
ज्येष्ठकन्यास्थिता यदा ॥ तदनुज्ञां विना वापि कनिष्ठा मुदहेदपि ॥ कालप्र न द
तिक्ष्णं न स्याद्भोजो दृष्टे न दोषभाक् ॥ परिवेत्ता भवेद्यस्तु परितः कन्यका
पि च ॥ अथासंस्कृतकन्यायारजो दोषः ॥ स्मृत्यंतरे ॥ असंस्कृता तु या कन्या
रजसान्चेत्यरिपुता ॥ भ्रातरः पितरो तस्याः पतितास्युर्न संशयः ॥ तथा चेति सो हो ॥

धर्म० पितुर्गृहे तु या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ सा कन्या वृषळी ज्ञेया तस्मिन्निवृषळी पतिः ।
 अथ स्त्रीणां रजो दोषः प्रसंगतः कथ्यते ॥ रागजं रोगजं चैव द्रव्यजं काळजं
 १०७ तथा ॥ स्त्रीणां चैव रजः प्रोक्तं काळजं दोषरुद्रवेत् ॥ यावत्पंचदशाब्दानि प प्रवृ०
 रितो दशवत्सरात् ॥ मासि मासि रजस्त्रीणां कालजं तत्प्रचक्षते ॥ रागजं रोग
 जं चैव द्रव्यजं चापि यद्रवेत् ॥ अकाले यदि चेत्स्त्रीणां तद्रजो नैव दुष्पति ॥
 पंचाशद्वर्षाहर्ध्वं नैव दोषः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ रजस्त्रा वेतु नारीणां रजो दोषो
 दिनत्रयं ॥ चतुर्थे दिवसे स्नात्वा स्नात्वा स्पर्शनादावनिदिता ॥ शुद्धा भर्तुश्चतु १०८
 र्थे हि स्नानेन स्त्री रजस्वला ॥ देवे कर्मणि पित्रे च पंचमेहमि शुध्यति ॥ स्मृ
 त्यतरे ॥ रजस्वलायाः पुनरेव चैव रजः प्रागृश्यते दशवासरा लुचिः ॥ अ
 दशहे यदि चेद्दिनद्वयादेकोनविंशे त्रिदिनात्ततः परं ॥ रजो युता दश

वासरे पुनः प्रायेण पापो वनशालिनधुः॥ अहेण सा शुध्यति दैवपित्र्ययोर
जो नित्युक्तं शुचिमात्स्युवे सति॥ रजस्वला यदि स्नाता पुनरेवरजस्वला॥ अथा
दशदिनादवाक् अशुचित्वं न विद्यते॥ ऋतुकाले व्यतीति तु यदि नारी रजस्व
ला॥ तत्र स्नानेन शुद्धिः स्यात् अथा दशदिनात्पुनरा॥ दिना च त्रयोऽशा दवाक्
नारी याचाति यो वना॥ पुनरा रजस्वलापि स्यात् शुद्धा स्नानेन केचन॥ रात्रेः कुर्या
त्रिभागं तु द्वाभागा पूर्ववासरे॥ कृत्वा सुते मृते चैव ज्ञेयोऽप्याशः परं हनि॥ अन्य
पक्षः॥ रात्रावेव समुत्पन्ने मृते रजसि सूतके॥ पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं यावन्नोद
यते रविः॥ इति कैश्चिद्देशाचारः॥ न तु सर्वत्र॥ अथ द्वितीयविवाहानि॥ मित्रा
स्मृत्यर्थं सारे॥ अप्रजादेशमेव वर्षस्त्री प्रजादादशेत्यजेत्॥ मृतुप्रजा पंचद
शे सद्यस्त्वग्निप्रियादिनी॥ व्याधितास्त्री प्रजाबंध्यात्युन्मता विगता सर्वा॥

धर्म०

मा

१०८

कु

अदृश्यलभतेत्यागंतीर्थातो ननु धर्मतः॥ अग्निशिखादिशुश्रूषां बहुभार्याः स
वर्णया॥ कारयेत्तद्वद्वत्वं च ज्येष्ठाया गृहिता न चेत्॥ सुरपां सुप्रजां चैव सुभ
गात्मानः प्रियं॥ धर्मानुसारिणी भार्या न त्यजेद्दिजं सत्तमः॥ अग्निसंयोगः
जीवत्यां ज्येष्ठपत्न्यां च कथं स्त्री पुनरुदहेत्॥ कृत्वा मंगलसद्भातं मधुपर्का
दि पूर्ववत्॥ गृह्याग्नौ ज्येष्ठभार्यायाः कुर्याद्देवाहिकं च यत्॥ सर्वकनि
ष्ठभार्या हवूनं तत्र चैव हि॥ कनिष्ठभार्यायाः सर्ववैवाहिकं हवनं च ज्ये
ष्ठभार्या ग्नौ यादित्यान्वयः॥ तदभावे तु लौकाग्नौ सर्ववैवाहिकं भवेत्॥
वक्ष्येह मग्निसंयोगं पत्न्यां ज्येष्ठकनिष्ठयोः॥ निदध्याज्येष्ठभार्याग्निं रुं
डिले दक्षिणे च तं॥ तदुत्तरे कनिष्ठाग्निं रुं डिले तं निधाय च॥ पृथक् रुं
डिले योरग्निं समाधाय यथाविधि॥ तत्तत्कृत्वा ज्येष्ठाभागां तमन्वाधानादिकं

५०

कि

१०८

✓ = अग्निमन्त्रप्रविष्टं ऋषीणां पुत्रो भविष्यति ॥ तस्मै जुहोति हविषा द्युतेन मोक्षानां =
= मोक्षं ददाति ॥ मोक्षं ददाति ॥ मोक्षं ददाति ॥ मोक्षं ददाति ॥ मोक्षं ददाति ॥ =

ततः ॥ जुहुयाज्येष्ठभार्याग्नौ समन्वारब्ध आहुतिः ॥ अग्निमन्त्रेति क्रु
ग्निर्नवमिश्च यथाक्रमं ॥ ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समाचरेत् ॥ स
मिध्येतं समारोप्य त्वयं ते योनिरित्युवाच ॥ प्रत्यवरोहेत्यनया कनिष्ठाग्नौ
निधायतां ॥ आज्यभागां तमन्त्रादिकृत्वा रभ्यमप्युवाच ॥ समन्वारब्ध एता
भ्यां पत्नीभ्यां जुहुयादुत ॥ अग्निनाग्निश्चानावग्नित्वं त्यग्ने अग्निर्नित्युवाच ॥
पाहि नो अग्न एकया तिसृभिश्च ततः परं ॥ अस्तीदमाधि मथ नमिति च
तिसृभिः परं ॥ ततः स्विष्टकृतं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ तत्रैवोपा
सनं कुर्यात्सायमाहियथाक्रमं ॥ अथोपासनाग्नेः संयोगः ॥ संयोगे
जायते वाग्नेरोपासनस्य तु ॥ निदध्यात्तं विभज्याग्निं पूर्वपश्चिमयोर्दि
शोः ॥ आद्यस्तु पूर्वभागाग्नौ प्रायश्चित्ताहुतिं विवेत् ॥ वेत्थाहि वेध इत्येका

रग्ने

हु

ॐ

स्विष्टपदादि स्याद्दोमशेषं समापयेत् ॥ दिवसाद्वादशाहर्ध्वं कुर्याद्दोमं वि
वाहवत् ॥ गृत्वाग्नावेव कुर्वीत प्रायश्चित्तं निमित्तकं ॥ तदभावे तु कुर्वीत
लौकिको नो यथाविधि ॥ प्रातर्होमो यथासायं प्रमादहान्न कृते यदि ॥ दु
त्वाज्याहुतिभिश्चाज्यमतीतेष्याहुतिं दुनेत् ॥ प्रायश्चित्तविशेषस्य य
त्र नोक्तो विधिर्भवेत् ॥ हुत्ते दाज्याहुतिस्तत्र भूर्भुवस्वरितीह तु ॥ पुनरा
धानं दक्ष्यापितितः श्रेष्ठारक्तं मूत्रं पुरीषकं ॥ स्पृशेद्ग्निसमिष्ठं चेत् ॥
पुनराधानमिष्यते ॥ समिधश्चेत्प्रतत्सायानाशः स्याद्भगएव च ॥ पुनरा
धानमिच्छंतिकेचिद्यत्तविदो जनाः ॥ अथ किं पुरोपासनं ॥ तत्रैयं श्रुतिः ॥
कथमेव तदाहुर्वाचापत्नीकोग्निहोत्रं जुहोतीति ॥ तथा च स्मृतिः ॥ मृतायामपि
भार्यायां वैदिकं न त्यजेद्भिजः ॥ उपाधिनापियत्कर्मयावज्जीवं समाचरेत् ॥

धर्म० अन्ये कुशमयी पत्नी कृत्वा तु गृहमेधि नः॥ अग्नि होत्र मुपासंते यावज्जीवम
 नुव्रताः॥ अथ विधिमाह॥ उद्धृत्य वाक्किं प्रणवेन प्रत्यग्निरुषसा मित्युचा
 हरेत्॥ निधाय पृष्ठोदिवि मंत्रं केन ततस्तु होमस्ति सृमिः समिद्रिः॥ ले
 खादयो नैव च तत्सवितुर्विश्वानिनो द्या नश्मे च मंत्राः॥ आरोपणं चाप्य
 वरोपणं चत्युत्पत्तिरेव विधुरानलस्य॥ इत्थं कृत्वा तु तोहोमं सायं प्रातर्व
 था विधिः॥ प्रतपेत्समिधं चापि घाणि वायुगपत्तये॥ प्रत्येवरोपणं नैव
 न चैवारोपणं तथा॥ विधुरस्य विधिः केश्चित् उक्तो यमिति सूरिभिः॥ अ
 थ मृतभार्या कस्य पुनर्विवाहविषये॥ संग्रहे॥ प्रमत्तमृतवत्सुरादितः
 पुनरुद्वाहविधिर्यदा भवेत्॥ विषमे पुरिवत्सरे शुभः समवर्षे पि मृतिप्र
 दो भवेत्॥ पत्नी वियोः गे प्रथमे च वर्षे पुनो चोदिवर्षे पुनरुद्वाहेत्यः॥ अत्रि

अयुग्ममासेतु शुभ प्रदं स्यात् वसिष्ठ गंगा त्रिपराशराद्याः ॥ भार्यांतर विवाह
 स्यात् अयुग्मेव तसरे शुभः ॥ युग्मे भर्तृ विनाश स्यात् गार्ग्यस्य वचनं यथा ॥ अ
 पुत्री पिमता भार्या तस्या भर्तृ विवाहकं ॥ युग्माब्दे युग्ममासे वा विवाहः शुभ
 दो मतः ॥ प्रजापत्या च भार्यायां मृतायां ब्राह्मणस्य तु ॥ प्रथमे ब्दे न कर्तव्यो
 विवाहो शुभ कृष्ण वेत् ॥ तथा च मृते जनन्यां जनके गनायां द्वितीय वर्षे म
 करोति ॥ शोभनं ॥ करोति मोहात् प्रथमे तु हानिं वदंति गंगा त्रिपराशराद्याः ॥
 इति मृत भार्या कस्य विधिः ॥ अथार्क विवाह विधिः ॥ अह्नुत्वा क विवाहं तुल्य
 तीयां यदि चोदहेत् ॥ विधि वा सा भवेत् कन्या तस्मात् कुर्यादि च क्षणः ॥ अंक
 संनिधिमागत्य कुर्यात्स्वस्त्यादि वाचनं ॥ नादि श्राद्धं हिरण्येन त्वष्ट वगान् प्र
 जयेत् ॥ पूजयेन्मधुपर्क पावरमाचार्य हस्ततः ॥ अर्कस्य पुरः तस्तिष्ठेत् प्रार्थ

धर्म० येषां दिजोत्तमः॥ त्रिलोकवासिन्सप्ताश्वेष्टाययासहितो वैरे॥ तृतीयो द्वाहजं
 दोषं निवारय सुखं कुरु॥ अङ्घ्रिगैरभिषिञ्चाथ श्वेतं वस्त्रेण वेष्टयेत्॥ का
 १११ पसितं तु मिश्रैव गंधपुष्पैः समन्वेयेत्॥ गुडोदनं च नैवेद्यं तांबूलं च
 निवेदयेत्॥ अर्कप्रदक्षिणं कुर्यात् जपेन मंत्रमिम्बुधः॥ मम प्रीतिकरा च
 यं मया पृष्ठा पुरा तनी॥ अर्कजा ब्राह्मणा सृष्टा सर्वप्राणिहिताय च॥ वृक्षा
 णामादिभूतस्त्वं देवानां प्रीतिवर्धनी॥ तृतीयो द्वाहजं पापं मृत्युं चाशुविनाश
 य॥ इति संप्रार्थिता विप्रः कन्यावरणमाचूरेत्॥ गोत्रं स्वस्य तु संबंधं मुञ्चार्थं
 थ त्रिषोरुषं॥ आदित्यस्याथ सवितुरर्कस्य च यथाक्रमं॥ पुत्री पौत्री च न
 श्री च गोत्रं काश्यपमित्यतः॥ आचार्यमुखतः कुर्यात्स्फुहतादिकं चयेत्॥
 मंत्रमुच्चार्य तां दद्यात् आचार्योथ वराय च॥ अर्ककन्यामिमां विप्रयथाश

गोत्राय क्तिविभूषितां॥ दैतौ यशर्मणो तु भ्यंदत्तां विप्रसमाश्रया॥ इत्थं कृत्वा यथोक्तं
 च विद्वद्भिर्ब्राह्मणैः सह॥ कंकुणं चाथ बभ्रीयाद् दस्त्रं मंगलसूत्रकं॥ स्वशास्त्रो
 कविधानेन तत्तन्मंत्रेण कारयेत्॥ गायत्र्या वापि कुर्वेत्तिकेचिदेवं वदंति हि॥
 निक्षिपेच्चतुरः कुंभान् अर्कस्य परितो वरः॥ धृषत्येतत्तयर्चावाग्नेयादिचतु
 ष्टये॥ सुवस्त्रं प्रतिकुंभं च त्रिसूत्रेणैव वेष्टयेत्॥ हरिद्रागंधसंयुक्तं पुरषेष्ठी
 तलं जलं॥ प्रतिकुंभे महाविष्णुमतो देवेति पूजयेत्॥ अर्कं च पूजयेद्भक्त्या
 गायत्रेण प्रतीति च॥ अर्कस्योत्तरदिग्भागे स्तुण्डिलं कारयेद्दिजः॥ वरस्तत्रै
 व चाज्येन जुहुयाद्गुह्यं दूधं॥ षड्भुक्तिः स्क्रवेणैव संगोभिरित्येव कुर्यात्॥
 तस्मै त्वं कामकामार्थे त्यजेत्कुर्यात्ततः परं॥ कृत्वा व्याहृतिमिष्टैव कुर्यात्स्वि
 ष्टकृतादिकं॥ आचार्यायिथ गांध्यात्तदक्षिणां चैव शक्तितः॥ पुनरर्कं स

धर्मः पूज्यप्रार्थयेत् ॥ आयुर्देहि यशो देहि प्रजां देहि पशूनि च ॥ देहि मे कींश्चि यं पुष्टिं
 स्वरूपेनेत्वं स्तिरो भव ॥ इत्येकविधिः ॥ अथ पुण्याहवाचनविधिः ॥ द्वात्रिंशदं
 गुलं दीपं समं ताचतुरस्रकं ॥ रेखेदे कोणतः कार्यो तिर्यक् कुर्वत पार्श्वयोः ॥
 कोष्ठा निकारयेत्तत्र द्वात्रिंशत्संख्यकानि तु ॥ पदवत्साश्वयोः स्य पुरतो गज
 शृङ्गवत् ॥ पश्चिमे कलशाकारं निर्मितं ब्रह्मणा पुरा ॥ ते देवस्वस्ति कं चेति प्र
 वदन्ति महर्षयः ॥ तंडुलेः संखे रवोद्गमो अष्टौ तु शुभकर्मणां ॥ तन्मध्ये स्थापये
 द्राश्योः सकलं कलशद्वयं ॥ सोवर्णं रिजतं वापि कांस्यं वारत्नं पूरितं ॥ पात्रे
 द्विविन्यसेत्तत्र सोवर्णं राजते पिवा ॥ सफुले कांस्यपात्रे वा न्यसेत्तंडुलपूरितं ॥
 सोवर्णं पुष्पपात्रे च पंचरत्नैः समन्वितं ॥ पुत्री पुत्रेः सुमायुक्तौ शुभार्थे
 ब्राह्मणैः सह ॥ पुण्याहवाचनं कुर्यात् सर्वेषु वृद्धि कर्मसु ॥ विवाहांतेषु स

११२

लि
ज

११२

वैष्णुगर्भाधानादिकर्मसु॥ नांदाश्राधं समुद्दिश्य स्वस्तिवाचनमाचरेत्॥ स्व
स्तिवाचनमंत्रेण सर्वेषामधिकारणं॥ आदावंते प्रकर्तव्यमिति यत्तु विंश
मतं॥ अथ षोडशसंस्कारकर्मण्याह॥ भाष्यकारः॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमं
तो ज्ञातकर्म च॥ नामनिष्क्रमणं चान्नप्राशनं चो लकर्म च॥ तथोपनयनं
चैव महानाम्नीमहाव्रतं॥ उपनिषच्च गोदानं समावर्तनकंततः॥ विवाहेत्ये
ष्टिकंचेति संस्काराः षोडशैव तु॥ एते वै मुनिभिः प्रोक्ता कर्तव्या हि हि जन्म
नां॥ अथ नांदाश्राधं॥ स्मृत्यर्थसारे॥ स्वपितृभिः पिता दद्यात्कृतं संस्कार
कर्मसु॥ यावद्विवाहपुत्रस्य तावदेव हितस्तुतः॥ नांदाश्राधं पिता कुर्यादाद्य
पाणिग्रहे बुधः॥ अत उर्ध्वं कृतः कुर्यात्पितृणां तु द्विवै पितुः॥ नांदासुखे क
र्मणि संप्रवृत्ते पितर्यतो जीवति यस्य पुंसः॥ एषा च कुर्यात्स्वपिता स्वयंच

धर्म
नां

११३

तेषां हि कुर्यादिति शास्त्रसिद्धं ॥ यदा जीवातिता नां दीश्राधं कुर्याद्विधानतः ॥
पितुर्माता महादी एष धर्मसनातनः ॥ मातुः श्राधं च पूर्वस्यात्पितृणां तद-
नंतदैरं ॥ ततो माता महानां च वृद्धी श्राधं त्रयं स्मृतं ॥ एकैकस्मिन् दिने श्राध-
मेकैकं वृद्धिं संज्ञकं ॥ शुभाथ विधिवत्कुर्यात् एकस्मिन् पिवादिने ॥ हेमा-
द्रो ॥ नां दीमुखे विवाहे च प्रपितामह पूर्वकं ॥ नाम संकीर्तयेद्विधान् अन्य-
त्र पितृ पूर्वकं ॥ अथ पादप्रक्षालनविधिः ॥ प्रवाहोदकमस्नानं विप्रपादा-
भिषेचनं ॥ पूर्वैरपि मुखः कुर्यात्संध्यावदनकर्म च ॥ अत्र विशेषः ॥ नां दीश्रा-
धे कृते चैव द्वादश्यामपि सर्वदा ॥ विप्राणां क्षालयेत्पादौ प्राप्नुस्वस्तु पवि-
श्य च ॥ विप्राणामुपविष्टानां प्राप्नुस्वानां तु सर्वदा ॥ पादौ प्रक्षालयेद्ग्राध-
सविष्टः प्रत्यगात्मनः ॥ नग्नश्राधेन वश्राधे सपिंडी प्रेतकर्मसु ॥ तिष्ठतः

प्रवृत्ति

११३

६ न्यत्रोपविशोऽदुवि॥ आद्वेयज्ञे विवाहे च दीक्षायामागते गुरौ॥ निष्ठतः शालनं
कुर्या

शालनं कुर्यान्निराशाः पितरोगताः॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु श्राद्धे चैव तु सर्व
दा॥ विप्राणां मुपविष्टानां पादौ प्रक्षालयेद्विजः॥ अथ विवाहमासानाह॥
माघफाल्गुणवैशाखे ज्येष्ठमासाः शुभावहाः॥ विवाहमार्गशीर्षेऽपि देवदल
स्य मते न तु॥ पौषेऽपि मकरेऽस्यैके चैत्रे मीनगते रवौ॥ आषाढे मिथुनादित्ये
केऽप्याहुः करपीडनं॥ मीनराशौ स्थिते सूर्ये विंशतिर्वासरे यदि॥ विवाहः शु
भदो चैत्रे न तु मेषे कदाचन॥ यदि रविगतमीने विंशतिर्वासरेण न भवति
खलु दोषश्चैत्रमासे विवाहः॥ यदि रविगतमेषे चैत्रमासे विवाहः सकल
शुभविनाशः सर्वदा वर्जनीयः॥ मार्गमासितथा ज्येष्ठे विवाहं चोपनायनं॥
ज्येष्ठपुत्रोऽहित्रोऽस्त्यलेन परिवर्जयेत्॥ न जन्मधिष्यो न च जन्ममासि
न जन्मकाले यजने विदध्यात्॥ ज्येष्ठे न मासि प्रथमस्य स्त्रोस्तथा सुतायापि

धर्मं च मंगलानि ॥ तथा च ज्योतिः सारे ॥ जन्म मासिन च जन्म भे मथानेव जन्मदि
वसेपिकारयेत् ॥ आद्यगर्भ इहितुः सतस्य वा ज्येष्ठ मासिन तु जीतु मंगलं ।
अथ ज्येष्ठ त्रयं ॥ ज्येष्ठे न ज्येष्ठयोः कार्यं न नायोः पाणि पीडनं ॥ तयोरन्य
तरे ज्येष्ठे ज्येष्ठ मासेपिकारयेत् ॥ ज्येष्ठ पंचक माचायस्य जे ज्येष्ठ चतुष्ट
यं ॥ ज्येष्ठ त्रयं निषिद्धस्या ज्येष्ठ द्वयं शुभमध्यमं ॥ ज्योतिः सारे ॥ कन्या वरो
वदि स्यात्ता माद्यगर्भसमुद्भवो ॥ तयोरैव भवे ज्येष्ठानक्षत्रं चापि वैयदि ॥
ज्येष्ठ मासे भवे द्वापि ज्येष्ठा पंचकमित्यथ ॥ कुर्याद्यस्तनरो मोहात् ॥ आशु
मृत्क भवे तयोः ॥ ज्येष्ठा चतुष्टयं चैव ज्येष्ठा त्रयं तथैव तु ॥ निषिद्धस्या द
थ ज्येष्ठा द्वितीयं शुभं भवेत् ॥ अथ वरगुणानाह ॥ ज्योतिः सारे ॥ कुल
शीलं वपुर्विद्या वयोवित्तं सनातथा ॥ वरे सप्तगुणायस्मिन्तस्मे कन्या प्र

५०

११४

दीयते ॥ अंधो मूकः क्रियाहीनो त्यपस्मारी न पुंसकः ॥ दूरस्थ पतितः कु
ष्ठादीर्घरोगी नरो न सेतुः ॥ अथ कंन्या गुणाः ॥ रूपं शीलं वपुः कांतिर्व
यो वित्तं सनाथता ॥ बध्वां यस्या गुणाः सप्तवृणुयात्तां च बुद्धिमान् ॥
इति श्रीनारायणविरचितायां धर्मप्रवृत्तौ गभाधानादिपंचकर्मप्र
करणं ॥ ॥

१३

५०

११५

५०

११५

[OrderDescription]
,CREATED=17.02.20 12:46
,TRANSFERRED=2020/02/17 at 13:44:55
,PAGES=231
,TYPE=STD
,NAME=S0002834
,Book Name=M-2682-DHARMPARVARTI
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF

FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF

FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF

FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF

FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF

FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF

FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
,FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF

FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
,FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF

FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF
,FILE212=00000212.TIF

FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF
,FILE222=00000222.TIF
,FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,FILE228=00000228.TIF
,FILE229=00000229.TIF

FILE230=00000230.TIF
,FILE231=00000231.TIF
,